

ОТКРИВЕЊЕ

јануар, фебруар, март 2019.

Садржај:

1. Јеванђеље са Патмоса	5
2. Усред свећњака	13
3. Исусова порука упућена у седам цркава	21
4. Достојно је Јагње	29
5. Седам печата	37
6. Запечаћен Божји народ	45
7. Бити поштен према Богу	53
8. Сотона, поражени непријатељ	61
9. Сотона и његови савезници	69
10. Божје вечно Јеванђеље	77
11. Седам последњих зала	85
12. Суд над Вавилоном	93
13. »Ево све ново творим...«	101

Откривење

Аутор: др Ранко Стефановић

Број: 1/2019.

Припрема:

Хришћанска адвентистичка црква, Одељење за суботну школу

www.subotnaskola.org

Одговара: Игор Боснић, Београд, Радослава Грујића 4

За издавача: Ђорђе Трајковски, 11000 Београд, Радослава Грујића 4

Превод: Драгана Тодоран

Лектура: Томислав Стефановић

Прелом: Гордана Ардељан

Издаје: ТИП Препород, Београд

Штампа: Euro Dream, Нова Пазова, 2018.

Тираж: 2950

© [2018] Генерална конференција Хришћанске адвентистичке цркве*. Сва права придржана. Ниједно лице или установа не може да мења, преправља, прилагођава, преводи, репродукује или објављује ниједан део библијске поуке без претходног писменог одобрења Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве*. Одељенске службе Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве* овлашћене су да се побрину за превод библијске поуке, у складу са посебним смерницама. Ауторска права таквих превода и њихово објављивање и даље су у надлежности Генералне конференције. Изрази »Хришћанска адвентистичка«, »Адвентистичка« и лого са пламеном су регистроване ознаке Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве* и не могу се користити без претходног одобрења Генералне конференције.

У В О Д

РАДОСНА ВЕСТ СА ПАТМОСА

Апостол Јован је пре око 2000 година био прогнан на мало стеновито острво у Егејском мору због свог верног сведочанства о Јеванђељу. Остарели апостол поднео је све тешкоће у римском заробљеништву. Једне нарочите Суботе имао је посебну посету. Исус Христос дошао је да охрабри свог напаћеног слугу. У низу виђења, Исус му је показао као у панорами историју Цркве, као и то шта ће Божји народ доживети док буде чекао повратак свога Господа.

Све што је добио у виђењу верно је забележио у књизи под називом »Откривење Исуса Христа«. (Откривење 1,1) Књига коју је написао приказује Исусово дело на Небу и Земљи од тренутка Његовог вазнесења до Његовог поновног доласка. Намера је била да хришћани кроз векове буду уверени у Христово присуство и охрабрани, док подносе искушења свакодневног живота у палом свету у коме се води велика борба.

Овог тромесечја пажљиво ћемо проучавати ову књигу. У општим цртама усредредићемо се на главне делове књиге и њене теме. Циљ је да се упознамо са кључним темама ове књиге и увидимо да она заиста открива Исуса Христа, Његов живот, Његову смрт, Његово васкрсење и Његову узвишену свештеничку службу у корист свога народа.

То ћемо постићи на следећи начин:

1. Наше проучавање Откривења темељи се на библијској мисли о надахнућу Библије. Иако поруке из ове књиге потичу од Бога, језик на коме су те поруке пренете је људски. Користећи језик и слике узете из историје Божјег народа из Старог завета, открићемо како је Јован објављивао ове поруке.

2. Пажљиво читање пророчанстава из Откривења (као и оних из Књиге пророка Данила) показује да је историјски метод тумачења пророчанстава прави начин да схватимо њихово испуњење зато што следе ток историје, од времена пророка до краја историје света. Ово објашњава зашто би требало да уложимо сваки могући напор да извучемо смисао из самог текста, а не да унапред намећемо одређено погрешно тумачење.

3. Организациона структура Откривења је на много начина важна за одговорну примену пророчанстава из књиге. Наша анализа Откривења биће утемељена на четворострукој структури књиге:

а. Откривење 1,9-3,22. користи прилике које су владале у црквама у Јованово време да се пророчки осврне на прилике у Цркви у различитим историјским раздобљима.

б. Откривење 4,1-11,19. понавља историју Цркве и дограђује је користећи апокалиптичке симболе који постепено износе све више појединости.

в. Откривење 12,1-14,20. је тематско средиште књиге и обухвата историју велике борбе од времена пре Исуса до Другог доласка.

г. Откривење 15,1-22,5. искључиво се бави крајем времена.

4. Смислено тумачење пророчанстава из Откривења мора бити христоцентрично. Читава књига је написана из Христове перспективе. Само у Христу симболи и слике из Откривења имају своје коначно значење и смисао.

Откривење обећава благослове онима који читају и слушају Реч, који обраћају пажњу на опомене дате у тој књизи. »Књига Откривења почиње једном озбиљном опоменом која нас упозорава на услов под којим ћемо моћи да разумемо њен садржај: 'Благо ономе који чита и онима који слушају ријечи пророштва', изјављује Бог, 'и држе што је написано у њему; јер је вријеме близу.' Кад као народ схватимо шта ова књига за нас значи, међу нама ће настати велико пробуђење. Ако не прихватимо ову опомену да истражујемо и проучавамо, нећемо потпуно схватити науку која се у њој налази.« (Елен Вајт, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, стр. 113) Док помно проучавамо ову књигу, позвани смо да откријемо појединости које треба да чујемо, и послушамо, док чекамо долазак нашег Господа Исуса Христа.

Др Ранко Стефановић је професор Новог завета на Адвентистичком теолошком факултету Универзитета Ендрус. Ужа струка му је Књига Откривење.

ЈЕВАНЂЕЉЕ СА ПАТМОСА

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 1,1-8; Јован 14,1-3; 5. Мојсијева 29,29; Јован 14,29; Римљанима 1,7; Филиплјанима 3,20; Данило 7,13.14.

Текст за памћење: »Благо ономе који чита и онима који слушају ријечи пророштва, и држе што је написано у њему; јер је вријеме близу.« (Откривење 1,3)

Пророчанства из Откривења објављена су у виђењу апостола Јована пре више од 19 векова у време његовог изгнанства на малом стеновитом острву Патмос у Егејском мору. У тексту Откривење 1,3. изречен је благослов над онима који читају ову књигу, слушају и држе њена учења (упоредите: Лука 6,47.48). Овај стих односи се на вернике који су се окупили у цркви да би саслушали поруке. Међутим, они су благословени не само зато што читају или слушају, већ и што држе речи ове књиге (види: Откривење 22,7).

Пророчанства из Откривења израз су Божјег старања за Његов народ. Она указују на краткоћу и крхкост овог живота, на спасење у Исусу и позив упућен нама да ширимо Јеванђеље.

Библијска пророчанства су попут светиљке која сија на тамном месту (2. Петрова 1,19). Она су намењена да дају смернице нашем садашњем животу и наду за будућност. Овакво пророчко вођство биће нам потребно до Христовог доласка и успостављања Божјег вечног царства.

НАСЛОВ КЊИГЕ

Прочитајте Откривење 1,1.2. Какво је значење пуног наслова књиге? Шта према наслову сазнајемо о томе о коме ова књига заправо говори?

У тексту Откривење 1,1. наводи се назив књиге »Откривење Исуса Христа«. Реч *откривење* потиче од грчке речи *apokalupsis* (апокалипса) и значи »откривање«, »разоткривање«. Апокалипса је откривање Исуса Христа; она потиче од Исуса и говори о Њему. Иако долази од Бога кроз Исуса Христа (види: Откривење 22,16), књига сведочи да је Исус, такође, у средишту њеног садржаја. Апокалипса је Исусово самооткривење Његовом народу и израз Његове бриге према њима.

Исус је средишња личност Откривења. Књига почиње извештајем о Њему (Откривење 1,5-8) и завршава извештајем о Њему (Откривење 22,12-16). »Нека говори Данило, нека говори Откривење, и нека кажу шта је истина. Али ма који део предмета износили, уздижите Христа, средиште све наде, који је 'корен и род Давидов, и сјајна звијезда Даница'.« (Елен Вајт, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, стр. 118)

Такође, Исус из Апокалипсе је Исус из четири Јеванђеља. Откривење наставља опис Исуса и Његовог дела спасења у корист свога народа као што је првобитно описано у Јеванђељима. Откривење се усредсређује на различите аспекте Његовог живота и службе. У основи, оно почиње где се Јеванђеље завршава, Исусовим васкрсењем и вазнесењем у Небо.

Заједно са Јеврејима посланицом, Откривење наглашава Исусову небеску службу. Показује да је Исус после вазнесења био уведен у своју царску и свештеничку службу у небеском Светилишту. Без Откривења (или Јеврејима посланице) наше знање о Христовој првосвештеничкој служби на Небу у корист свог народа било би ограничено. Поред Јеврејима посланице, Откривење нам омогућава јединствено сагледавање службе Исуса Христа у нашу корист.

Прочитајте: Јован 14,1-3. Како нам јасно обећање дато у овом тексту помаже да боље схватимо шта Исус управо сада чини за нас на Небу? Какву наду можемо стећи из овог дивног обећања?

Текст Откривење 1,1. такође говори да је сврха књиге да прикаже будуће догађаје, почевши од времена у коме је књига написана. Свако ко познаје Откривење запазиће да предвиђање догађаја – било оних који су се већ испунили (макар из наше данашње перспективе) или оних који ће се тек догодити у будућности (да поновимо још једном, из наше данашње перспективе) – заузима већину садржаја књиге.

Првенствена сврха библијских пророчанстава је да нас увере да Бог управља свим без обзира шта будућност доноси. Откривење чини управо то: уверава нас да је Исус Христос са својим народом током читаве историје овога света и у време узнемирујућих последњих догађаја.

Према томе, пророчанства из Откривења имају два практична циља: да нас поуче како да живимо данас и да нас припреме за будућност.

Прочитајте: 5. Мојсијева 29,29. Како нам овај текст помаже да схватимо зашто нам одређене појединости нису откривене? Шта је према овом тексту сврха онога што нам је откривено? Односно, зашто нам је то речено? Види: Откривење 22,7.

Пророчанства о последњем времену из Откривења нису нам откривена да би задовољила нашу радозналост и заокупљеност будућношћу. Књига открива само оне видове будућности које је важно да знамо. Она су изложена тако да би нам представила озбиљност онога што ће се догодити, да бисмо увидели своју зависност од Бога и да бисмо Му, у том ослањању на Њега, били послушни.

Нагађања – и у још већој мери сензационализам – вековима прате учења везана за догађаје последњих дана. Богатство су згрнули они који су, предвиђајући скори крај, уплашили људе и навели их да приложе новац њиховој служби, јер је крај близу. Крај није дошао, а људи су остали разочарани и обесхрабрани. Као и све добре ствари које нам је Бог дао, и пророчанство може бити погрешно употребљено и погрешно протумачено.

Прочитајте: Јован 14,29. Које изузетно важно начело можемо пронаћи у овом стиху везано за поимање сврхе пророчанства?

СИМБОЛИЧКИ ЈЕЗИК ОТКРИВЕЊА

Прочитајте следеће текстове: Откривење 13,1; Данило 7,1-3; Језекиљ 1,1-14. Која појединост је свим овим виђењима заједничка?

У тексту Откривење 1,1. забележено је следеће: »И показа, пославши по анђелу својему слуги својему Јовану.« У овом стиху запажамо веома важну реч. Реч *показа* је превод грчке речи *setainō*, која значи »показати симболичним знацима«. Ова реч користи се у грчком преводу Старог завета (Септуагинте), у тексту у коме Данило објашњава цару Навуходоносору да је Бог кипом начињеним од злата, сребра, бронзе и гвожђа показао цару »што ће бити послјије«. (Данило 2,45) Користећи исту реч, Јован нам говори да су му сцене и догађаји из Откривења, у виђењу показани у симболима. Вођен Светим Духом, Јован је верно забележио ове симболе онако како их је видео у виђењу (Откривење 1,2).

Дакле, пророчанства из Откривења највећим делом не смеју бити дословно тумачена. Читање Библије, по правилу, углавном подразумева дословно разумевање текста (уколико се текст не односи на одређен симболизам). Међутим, када читамо Откривење – осим ако текст не указује на дословно значење – треба да га тумачимо симболички. Иако су предсказане сцене и догађаји сами по себи стварни, обично су изражени симболичким језиком.

Уколико имамо на уму углавном симболички карактер Откривења, то ће нас сачувати од извртања пророчке поруке. У покушају да одредимо значење симбола употребљених у књизи, морамо бити пажљиви да не бисмо тексту наметнули значење које произлази из људске маште или тренутног значења ових симбола. Уместо тога, морамо се држати Библије и симбола које проналазимо на њеним страницама да бисмо схватили симболе из Откривења.

У ствари, покушавајући да откријемо значење ових симбола у Откривењу, не смемо заборавити да је већина од њих узета из Старог завета. Приказујући будућност језиком из прошлости, Бог је желео да утисне у наш ум да ће Његова дела спасења у будућности бити веома слична Његовим делима спасења из прошлости. Оно што је чинио за свој народ у прошлости, поново ће чинити у будућности. У настојању да растумачимо симболе и слике из Откривења, морамо почети обраћањем пажње на Стари завет.

Откривење почиње поздравом сличним онима које налазимо у Павловим посланицама. Књига је наизглед била послата као писмо црквама у Малој Азији у Јованово време (види: Откривење 1,11). Међутим, Откривење није било написано само за њих, већ за све нараштаје хришћана током историје.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 1,4,5; Римљанима 1,7. Који заједнички поздрав налазимо у оба текста и ко га шаље?

У оба текста запажамо апостолски поздрав: »Благодат вам и мир.« Овај израз састоји се из грчког поздрава *charis* (благодат) и јеврејског поздрава *shalom* (»мир«, »благостање«). Као што можемо видети из ових текстова, Даваоци благодати и мира су три Личности Божанства.

Бог Отац је представљен као Онај »који јест, и који бјеше, и који ће доћи«. (види: Откривење 1,8; Откривење 4,8) Овај стих односи се на божанско име Јахве, »Ја сам Онај што јест« (2. Мојсијева 3,14), које указује на Божје вечно постојање.

На Светог Духа се упућује као на »седам духова« (упоредите: Откривење 4,5; Откривење 5,6). Седам је број пунине. »Седам духова« означава да Свети Дух делује у свих седам цркава. Ова слика односи се на свеприсутност Светог Духа и Његово непрестано деловање на Божји народ кроз историју, кога оспособљава да изврши свој позив.

Исус Христос је представљен на три начина: »Свједок вјерни, и Првенац из мртвијех, и Кнез над царевима земаљским«. (Откривење 1,5) Ова имена указују на Његову смрт на крсту, Његово васкрсење и Његову владавину на Небу. Јован затим говори шта је Исус учинио: »Који нас љуби, и уми нас од гријеха нашијех крвљу својом; и учини нас цареve и свештенике Богу и Оцу својему.« (Откривење 1,5,6)

Текст »љуби нас« на оригиналном грчком језику односи се на Христову непролазну љубав, која обухвата прошлост, садашњост и будућност. Онај који нас воли ослободио нас је од греха својом крвљу. На грчком, глагол »уми« односи се на завршени чин у прошлости: када је Исус умро на крсту, омогућио је савршено и потпуно помирење за наше грехе.

Текстови Ефесцима 2,6. и Филибљанима 3,20. описују откупљене као оне који су васкрсли и који су посађени са Исусом на небесима. Шта то значи, и како тренутно, док смо и даље у грешном свету, уживамо славни положај у Христу као »цареви и свештеници« (Откривење 1,6)? Како ова чињеница треба да утиче на то како живимо?

ГЛАВНА ТЕМА ОТКРИВЕЊА

Завршетак пролога Откривења указује на шта је заправо усредсређења читава књига: Исусов повратак у сили и слави. Христово обећање да ће поново доћи поновљено је три пута на завршетку књиге (Откривење 22,7.12.20).

Прочитајте Откривење 1,7.8. Овај текст је изведен из неколико пророчких текстова: Данило 7,13.14; Захарија 12,10; Матеј 24,30. Шта ови текстови говоре о сигурности Другог доласка?

Други Христов долазак у Откривењу је завршна тачка према којој се креће историја. Други долазак обележиће завршетак историје овога света и почетак Божјег вечног царства, као и слободу од зла, муке, бола и смрти.

Попут остатка Новог завета, Откривење 1,7. упућује на дослован и личан Христов долазак у величанству и слави. Свако људско биће, укључујући и оне »који Га прободоше« биће сведоци Његовог доласка. Ове речи указују на посебно васкрсење одређених особа, управо пред Христов долазак, што се односи и на оне који су Га разапели. Док ће Исус својим доласком донети ослобођење онима који Га чекају, донеће суд онима који живе на Земљи, а који су одбили Његову милост и љубав.

Сигурност Христовог доласка потврђена је речима: »Да, заиста«, односно »Да, амин.« (Откривење 1,7) Реч »да« је превод грчке речи *nai*; *amen* је јеврејски потврдни облик. Ове две речи заједно изражавају сигурност. Њима су, такође, на крају књиге дате две сличне потврде (види: Откривење 22,20).

»Прошло је више од хиљаду осамсто година откако је Спаситељ дао обећање о свом доласку. Вековима су Његове речи испуњавале храброшћу срца верних следбеника. Обећање још није испуњено: глас Даваоца живота још увек није позвао свете који спавају у гробу; али ипак, сигурна је реч коју је изговорио. Бог ће у своје време испунити своју реч. Да ли ће се сада неко уморити? Да ли ћемо изгубити веру када смо толико близу вечног свету? Да ли ће неко рећи: Град је још далеко? – Не, не. Још само мало и видећемо Цара у Његовој лепоти. Још само мало, и Он ће обрисати све сузе из наших очију. Још само мало и Он ће нас поставити 'праве пред славом својом у радости.'« (Елен Вајт, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 13. новембар 1913)

Дато обећање је снажно само онолико колико је снажна честитост особе која га даје и колико је велика њена способност да га испуни. Како чињеница да је Бог дао обећање о Другом доласку, Бог који је у прошлости одржао сва своја обећања, пружа сигурност да ће се Христос вратити како је обећао?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»Ово откривење било је дато као усмерење и утеха Цркви током свих векова хришћанства... Откривење је нешто што је откривено. Сам Господ је своје служи открио тајне које садржи ова књига, и Он сам жели да оне буду доступне свима, да их сви могу проучавати. Његове истине упућене су онима који ће живети у последњим данима историје ове Земље, али и онима који су живели у време апостола Јована. Неки призори, описани у овом пророчанству, припадају прошлости, а неки се управо сада збивају; неки објављују завршетак великог сукоба између сила таме и Кнеза Неба, а неки откривају победе и радости откупљених на обновљеној Земљи.

Нека нико не мисли, зато што не може да објасни значење сваког симбола у Откривењу, да је бескорисно да претражује ту књигу у напору да сазна значење истина које она садржи. Онај који је Јовану открио те тајне, помоћи ће и марљивом истраживачу истине да осети укус онога што је небеско. Они чија су срца отворена за примање истине, биће оспособљени да схвате њена учења, и биће им осигуран благослов обећан онима 'који слушају речи пророчтва и држе оно што је у њему написано.'« (Елен Вајт, *Апостолска црква – Христовим трагом*, стр. 583-585. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Ако је Откривење откривање Исуса Христа, зашто реч апокалипса данас има негативно значење? Шта нам то говори о општеприхваћеном схватању Откривења међу хришћанима? Зашто је страх често повезан са пророчанствима из Откривења?
2. Сетите се неких неиспуњених предвиђања људи у последњих двадесет година у вези са догађајима последњих дана и Другим Исусовим доласком. Без обзира на побуде оних који су их износили (што свакако не можемо знати), које су негативне последице ових неиспуњених предвиђања? Како утичу да се они који су веровали у та предвиђања осећају? Како утичу на то како хришћане посматрају они који виде ова неиспуњена предвиђања? Како ми, као народ који верује у пророчанство и који догађаје последњих дана посматра као путоказе, правимо праву равнотежу у томе како схватамо пророчанство и како друге поучавамо томе?

УСРЕД СВЕЋЊАКА

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 1,9-18; Дела 7,54-60; Матеј 12,8; 2. Мојсијева 20,11; Данило 10,5,6; Откривење 1,20; Откривење 2,1-7.

Текст за памћење: »Ко има ухо нека чује шта говори Дух Црквама.« (Откривење 2,7)

Псалам 73. описује збуњеност псалмисте док посматра разметљивост и понос безбожних људи који живе у обиљу и лакодности насупрот праведнима који пате. Ова неправда у великој мери је мучила псалмисту (Псалми 73,2-16), који је, у својој сметености, отишао у Светилиште (Псалми 73,16.17). Тамо, у Божјем присуству, дато му је дубље разумевање овог питања.

Вековима касније, остарели апостол нашао се у заточеништву на стеновитом острву због свог верног сведочанства. У невољи у којој се нашао, примио је вест да цркве о којима се старао пролазе кроз потешкоће. У том пресудном тренутку примио је виђење о васкрслем Христу у небеском Светилишту. Овде је, као и у случају псалмистином, Господ открио Јовану неке тајне живота и борбе које живот доноси. Слика Светилишта пружила му је сигурност у Христово присуство и Његову бригу – сигурност коју је требало да пренесе на ове цркве и на будуће нараштаје хришћана у свим вековима до краја историје овога света.

Поред представљања Христове службе у небеском Светилишту, ове седмице осврнућемо се на прву од седам посебних порука упућених Његовој цркви, послатих у седам цркава у Азији, али које и за нас данас имају значење. Следеће седмице проучаваћемо Његове поруке упућене преосталим црквама.

Прочитајте Откривење 1,9. Шта Јован говори о приликама у којима је примио виђења из Откривења?

Патмос је голо, каменито острво у Егејском мору; 16 км дугачко и у свом најширем делу широко 9,6 км. Римљани су га користили, заједно са другим околним острвима, као казнену колонију за прогнане политичке преступнике. Рани хришћани који су живели отприлике у време писања Откривења тврде, једнодушно, да су римске власти прогнале Јована на Патмос због његове верности Јеванђељу. Апостол, већ у позним годинама, сигурно је поднео на Патмосу све недаће римског заточеништва. Вероватно су се према њему опходили као према злочинцу. Био је окован, добијао је оскудне оброке и био приморан да обавља тешке послове трпећи ударце бича немилосрдних римских стражара.

»Патмос, голо, стеновито острво у Егејском мору, римске власти изабрале су да буде место на које су слале прогнане злочинце; али за Божјег слугу ово мрачно боравиште преобразило се у врата Неба. На том острву, одвојен од бучних призора узаврелог живота, и од активног рада којим се бавио последњих година, уживао је у пријатељству са Богом и Христом и светим небеским анђелима и од њих је добијао упутства за Цркву у свим будућим временима.« (Елен Вајт, *Апостолска црква – Христовим трагом*, стр. 570.571. оригинал)

Које друге библијске личности су поднеле невоље, чак и поред (или можда због) своје верности Богу? Види: Данило 3,16-23; Дела 7,54-60.

Кад год се нађу у околностима сличним Јовановим, Христови следбеници никада не треба да забораве да нису остављени сами. Исти Исус, који је дошао Јовану уз речи наде и охрабрења усред невоља на Патмосу, и даље је са припадницима свога народа да их окрепи и подржи у тешким приликама.

Како можемо схватити разлику између патње због Христа и патње из других разлога, укључујући и сопствене погрешне одлуке? Или, шта је са патњом због одређених разлога у које не можемо проникнути? Како можемо научити да верујемо Господу у свакој прилици?

Прочитајте следеће текстове: Откривење 1,10; 2. Мојсијева 31,13; Исаија 58,13; Матеј 12,8. Који дан у Библији је према овим текстовима јасно одређен као Господњи? Колико је значајан овај дан морао бити за Јована суоченог са потешкоћама?

»Господ славе, једног суботног дана, појавио се пред прогнаним апостолом. Јован је исто тако строго поштовао суботни одмор на Патмосу као што је чинио, док је проповедао народу у јудејским градовима и селима. Желео је да се на њему испуне узвишена Божја обећања повезана са светковањем тога дана.« (Елен Вајт, *Апостолска црква – Христовим трагом*, стр. 581. оригинал)

Текст Откривење 1,10. јасно указује да је апостол Јован примио виђење у Суботу, седмог дана. Иако је гледао према будућим догађајима, чак до Другог Христовог доласка (упоредите: Откривење 1,7), који се назива »дан Господњи« (Исаија 13,6-13; 2. Петрова 3,10), Јован је говорио о времену када је лично имао виђење ових будућих догађаја, а то се догодило у Суботу, у »дан Господњи«.

Нема сумње да је усред патњи ова Субота испуњена виђењем постала предукус живота у коме нема патње, који ће он и верни из свих векова доживети после Другог доласка. И заиста, у јеврејској мисли Субота се сматра предукусом *olam haba*, »света који ће доћи«.

»Субота, коју је Бог установио у Едемском врту, била је... драгоценца Јовану на усамљеном острву...

Каква је то Субота била усамљеном изгнанику, увек драгоценца у Исусовим очима, али сада уздигнута више него икада! Никада није научио толико много о Исусу. Никада није чуо тако узвишену истину.« (Елен Вајт, *The SDA Bible Commentary*, 7. свеска, стр. 955)

Упоредите две верзије четврте заповести из Декалога из следећих текстова: 2. Мојсијева 20,11; 5. Мојсијева 5,15. Ови текстови указују на седми дан Суботу као успомену на стварање и избављење, подсећајући да нас је Бог и створио и искупио. Како се ми сваке Суботе можемо подсетити да је Бог и наш Створитељ и наш Откупитељ? Такође, размислите о овоме: Какво би добро било да је Он наш Створитељ, али не и Откупитељ?

ЈОВАНОВО ВИЂЕЊЕ О ХРИСТУ

Прочитајте Откривење 1,12-18. Упоредите Јованово приказивање Христа са божанским бићем из текста Данило 10,5.6. Како се Исус јавља у Јовановом виђењу? Шта чини?

Јован види Исуса обученог као Првосвештеника како хода између свећњака.

Ова слика Исуса који хода између свећњака упућује на Божје обећање дато старом Израиљу да ће ходати међу њима као њихов Бог (3. Мојсијева 26,12). Свећњаци у Откривењу представљају седам цркава у Азији којима је Откривење првобитно послато (Откривење 1,20), а (као што ћемо видети у одељку од среде) такође симболизују и Његову цркву кроз историју. Посредством Светог Духа, Исусово старање за Цркву на Земљи се наставља. Он ће непрестано бити са својим народом док га не доведе његовом вечном дому.

Штавише, слика Исуса као Првосвештеника међу свећњацима узета је из обреда у јерусалимском храму. Свакодневни задатак одређеног свештеника био је да одржи јасан пламен на светилкама у Светињи. Он је резао фитиље и допуњавао светилке које су се гасиле, мењао је фитиље који су били на измаку, допуњавао светилке свежим уљем, а затим палио. На тај начин, свештеник је био упознат са стањем сваке појединачне светилке. Исус је на исти начин упознат са потребама и приликама свог народа и лично посредује за њих.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 2,2.9.13.19; Откривење 3,1.8.15. Шта изјава »знам« говори о Исусовом познавању прилика и потреба Божјег народа?

Исус је поистоветио Себе са Божјим титулама »Први и Последњи« (види: Исаија 44,6; Исаија 48,12). Грчка реч за »последњи« је *eschatos*, од које потиче реч *есхатологија* (проучавање догађаја последњих дана). На основу овога видимо да је у средишту есхатологије Исус Христос, који има последњу реч о завршним догађајима. Он је »Живи« и има »кључеве од пакла и од смрти« (Откривење 1,18). Својом смрћу и васкрсењем Исусу је дата власт да отвори врата смрти (Јов 17,16; Псалми 9,13). Сви који верују у Њега устаће из гроба у вечни живот (1. Коринћанима 15,21-23). Исусови верни сведоци не морају да се плаше, јер чак су и мртви предмет Његовог старања. А ако је тако са мртвима, колико више се стара о живима? (Види: 1. Солуњанима 4,16.17)

ХРИСТОВА ПОРУКА ЗА ОНО И ОВО ВРЕМЕ

Прочитајте Откривење 1,11.19.20. Исус је упутио седам различитих порука црквама у Азији. Шта чињеница да је у тој области било више од седам цркава указује о симболичном значају ових порука за хришћане уопште?

Поруке које је Исус наложио Јовану да пошаље у седам цркава забележене су у 2. и 3. поглављу Откривења. Њихова значења могу се применити у три нивоа.

Историјска примена. Ове поруке првобитно су послате у седам цркава које су се у првом веку налазиле у напредним градовима у Азији. Хришћани су се на том простору суочили са озбиљним изазовима. Неколико градова је у својим храмовима успоставило клањање цару као знак верности Риму. Клањање владару постало је обавезно. Од грађана се очекивало да учествују у јавним догађајма и незнабожачким верским церемонијама. Пошто су многи хришћани одбили да учествују у овим обредима, суочили су се са невољама, понекад чак и смрћу. Добивши налог од Христа, Јован је написао седам порука да би им помогао у тим изазовима.

Пророчка примена. Чињеница да је Откривење пророчка књига, и да је само седам цркава било одабрано да приме ове поруке, указује на пророчки карактер тих порука. Духовно стање у седам цркава поклапа се са духовним стањем Божје цркве у различитим историјским раздобљима. Седам порука, из небеске перспективе, пружају панорамски преглед духовног стања хришћанства од првог века до краја света.

Свеопшта примена. Као што је читава књига Откривење била послата као једно писмо, које је требало да се чита у свакој Цркви (Откривење 1,11; Откривење 22,16), тако и седам порука, такође, садрже поруке које се могу применити на хришћане у сваком раздобљу. На такав начин, они представљају различите типове хришћана на различитим местима и у различито време. На пример, иако је општа карактеристика хришћанства данас везана за Лаодикејску цркву, поједини хришћани могу да се поистовете са особинама неких других Цркава. Радосна вест је да без обзира на наше духовно стање, Бог »среће пала људска бића тамо где се налазе«. (Елен Вајт, *Selected Messages*, 1. свеска, стр. 22)

Замислите да Господ вашој месној цркви напише писмо у облику писма упућеног у седам цркава о изазовима са којима се суочава, као и о њеном духовном стању. Шта би писало у том писму?

ПОРУКА ЦРКВИ У ЕФЕСУ

Ефес је био главни и највећи град у римској провинцији у Азији, смештен на главним трговачким путевима. Као најзначајнија морска лука у Азији, био је веома важан трговачки и верски центар. У граду се налазило мноштво јавних грађевина као што су храмови, позоришта, колосеуми, купатила и бордели. Био је чувен и по уметности и магијским обредима. Град је, такође, био веома познат по неморалности и сујеверју. Ипак, најутицајнија хришћанска црква у провинцији налазила се у Ефесу.

Прочитајте Откривење 2,1-4. Како Исус представља Себе овој цркви? Због којих значајних особина хвали цркву? Какву забринутост, такође, изражава?

На самом почетку хришћани у Ефесу били су познати по својој верности и љубави (Ефесцима 1,15). Иако су искусили притисак и изван и унутар Цркве, хришћани у Ефесу остали су постојани и верни. Били су веома марљиви и верни; нису подносили лажне учитеље у својој средини. Међутим, њихова љубав према Христу и верницима почела је да слаби. Иако су остали постојани и верни, без Христове љубави њихова светлост била је у опасности да се угаси.

Прочитајте Откривење 2,5-7. Које три појединости Исус подстиче цркву да учини да би оживела своју прву љубав и посвећеност Христу и верницима? Како су ова три појма повезана?

У пророчком смислу, ситуација у цркви у Ефесу одговара општим приликама и духовном стању Цркве од 31. до 100. године. Апостолска црква била је карактеристична по љубави и верности Јеванђељу. Али до краја првог века, Црква је почела да губи жар своје прве љубави, одвајајући се тако од једноставности и чистоте Јеванђеља.

Замислите себе као део заједнице верника чија љубав се гаси. Верници не морају чинити неки познати или отворен грех. У извесној мери, они чак чине што је исправно, али у њиховом животу влада формализам и хладноћа. Како Исусов савет дат овом приликом изводи цркву из ових прилика?

Прочитајте поглавље »Патмос«, стр. 568-577. оригинал, у књизи Елен Вајт *Апостолска црква – Христовим трагом*.

»Прогонство Јованово постало је средство благодати. Патмос је био обасјан славом васкрслог Спаситеља. Јован је видео Христа у људском облику, са траговима клинова, на Његовим рукама и стопалима, који ће заувек представљати Његову славу. Сада му је било дозвољено да поново угледа свог васкрслог и живог Господа, овенчаног оноликом славом колику је људско биће могло да посматра.

Христово појављивање пред Јованом треба свима, и верницима и неверницима, да буде доказ да имамо васкрслог Христа. То треба да пружи животодавну силу Цркви. Тамни облаци понекад окружују Божји народ. Чини се да ће их прогонство и тлачење уништити. Међутим, у таквим тренуцима примају се највеће поуке. Христос често улази у тамнице и открива се својим изабранима. Он је са њима на ломачи која гори. Као што у најтамнијој ноћи звезде јаче сијају, тако се и најсјајнији зраци Божје славе откривају у најгушћој тами. Што је небо мрачније, јаснији су и упечатљивији зраци Сунца Правде, васкрслог Спаситеља.« (Елен Вајт, *The Youth's Instructor*, 5. април 1900)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Јован са читаоцима дели оно што је видео и чуо на Патмосу. Шта видите и чујете док читате Откривење 1,12-20? Које речи утехе можете извући из онога што је овде откривено?
2. Први анђео у тексту Откривење 14,7. позива становнике Земље на крају времена да се поклоне »Ономе који је створио небо и Земљу и море«. Ове речи узете су из текста 2. Мојсијева 20,11. Шта нам порука Првог анђела према ономе што је показано у Откривењу говори о значају Суботе на крају времена?
3. Многи хришћани се суочавају са необичном иронијом. Што су дуже у Цркви, њихова вера лакше бледи, чак и умире. Мада би требало да буде супротно. Уосталом, што дуже ходамо са Исусом, треба више да научимо о Њему и Његовој љубави према нама. Како, онда, можемо не само одржати жар вере, већ учинити да гори све јаче, као што би и требало?

ИСУСОВА ПОРУКА УПУЋЕНА У СЕДАМ ЦРКАВА

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 2,8-11; Откривење 2,12-17; Откривење 2,18-29; Откривење 3,1-6; Откривење 3,7-13; Откривење 3,14-22; Исаија 61,10.

Текст за памћење: »Који победи даћу му да сједне са Мном на пријестолу Мојему, као и Ја што победих и сједох с Оцем својим на пријестолу Његову.« (Откривење 3,21)

Исус је са острва Патмос преко Јована послао писмо свом народу у виду седам порука. Иако се те поруке тичу црква Јовановог времена у Азији, оне такође у симболима пророчки приказују стање Цркве кроз историју.

Упоредно поређење ових порука показује да следе исту шестоструку структуру. Свака почиње Исусовим оловљавањем одређене цркве по имену. Други део започиње изразом: »Тако говори...«, у коме Исус представља Себе свакој Цркви користећи описе и симболе које проналазимо у првом поглављу. Ови описи Исуса одговарали су посебним потребама сваке Цркве. Према томе, Исус је указао на своју способност да одговори на различите борбе и прилике. Исус, затим, износи своје мишљење о Цркви и саветује Цркву како да изађе из потешкоћа. Коначно, свака порука завршава се позивом да послушају поруку Духа и обећања датим победницима.

Као што смо видели у поуци од прошле седмице, приликом размишљања о поруци упућеној првој Цркви у Ефесу, и као што ћемо видети ове седмице у проучавању преосталих шест порука, Исус нуди наду и одговара на потребе сваке Цркве у свакој прилици. Према томе, Он сигурно може испунити и наше потребе данас.

ХРИСТОВЕ ПОРУКЕ СМЕРНИ И ПЕРГАМУ

Смирна је била леп и богат град, али и место у коме је обожавање цара било обавезно. Одбијање повиновања овој наредби могло је довести до губитка положаја, прогонства, чак и смрти.

Прочитајте: Откривење 2,8-11. Како је начин на који Исус представља Себе овој Цркви повезан са приликама које су у њој владале? О каквим приликама је реч? Какву опомену Исус упућује о ономе што се ближило?

Порука упућена цркви у Смирни у пророчком смислу примењује се на Цркву у постапостолском раздобљу, када су хришћани сурово гоњени од стране Римског царства. »Десет дана« споменутих у тексту Откривење 2,10, указује на десет година Диоклецијановог прогонства које је трајало од 303. до 313. године, када је Константин Велики издао Милански едикт, који је хришћанима омогућио верску слободу.

Пергам је био центар различитих незнабожачких култова, укључујући и култ Асклепија, грчког бога лекарства, кога су звали »Спаситељем« и представљали у облику змије. Људи су из свих крајева ради излечења долазили у храм посвећен овом богу. Пергам је имао водећу улогу у ширењу култа обожавања цара, које је, као и у Смирни, било обавезно. Не чуди зато што текст каже да хришћани из Пергама живе у граду »гдје је пријесто сотонин«.

Прочитајте: Откривење 2,12-15. Како Исус представља Себе овој цркви? Како је Он проценио њихово духовно стање?

Хришћани у Пергаму суочили су се са искушењима и изван и унутар цркве? Док је већина њих остала верна, појединци, такозвани »Николинци«, залагали су се за компромис са паганизмом да би избегли прогонство. Попут Валама, који је отпао и навео Израил да згреши против Бога на путу за Обећану земљу (4. Мојсијева 31,16), сматрали су да је лакше, чак и корисније, да учине уступке кад је вера у питању. Иако су на Јерусалимском сабору забрањени »прилози идолски« и »блуд« (Дела 15,29), Валамова наука учила је вернике да одбаце ову одлуку. Једино решење које је Исус могао да понуди Пергаму гласило је: »Покај се.« (Откривење 2,16)

Црква у Пергаму је пророчка слика Цркве од отприлике 313. до 538. године. Иако су поједини верници у Цркви остали верни, духовни пад и отпадништво брзо су се ширили.

Шта значи не одрећи се »вјере Моје« (Откривење 2,13; види: Откривење 14,12). Како нам одбијање да се одрекнемо вере помаже да се одупремо уступцима и будемо »вјерни до саме смрти«? (Откривење 2,10)

ХРИСТОВА ПОРУКА ТИЈАТИРИ

У поређењу са другим градовима, Тијатира није имала ни политички ни културни значај у древној историји коју познајемо, а Црква је била неопажена. Да би водили одређени посао или да би радили, становници Римског царства морали су да припадају трговачким удружењима. Тијатира је била посебно позната по истицању овог захтева. Чланови удружења морали су да посећују свечаности удружења и учествују у обредима у храму, који су често обухватили неморалне радње. Они који нису пристајали на то, суочавали су се са искључењем из удружења и економским санкцијама. За хришћане тог времена, то је значило бирати између потпуног компромиса или потпуног искључивања зарад Јеванђеља.

Прочитајте: Откривење 2,18-29. Како Исус представља Себе овим људима (види: Данило 10,6)? Које особине Цркве је Исус похвалио и какав проблем их је мучио?

Попут Цркве у Пергаму, Црква у Тијатири била је нагнана да врши уступке са незнабожачким окружењем. Име »Језавеља« односи се на супругу цара Ахава, који је одвео Израил у отпадништво (1. О царевима 16,31-33). Исус је приказује као духовну блудницу (Откривење 2,20). Они који су угрозили истину и усвојили »нечисте« незнабожачке идеје и обичаје, чинили су духовну прељубу са њом.

Црква у Тијатири симболизује стање хришћанства од 538. до 1565. године. Опасност није дошла изван Цркве већ изнутра. Традиција је заменила Библију, свештенство и свете реликвије замениле су Христово свештенство, а дела су сматрана средством спасења. Они који нису прихватили ове искварене утицаје били су гоњени, чак и убијани. Вековима је права Црква проналазила уточиште у пустим крајевима (види: Откривење 12,6.13.14). Међутим, Исус такође хвали цркву у Тијатири због њихове вере и љубави, дела и службе – указујући на Реформацију и почетке повратка Библији.

Размислите о речима из текста Откривење 2,25: »Држите докле дођем.« Шта ове речи значе нама, и као заједници и као појединцима? Шта примамо од Христа чега треба да се држимо?

ХРИСТОВА ПОРУКА САРДУ

Сард је имао славну историју. Међутим, до римског доба овај град изгубио је свој утицај. Иако је још увек уживао богатство, његова слава била је више утемељена на прошлости него на садашњости. Древни град био је изграђен на врху стрмог брда и скоро неосвојив. Пошто су се становници осећали толико сигурно, градски зидови били су немарно чувани.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 3,1-6; Матеј 24,42-44; 1. Солуњанима 5,1-8. Које три ствари Исус подстиче хришћане у Сарду да учине да би излечили своје духовно стање? Како је Исусово упозорење да »страже« у складу са историјом града?

Иако Исус препознаје неколико хришћана у Сарду као верне, већина њих је духовно мртва. Црква није оптужена ни за један отворени грех или отпадништво (као верници у Пергаму и Тијатири), већ за духовну летаргију.

Порука упућена цркви у Сарду у пророчком смислу односи се на духовне прилике протестаната у раздобљу после Реформације, отприлике од 1565. до 1740. године, пошто се Црква изопачила у беживотни формализам и стање духовног самозадовољства. Под утицајем све веће плиме рационализма и секуларизма, усредсређеност на спасоносну благодат Јеванђеља и посвећеност Христу су слабиле, дајући места верским, сувопарним и филозофским расправама. Црква у овом раздобљу, иако се чинила живом, била је духовно мртва.

Ово писмо, такође, се односи на сваки нараштај хришћана. Поједини хришћани увек речима хвале говоре о својој ранијој верности Христу. Нажалост, немају много тога да поделе о свом садашњем искуству са Њим. Њихова вера је вера само по имену, без праве религије срца и истинске посвећености Јеванђељу.

Имајући увек пред собом узвишену истину о спасењу само вером у Христа, на које начине можемо рећи да наша дела нису »савршена« пред Богом? Шта то значи и како можемо »савршити« своја дела пред Њим? Види: Матеј 5,44-48.

ХРИСТОВА ПОРУКА ФИЛАДЕЛФИЈИ

Шеста црква којој се Исус обратио била је црква у Филадельфији («братска љубав»). Град је био смештен на царском трговачком путу и служио је као пролаз, »отворена врата«, до огромне, плодне висоравни. Ископавања показују да је био центар који су људи посећивали ради здравља и лечења. Уздрман честим земљотресима, становници града преселили су се у сеоску област и живели у скромним колибама.

Прочитајте: Откривење 3,7-9. Како је начин на који Исус представља Себе повезан са приликама у цркви? Шта Исусова изјава: »Имаш мало снаге« (Откривење 3,8) говори о стању у цркви?

Порука упућена овој цркви у пророчком смислу односи се на велико пробуђење протестантизма у време Првог и Другог буђења које се догодило у Великој Британији и Америци од 1740. до 1844. године. С обзиром на светлост коју су примили, Божји народ се заиста трудио да овог пута одржи »Моју ријеч« (Откривење 3,8). Све већи нагласак је стављан на послушност Божјим заповестима и чистом животу. »Отворена врата« су очигледно пут у небеско Светилиште зато што се »Црква Бога мојега« такође спомиње (Откривење 3,12; упоредите: Откривење 4,1.2). Једна отворена и једна затворена врата указују на промену која ће се догодити у Христовој првосвештеничкој служби 1844. године.

Прочитајте: Откривење 3,10-13. Какве назнаке су дате да је време кратко и да се ближи Исусов долазак? Шта значи Божје име написано на Његовом народу (2. Тимотију 2,19)? Ако име представља карактер особе, шта текст 2. Мојсијева 34,6. говори о онима који носе Божје име?

Велика пробуђења догодила су се у црквама са обе стране Атлантика. У годинама које су претходиле 1844, порука о Христовом скором повратку објављивана је у многим деловима света. Обећање да ће Божје име бити исписано на онима који победе указује да ће се Божји карактер приметити у Његовом народу. Исто тако важна као порука да Христос ускоро долази јесте порука да Христос даје обећање да ће припремити свој народ за тај велики догађај тиме што ће им опростити грехе и записати свој Закон у њиховом срцу (види: Филибљанима 1,6; Јеврејима 10,16.17).

Шта вам нада у Христов скором долазак значи? Како нам Христово обећање да ће завршити дело које је започео даје сугурност?

ХРИШЋАНИ У ЛАОДИКЕЈИ

Последња црква којој се Исус обратио налазила се у Лаодикеји, богатом граду смештеном на главном трговачком путу. Био је познат по производњи вуне, својим банкама (у којима су чуване огромне количине злата), и медицинској школи у којој се производио мелем за очи. Напредак Лаодикеје испунио је грађане самодовољношћу. Око 60. године, када је земљотрес уништио град, становници су одбили помоћ коју им је понудио Рим, тврдећи да имају све што им је потребно за рад. Пошто је граду недостајала вода, водом су се снабдевали помоћу аквадукта који се пружао из топлих извора у Хијераполису. Пошто се извор налазио далеко од Лаодикеје, вода која је стизала на одређене места била је млака.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 3,14-17; Осија 12,8. Како је самозадовољан дух града испунио хришћане из Лаодикеје?

Исус није укорио хришћане у Лаодикеји за озбиљан грех, јерес или отпадништво. Њихов проблем била је самодовољност која води у духовно мртвило. Попут воде која је дотицала у град, нису били ни хладни, као вода која освежава, ни топли, већ млаки. Тврдили су да су богати и да им ништа не треба; па ипак, били су сиромашни, голи и слепи за своје стање.

Црква у Лаодикеји симболички представља духовно стање Божје цркве при крају овоземањске историје као што показују поједини стихови Откривења повезани са последњим временом. Један такав стих, у оквиру Исусовог родитељског савета у тексту Откривење 16,15, односи се на »беле хаљине« Христове праведности потребне духовно голој Лаодикеји (види: Откривење 3,18). Ово упозорење да чувамо своју одећу и не будемо голи јавља се усред текста који упућује на духовну Армагедонску битку. Тренутак у коме Исус износи опомену може се чинити необичним, на први поглед, зато што више није могуће примити ову одећу. Уосталом, проба ће већ бити завршена за све. Међутим, опомена да сачувамо своју одећу повезана је са шестим злом и Армагедоном јер Исус жели да подсети Лаодикеју да се сада спреми, пре тог страшного сукоба – док заувек није прекасно. Према томе, текст Откривење 16,15. упозорава Лаодикејце да ако не послушају Исусов савет и уместо тога изаберу да остану голи (Откривење 3,17.18), биће изгубљени, и осрамоћени, приликом Његовог доласка (види: 1. Јованова 2,28-3,3).

Исус уверава Лаодикејце да их воли. Позива их да се покају (Откривење 3,19). На крају упућеног позива приказује Себе као драгана из текста Песма над песмама 5,2-6, који стоји на вратима, куца и моли да Га приме (Откривење 3,20). Сваком ко отвори врата и пусти Га унутра, обећано је да ће вечерати с Њим и да ће, на крају, владати са Њим на Његовом престољу (види: Откривење 20,4).

Прочитајте: Откривење 3,18-22. Какав савет је Исус дао Лаодикејцима? Шта представљају злато, беле хаљине и маст за очи (види: 1. Петрова 1,7; Исаја 61,10; Ефесцима 1,17.18)? Шта вам овај савет говори, као адвентистичким хришћанима, који себе препознају као Лаодикејску цркву?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте поглавље »Откривење«, стр. 578-592. оригинал, у књизи Елен Вајт *Апостолска црква – Христовим трагом*.

Седам порука упућених Црквама приказује духовни пад који се догодио у тих седам цркава. Црква у Ефесу и даље је била верна, иако је изгубила своју прву љубав. Цркве у Смирни и Филадельфији углавном су биле верне. Пергам и Тијатира чиниле су све више уступака, док већина није у потпуности одступила од чисте апостолске вере. Црква у Сарду налазила се у веома тешком стању. Већина у овој цркви није живела у складу са Јеванђељем, док је Филадельфија представљала верну неколицину. Стање Лаодикејске цркве било је такво да ништа добро није могло да се каже о њој.

У закључку сваке поруке, Исус даје обећање онима који прихвате Његов савет. Можемо запазити, међутим, да заједно са очигледним духовним падом у црквама, влада пропорционални раст датих обећања. Ефес, коме Исус упућује прву поруку, прима само једно обећање. Како свака црква иде силазном путањом у духовном смислу, тако свака прима више обећања од претходне. Коначно, црква у Лаодикеји, иако прима само једно обећање, прима највеће: да ће поделити престо са Исусом (Откривење 3,21).

ЗА РАЗГОВОР:

1. Како овај раст у броју обећања, заједно са духовним падом у црквама, одражава изјаву да када се умножава грех, благодат још више изобилује (Римљанима 5,20)? Размислите о томе у светлости следећег навода: »Цркви, иако је толико ослабљена и несавршена, Христос посвећује своју највећу пажњу. Он стално брижно стражи над њом и јача је својим Светим Духом.« (Елен Вајт, *Selected Messages*, 2. свеска, стр. 396)
2. Хришћани често кажу да је тешко бити хришћанин у индустријализованим, трговачким и градовима метрополама. У напредним градовима у Азији било је хришћана који су остали верни Јеванђељу и непоколебљиви у својој оданости Богу усред притисака који је на њих вршило незнабожачко окружење. Шта можемо научити из ове чињенице? Размислите о тим хришћанима из Азије у светлости Исусове молитве у следећем тексту: Јован 17,15-19. Како се идеја да будемо у свету, али не и од света, примењује на хришћане данас, нарочито на оне који живе у великим градовима?
3. Како ми као адвентистички хришћани можемо боље послушати речи које су нам упућене у поруци Лаодикејцима?

ДОСТОЈНО ЈЕ ЈАГЊЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 4; Језекиљ 1,5-14; Откривење 5, Ефесцима 1,20-23; Јеврејима 10,12; Дела 2,32-36.

Текст за памћење: »Не плачи, ево је надвладао Лав, који је од кољена Јудина, Коријен Давидов, да отвори књигу и разломи седам печата њезинијех.« (Откривење 5,5)

Прошле седмице проучавали смо о Христовим порукама упућеним Његовом народу на Земљи. Сада се Јованово виђење помера са Земље на Небо и усредсређује се на оно »шта ће бити за овијем« (Откривење 4,1) – на будућност.

Виђење из 4. и 5. поглавља догађа се у небеској престојној дворани. Призор из тих поглавља симболички приказује Божје управљање историјом и планом спасења. Међутим, пре него што је будућност откривена, показана нам је средишња улога Христове првосвештеничке службе на Небу, као и Његова врховна власт кад су у питању земаљска питања и откупљење људског рода. На тај начин, 4. и 5. поглавље откривају небеско гледиште у вези са будућим догађајима забележеним у остатку књиге.

Такође, можемо запазити да су поруке упућене Црквама биле написане јасним језиком, а да од сада књига у већој мери користи симболички језик који није увек лако протумачити. Овај језик узет је из историје Божјег народа, како је забележена у Старом завету. Исправно тумачење Откривења захтева одговарајуће разумевање његовог симболичког језика у светлости Старог завета.

У тексту Откривење 4,1. Исус позива Јована да се попне на Небо да види панорамски преглед историје од његовог времена до Христовог повратка.

У следећим текстовима описана је небеска престопа дворана: Откривење 4,1-8; Језекиљ 1,26-28; Откривење 5,11-14. Шта ови стихови причају о одликама небеске престоне дворане?

Апостол је кроз отворена врата гледао у небески храм и Божји престо. Престо симболично представља Божју владавину, управљање и власт над делима стварања, док дуга око престола означава Божје верно испуњавање обећања (1. Мојсијева 9,13-16; Исаија 54,9.10). Међутим, сотона, Божји непријатељ, који је преузео власт на Земљи, оспорава божанску власт. Средишње питање у великој борби између Бога и сотоне односи се на то ко има право да влада. Сврха небеског савета који је Јован видео у небеској престоној дворани била је да потврди Божју закониту владавину над универзумом (Откривење 4,1-8; Откривење 5,11-14).

Прочитајте следеће текстове: Откривење 4,8-11; Откривење 5,9-14. Шта из ових текстова можете научити о искреном клањању Богу? Зашто је Господ Бог достојан обожавања у 4. поглављу, а Јагње у 5?

У 4. поглављу дат је уопштен опис престоне дворане у небеском храму и богослужења које се тамо одвија. Док се у 4. поглављу прославља Божја стваралачка сила, у 5. се слави откупљење које је омогућило заклано Јагње. Ова поглавља показују да се приликом искреног обожавања Бога присећа и слави Божје моћно дело стварања и откупљења. Бог, који је створио свет за шест дана, има силу и способност да врати свет у првобитно стање и претвори га у вечни дом за свој народ, што је и обећао да ће учинити.

Размишљајте о следећем што Јеванђеље учи: Онај који је створио не само нас и наш свет већ и читав космос такође је »Јагње заклано« (Откривење 5,12) ради нас. Какву задивљујућу наду ово учење пружа свету пуном бола и патње?

Опис старешина у тексту Откривење 4,4. показује да они нису анђелоска бића. Назив »старешине« се у Библији увек користи за људе. За разлику од анђела, који увек стоје у Божјем присуству, ове старешине седе на престолима. Беле хаљине у које су одевени јесте одећа Божјег верног народа (Откривење 3,4.5). Победничке круне (од грчке речи *stephanos*, Откривење 4,4) на њиховој глави чувају се само за свете који извојују победу (Јаков 1,12). Све ове појединости указују да су двадесет и четири старешине прослављени свети.

Број двадесет и четири има симболичко значење: састоји се из два низа по дванаест, а дванаест је у Библији симбол Божјег народа. Двадесет и четири старешине могу представљати Божји народ у целости, и из Старог и из Новог завета. Број двадесет и четири такође одражава двадесет и четири реда свештеника који се смењују у служби у овоземаљском Светилишту (1. Дневника 24,1-19).

Чињеница да двадесет и четири старешине никада раније нису споменуте у Библији наговештава да представљају нов скуп у небеској престоној дворани. Они можда припадају онима који су били подигнути из мртвих у време Исусове смрти (Матеј 27,51-53).

Ако је тако, ове двадесет и четири старешине које су се вазнеле на Небо са Исусом, постају представници човечанства и сведоче о праведности Божјих дела у остваривању плана спасења. У тексту Откривење 5,9, двадесет и четири старешине заједно са четири животиње (8. стих) падају пред Јагњетом које је заклано и сада је живо. Заједно певају нову песму, величајући Јагње као оно које је достојно »јер си се заклао, и искупио си нас Богу крвљу својом од свакога кољена и језика и народа и племена, и учинио си нас Богу нашем царевима и свештеницима, и цароваћемо на Земљи«. (Откривење 5,9.10)

У тексту Откривење 4,6-8. такође се помињу четири жива бића или животиње. Упоредите њихов опис са четири животиње из текстова Језекиљ 1,5-14. и Језекиљ 10,20-22, као и са серафимом из текста Исаија 6,2.3.

Четири жива створења симболички представљају узвишена бића која служе Богу као Његова оруђа и заштитници Његовог престола (Псалм 99,1). Њихова крила симболички указују на њихову брзину у извршавању Божјих налога, а очи на разум. Њихово присуство, заједно са двадесет и четири старешине и мноштвом анђела око престола (Откривење 5,11), показује да и Небо и Земља имају своје представнике у престоној дворани.

ЗАПЕЧАЋЕНА КЊИГА

Прочитајте текст Откривење 5,1-4. Шта у светлости текста Исаија 29,11.12. представља запечаћена књига и зашто је Јован плакао?

Грчки текст упућује да се књига налазила на престолу у Очевој десници. Чекао се Онај који је достојан да је узме и »разломи печате њезине«. (Откривење 5,2)

Према речима Елен Вајт, запечаћена књига садржи »историју Божјих провиђења, пророчку историју народа и Цркве. У њој су садржане божанске изјаве, Његов ауторитет, Његове заповести, Његови закони, читав симболички план Вечнога, и историја свих владајућих сила међу народима. Симболичним језиком у тој књизи приказан је утицај сваког народа, језика и племена од почетка Земљине историје до њеног завршетка«. (Елен Вајт, *Manuscript Releases*, 9. свеска, стр. 7)

Укратко речено, запечаћена књига садржи Божје тајне у вези са Његовим плановима да реши проблем греха и спасе пала људска бића. Та тајна биће у потпуности схваћена приликом Другог Христовог доласка (Откривење 10,7).

Прочитајте текст Откривење 5,5-7. Зашто је Христос у целом универзуму Једини достојан да узме запечаћену књигу и да је отпечати?

Криза у престоној дворани повезана је са сотонином побуном. Ова планета, иако ју је Бог створио, под влашћу је узурпатора сотоне. Јованов плач изражава сузе Божјег народа, од Адамовог времена, за спасење из ропства греху. Запечаћена књига обухвата Божји план за решење проблема греха. Нема сумње да је Бог својом неограниченом силом лично могао да оствари тај план. Међутим, откупљење палог људског рода захтевало је нешто посебно, а то је био Исус, који је »победио« и тако постао достојан да отвори књигу, да преузме власт над Земљом и постане наш Посредник у небеском Светилишту.

Како учимо да Исуса задржимо на првом месту у свом хришћанском искуству?

ДОСТОЈНО ЈЕ ЈАГЊЕ

Прочитајте следеће текстове: Откривење 5,8-14; Ефесцима 1,20-23; Јеврејима 10,12. Шта сазнајемо из ових текстова што треба да нам пружи велику наду и утеху у свету који нуди веома мало?

Када Јагње Христос приступа престолу, Он узима књигу. Овај чин показује да сва власт и суверенитет припада Њему (види: Матеј 28,18; Ефесцима 1,20-22). У том тренутку, читав универзум признаје Христову праведну владавину над Земљом. Оно што је Адам изгубио, Христос је повратио.

Када Христос узима књигу, то указује да Он држи судбину целог човечанства у својим рукама. Четири животиње и двадесет четири старешине падају пред Њим и клањају Му се, као што су учинили у тексту Откривење 5,9: »Достојан си да узмеш књигу, и да отвориш печате њезине, јер си се заклао.« Овим чином обожавања, узвишени анђели и представници откупљеног човечанства потврђују Христову жртву принету у корист људског рода. Својом крвљу Он је платио откуп за пала људска бића и нуди им наду у откупљење и обећање о будућности коју једва да можемо замислити.

Животињама и старешинама сада се придружује безбројно мноштво анђела који окружују престо и упућују хвалу Јагњету које је заклано и сада »живи« као Посредник за пали људски род (Јеврејима 7,25). Присутни у престоној дворани сложено говоре громким гласом: »Достојно је Јагње заклано да прими силу и богатство и премудрост и јачину и част и славу и благослов!« (Откривење 5,12)

У овом тренутку сва створења на Небу и Земљи сједињују се у величанственом прослављању и Оца и Христа: »Ономе што сједи на пријестолу, и Јагњету благослов и част и слава и држава ва вијек вијека.« (Откривење 5,13) На њихове речи хвале четири животиње (бића) одговарају »амин«, а двадесет и четири старешине падају ничице, завршавајући на тај начин усхићено обожавање у небеској престоној дворани.

Физичари нагађају да ће универзум једнога дана или изгорети, или пропасти или се расцепити. Каква супротност будућности представљеној у Божјој речи. Како већ сад можемо да почемно да се радујемо будућности која нас чека?

ЗНАЧАЈ ПЕДЕСЕТНИЦЕ

Приликом изливања Светог Духа на дан Педесетнице, текст из Дела 2,1-4. потврђује један од најпресуднијих догађаја у историји плана спасења: увођење Христа у службу Првосвештеника и Цара у небеском Светилишту после Голготе. Својом првосвештеничком службом са десне Очеве стране (Откривење 5,6,7), Христос може да доведе план спасења до коначног испуњења. Као наш Посредник у небеском Светилишту, Исус ради на нашем спасењу. Његовом помоћи верници могу да имају слободан приступ Богу и приме опроштење за своје грехе.

Прочитајте следеће текстове: Дела 2,32-36; Јован 7,39. Какву наду и охрабрење проналазите у чињеници да Исус стоји на Небу као наш Свештеник и Цар?

После уздизања Христа у небеском Светилишту, Свети Дух се спустио на ученике. У тексту Откривење 5,6. споменуто је седам духова који су »послани по свему свијету«. Као што смо видели у ранијој лекцији, спомињање седам духова означава пунину деловања Светог Духа у свету. Када је Христос сео на престо, Дух је послат на Земљу. Слање Светог Духа је једно од Христових првих дела као нашег Првосвештеника у небеском Светилишту. Изливање Светог Духа означавало је да се Исус појавио пред Оцем и да је Бог прихватио Његову жртву у корист људског рода.

»Христово вазнесење на Небо било је знак да ће Његови следбеници добити обећани благослов... Када је прошао кроз небеска врата, Христос је сео на престо окружен обожавањем анђела. Чим је ова церемонија била обављена, Свети Дух се спустио на ученике у обилној мери и Христос је заиста био прослављен славом коју је од целе вечности имао у Оца. Изливање Духа на дан Педесетнице било је небеско обавештење да је свечано увођење у звање Откупитеља било обављено. Он је у складу са својим обећањем, послао свога Светога Духа са Неба својим следбеницима као доказ да је Он, као Свештеник и Цар, примио сву власт и на Небу и на Земљи, и да је постао Помазаник над својим народом.« (Елен Вајт, *Апостолска црква – Христовим трагом*, стр. 38.39. оригинал)

Прочитајте следеће текстове: Јеврејима 4,16; Јеврејима 8,1. Какву наду и охрабрење проналазите у сигурности да је Исус, као Свештеник и Цар, примио сву власт на Небу и на Земљи? Како веровање у ову истину помаже да се изборимо са свакодневним приликама у животу, као и са несигурном будућношћу?

У књизи Елен Вајт *Чезња векова* прочитајте поглавље »К Оцу својему и к Оцу вашему«, стр. 829-835. оригинал; у књизи *Апостолска црква – Христовим трагом* прочитајте поглавље »Дар Светога Духа«, стр. 47-56. оригинал.

Порука из 4. и 5. поглавља Откривења нарочито је важна Божјем народу који живи на завршетку историје Земље. Изливање Светог Духа на дан Педесетнице обележило је почетак проповедања Јеванђеља целом свету; средишња порука тицала се Исуса, који је био узвишен као Свештеник и Цар на Очевој десној страни. Ова истина о Исусу била је срж веровања раних хришћана (Јеврејима 8,1) и угаони камен њиховог проповедања (Дела 2,32.33; Дела 5,30.31). Такође, била је њихова мотивација и извор вере и храбрости, када су се суочили са прогонством и тешким животним околностима (Дела 7,55.56; Римљанима 8,34). Као резултат њиховог рада, много људи је одговорило на њихово проповедање. Од тада Божје царство се испојило, и даље то чини, службом Светог Духа.

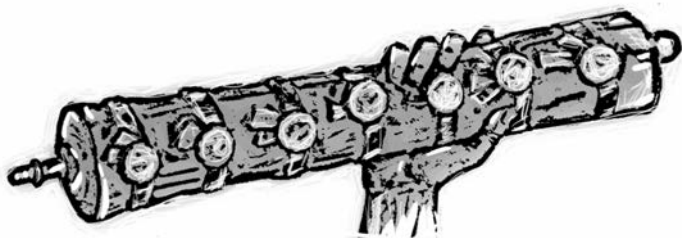
Никада не смемо да заборавимо да једино Радосна вест о спасењу у Христу може да досегне и преобрази човеково срце и подстакне народ да одговори на позив вечног Јеванђеља да се боји Бога, да Му ода славу и да Му се поклони (Откривење 14,7). Наша једина нада је Спаситељ, који је наш Свештеник и Цар у небеском Светилишту. Он је са својим народом и увек ће бити са њим до самог краја (Матеј 28,10). Он држи будућност у својим рукама.

Не заборавимо зато да ће потпун успех у проповедању коначне поруке изгубљеном и нападеном људском роду бити остварен уколико имамо на уму суштину Јеванђеља. Ништа друго што проповедамо није важно као крст и чему нас он учи о Богу.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Једнога дана бићемо на Небу и славити и обожавати Господа због Његове добротe, силе, а нарочито Његове благодати. На које начине већ сада то можемо чинити и припремати се за време када осване велики дан? Односно, како сада можемо славити и хвалити Бога захвалног срца за све што је учинио за нас и што ће учинити?
2. Прочитајте следеће текстове: Откривење 4,11; Откривење 5,9. У каквим улогама у овим текстовима видимо Оца и Сина и зашто су обе улоге важне не само за план спасења већ и због питања зашто је Бог достојан наше хвале? Како је Субота, и оно чему нас она поучава, израз ових узвишених истина о Богу?

СЕДАМ ПЕЧАТА

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 6,1-14; 3. Мојсијева 26,21-26; Језекиљ 4,16; 5. Мојсијева 32,43; 2. Солуњанима 1,7-10.

Текст за памћење: »Достојан си да узмеш књигу, и да отвориш печате њезине; јер си се заклао, и искупио си нас Богу крвљу својом од свакога кољена и језика и народа и племена. И учинио си нас Богу нашему царевима и свештеницима, и цароваћемо на Земљи.« (Откривење 5,9.10)

У 6. поглављу Откривења наставља се приказ из 4. и 5. поглавља, у којима је Исус приказан као Онај који је достојан да отвори запечаћену књигу јер је, својим победоносним животом и смрћу, повратио оно што је било изгубљено преко Адама. Он је сада после отварања печата на књизи спреман да настави план спасења до коначног испуњења.

Педесетница је обележила почетак ширења Јеванђеља, којим Христос шири своје Царство. Према томе, ломљење печата односи се на проповедање Јеванђеља и на последице његовог одбацивања. Отварање седмог и последњег печата доводи нас до завршетка историје овога света.

Текст из Откривења 3,21. Чини јаснијим значење седам печата: »Који победи даћу му да сједне са Мном на пријестолу Мојему, као и Ја што победих и сједох с Оцем својијем на пријестолу Његову.« Поглавља 4. и 5. говоре о Христовој победи и Његовом уздизању, а последњи стих 7. поглавља описује победнике пред Христовим престоном. Дакле, 6. поглавље говори о Божјем народу који тежи да победи да би могао да дели Исусов престо.

ОТВАРАЊЕ ПРВОГ ПЕЧАТА

Прочитајте следеће текстове: Откривење 6,1-8; 3. Мојсијева 26,21-26; Матеј 24,1-14. Запазите заједничке кључне речи у овим текстовима. Шта знајете о значењу прва четири печата на основу ових подударности?

Догађаји седам печата морају бити схваћени у оквиру заветних кљетви из Старог завета у којима се помињу изрази мач, глад, помор и дивље звери (3. Мојсијева 26,21-26). Језекиљ их назива Божја »четири љута зла«. (Језекиљ 14,21) Били су то дисциплински судови којима је Бог опомињао свој народ када су били неверни завету, настојећи да их пробуди да увиде своје духовно стање. На сличан начин, четири коњаника представљају средство које Бог користи да свој народ одржи будним док чекају Исусов повратак.

Постоје, такође, велике сличности између прва четири печата и текста Матеј 24,4-14, у коме је Исус објаснио шта ће се догодити у свету. Четири коњаника Бог користи да задржи свој народ на правом путу подсећајући их да овај свет, какав сада постоји, није њихов дом.

Иако симболичан, текст Откривење 6,1.2. говори, такође, о победи. Подсећа нас на текст Откривење 19,11-16, у коме је Христос приказан како јаши на белом коњу и води своје небеске војске анђела да ослободе Његов народ приликом Другог доласка. Као симбол чистоте, бела боја се стално повезује са Христом и Његовим следбеницима. Јахач у руци држи стрелу и добија венац (Откривење 6,2), што подсећа на слику Бога у Старом завету који јаши коња са стрелом у руци док побеђује непријатеље свог народа (Авакум 3,8-13; Псалми 45,4.5). Грчка реч за венац (Откривење 6,2) који јахач носи је *stefanos*, и значи венац победе (Откривење 2,10; Откривење 3,11). Овај јахач је освајач који је изашао побеђујући и да победи.

Призор првог печата описује ширење Јеванђеља, силно започето на дан Педесетнице, чиме је Христос почео ширење свога Царства. Било је, и још увек има, много области које треба освојити и много људи који треба да постану Исусови следбеници, док коначна победа не буде остварена када Христос дође у слави.

У пророчком смислу, призор првог печата одговара поруци упућеној цркви у Ефесу; описује апостолско раздобље у првом веку током кога се Јеванђеље брзо ширило светом (Колошанима 1,23).

Зашто никада не смемо заборавити да смо, у Христу, на победничкој страни без обзира на тренутне околности?

Прочитајте: Откривење 6,3.4. Шта је на основу описа црвеног коња и јахача у овим стиховима речено повезано са Јеванђељем?

Црвена боја је боја крви. Јахач има велики мач и дозвољено му је да узме мир са Земље, што отвара пут људима да убијају једни друге (Матеј 24,6).

Други печат описује последице одбацивања Јеванђеља, почевши од другог века. Док Христос води духовни рат путем проповедања Јеванђеља, силе зла пружају снажан отпор. Неизбежно је да следи прогонство. Јахач не убија. Уместо тога, када он узме мир са Земље, прогонство као последица, неизбежно следи. (Види: Матеј 10,34)

Прочитајте следеће текстове: Откривење 6,5.6; 3. Мојсијева 26,26; Језекиљ 4,16. На основу описа враног коња и јахача, на какву се стварност повезану са проповедањем Јеванђеља упућује?

Јахач на црном, враном коњу држи вагу за мерење хране. Чује се објава: »Ока пшенице за грош, и три оке јечма за грош.« (Откривење 6,6) У том делу света, пшеница, уље и вино биле су основне животне потребе (5. Мојсијева 11,14). Јести хлеб на меру указивало је на оскудицу или глад (3. Мојсијева 26,26; Језекиљ 4,16). У Јованово време, грош је представљао износ дневне наднице (Матеј 20,2). У уобичајеним околностима, за дневницу могле су се купити све дневне потрепштине за породицу. Међутим, глад би у великој мери утицала на повећање редовних цена. У призору трећег печата, био је потребан целодневни рад да би се купило довољно хране само за једну особу. Да би се нахранила мања породица, дневница би морала бити искоришћена за куповину три оке јечма, јефтиније, једноставније хране за сиромашне.

Призор трећег печата указује на даље последице одбацивања Јеванђеља, почевши од четвртог века када је Црква стекла политичку моћ. Ако бели коњ представља проповедање Јеванђеља, вран коњ означава одсуство Јеванђеља и ослањање на људске обичаје. Пшеница у Библији представља Божју реч (Лука 8,11). Одбацивање Јеванђеља неизбежно доводи до глади за Божјом речју сличној оној коју је предвидео пророк Амос (Амос 8,11-13).

ПРИЗОР ЧЕТВРТОГ ПЕЧАТА

Прочитајте: Откривење 6,7.8. Какав догађај је овде приказан? Како је овај приказ повезан са претходним?

Боја коња у четвртом печату је изражена грчком речју *hloros*, што је пепељастосива боја леша који се распада. Јахачево име је смрт; а прати га пакао, место мртвих. Њима је на четвртини Земље дозвољено да униште људе мачем, глађу, смрћу и дивљим зверима (Матеј 24,7.8).

Четврти печат призива болест и смрт. Сликровити приказ овог призора износи истину да духовна глад за Божјом речју, као последица одбацивања Јеванђеља, неизбежно води у духовну смрт.

Радосна вест гласи да је сила смрти и пакла веома ограничена; дата им је власт само над једним делом (четвртини) Земље. Исус нас уверава да Он има кључеве од пакла и од смрти (види: Откривење 1,18).

Подсетите се још једном садржаја порука упућених црквама у Ефесу, Сарду, Пергаму и Тијатири у 2. поглављу Откривења. Упоредите прилике у овим црквама са приказом отварања прва четири печата. Какве сличности уочавате?

Призори седам печата приказују будућност Цркве. Као и у случају седам цркава, печати су повезани са различитим раздобљима у хришћанској историји. У време апостола Јеванђеље се брзо ширило светом. Затим је уследило раздобље прогонства у Римском царству, од краја првог до почетка четвртог века, као што је приказано у приказу другог печата. Трећи печат указује на време уступака у четвртом и петом веку, који су карактеристични по духовној глади за Библијом, што је довело до »Мрачног доба«. Четврти печат вешто описује духовну смрт која је била одлика хришћанства скоро хиљаду година.

У тексту Откривење 6,6. речено је да на »уље и вино« неће утицати глад у оквиру невоље трећег печата. Уље представља Светог Духа (1. Самуилова 16,13; Дела 10,38), а ново вино спасење у Исусу Христу (Марко 2,22). Шта значења ових симбола говоре о чињеници да Свети Дух и даље делује и да је спасење доступно свима који траже истину, чак и када се Божја реч ретко чује?

ОТВАРАЊЕ ПЕТОГ ПЕЧАТА

Прочитајте: Откривење 6,9.10. Шта се догађа у овим стиховима?

Реч *душа* у Библији означава целокупну личност (1. Мојсијева 2,7). Смрт Божјег верног и прогоњеног народа овде је приказана у виду жртвене крви изливене у подножју жртвеног олтара у земаљском Светилишту (2. Мојсијева 29,12; 3. Мојсијева 4,7). Божји народ доживео је неправду и смрт због своје верности Јеванђељу. Он вапи Богу, молећи Га да дође и освети га. Ови текстови тичу се неправде учињене овде на Земљи; они не говоре ништа о стању мртвих. Уосталом, чини се да ови људи не уживају блаженство Неба.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 6,11; 5. Мојсијева 32,43; Псалми 79,10. Како је Небо одговорило на молитве Божјег мученичког народа?

Убијени свети примили су беле хаљине које представљају Христову праведност, која омогућава њихово оправдање – Његов дар онима који прихвате Његову благодат (Откривење 3,5; Откривење 19,8). Затим, речено им је да ће морати да почину док њихова браћа, која ће проћи кроз слично искуство, не испуне одређени број. Важно је запазити да у грчком тексту Откривење 6,11. нема речи *број*. Откривење не говори о броју светих мученика које треба достићи пре Христовог повратка, већ о савршености њиховог карактера. Божји народ постаје савршен захваљујући хаљини Христове праведности, не личним заслугама (Откривење 7,9.10). Свети мученици неће бити васкрснути до Христовог другог доласка и почетка хиљадугодишњице (Откривење 20,4).

Призор петог печата примењује се историјски на раздобље пре и после реформације, када су милиони били убијени због своје верности (Матеј 24,21). Такође, подсећа на искуство Божјег напаћеног народа кроз историју, од времена Авеља (1. Мојсијева 4,10) до времена када ће Бог коначно осветити »крв слугу својијех« (Откривење 19,2).

»Колико још, Господе«, гласио је вапај Божјег напаћеног народа током историје. Ко се у свом животу није суочио са недостатком правде? Какву утеху проналазите у призору петог печата, знајући да ће једног дана правда заиста бити испуњена?

ОТВАРАЊЕ ШЕСТОГ ПЕЧАТА

У петом печату видимо да Божји народ у непријатељском свету доживљава неправду, вапећи да Бог делује у његову корист. Тренутак је дошао да Бог одговори на молитве свог народа.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 6,12-14; Матеј 24,29.30; 2. Солуњанима 1,7-10. Шта је откривено у овим текстовима?

Последња три знака шестог печата Исус је прорекао у тексту Матеј 24,29.30. Требало је да се јаве при крају »велике невоље« (Откривење 7,14), 1798. године, као предзнак Другог доласка. Као и у Христовом пророчанству у 24. поглављу Јеванђеља по Матеју, сунце, месец, »звезде« (метеори) и небо су овде дословни. Употреба речи *као* или *налик* осликава нешто стварно, стварни догађај – сунце је постало црно као врећа од кострети, месец попут крви, а звезде су падале на Земљу као када смоква одбацује своје пупољке. Хришћани у западном свету препознали су испуњење Исусових речи у следећим знацима: Лисабонском земљотресу 1755; мрачном дану 19. маја 1780. у источном Њујорку и јужној Новој Енглеској; спектакуларној киши метеора над Атлантским океаном 13. новембра 1833. Испуњење пророчанства довело је до низа пробуђења и увиђања да је Христов долазак близу.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 6,15-17; Исаија 2,19; Осија 10,8; Лука 23,30. Ови призори приказују људе различитог положаја у паничном покушају да се сакрију од страшних збивања приликом Христовог доласка. Они траже од камења и гора да их покрију и заштите од »лица Онога што сједи на пријестолу, и од гњева Јагњетова« (Откривење 6,16). Дошао је тренутак да се подели правда, јер Христос долази »да се прослави у светима својима«. (2. Солуњанима 1,10) Крај злих описан је у тексту Откривење 19,17-21.

Призор се завршава реторичким питањем преплашених злих: »Јер дође велики дан гњева Његова, и ко може остати?« (Откривење 6,17; види: Наум 1,6; Малахија 3,2). Одговор на ово питање проналазимо у тексту Откривење 7,4. – они који ће моћи да опстану у тај дан јесу припадници Божјег запечаћеног народа.

»Ко ће поднијети дан доласка Његова?« (Малахија 3,2) Како бисте одговорили на ово питање, и какве библијске разлоге бисте навели? Изнесите свој одговор у суботношколском разреду.

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Виђење о отварању седам печата симболички указује на Божје старање о свом народу на Земљи и њиховом поучавању. Као што је Кенет А. Стренд истакао:

»Писмо нас уверава да Бог увек брине о свом народу: да је у самој историји увек присутан да их подупре и да ће им у великом есхатолошком завршетку дати потпуно оправдање и незамисливу великодушну награду у виду вечног живота. Књига Откривење бави се овом истом темом и на диван начин је проширује, па према томе оно ни на који начин није нека врста необичне апокалипсе која није у складу са библијским текстовима уопште; Откривење преноси саму суштину и срж библијске поруке. Заиста, као што Откривење снажно истиче, »Живи« – Онај који је победио смрт и гроб (Откривење 1,18) – никада неће заборавити своје верне следбенике; па чак и да доживе мученичку смрт, они су победници (Откривење 12,11), и »венац живота« их чека.« (види: Откривење 2,10; Откривење 21,1-4; Откривење 22,4) (Кенет А. Стренд, »The Seven Heads: Do They Represent Roman Emperors?«; Symposium on Revelation – Book 2, Daniel and Revelation Committee Series (Silver Spring, Md.: Biblical Research Institute, 1992), 7. свеска, стр. 206)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Какве драгоцене поуке сте прихватили из призора отварања седам печата? Како вам тај призор показује да је Бог, без обзира колико прилике биле рђаве на Земљи, и даље врховни Владар, и да ће на крају сва обећања која имамо у Христу бити испуњена?
2. Размишљајте о следећој изјави: »Црква је од Бога одређено средство за спасење човека. Она је организована за службу и њена мисија је да свету објави Јеванђеље.« (Елен Вајт, *Апостолска црква – Христовим трагом*, стр. 9. оригинал) Размислите о својој месној цркви. Како може да буде вернија и да досегне људе еванђеоском поруком?
3. Изнесите у разреду свој одговор на последње питање из одељка од четвртка. Ко може поднети дан Његовог доласка? Разговарајте о својим одговорима у смислу како треба да живимо данас да бисмо се припремили за дан Његовог доласка.

ЗАПЕЧАЋЕН БОЖЈИ НАРОД

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 7; 2. Петрова 3,9-14; 5. Мојсијева 8,11-17; Откривење 14,4.5.12; Откривење 17,5; Римљанима 3,19-23.

Текст за памћење: »Ово су који дођоше од невоље велике, и опраше хаљине своје и убијелише хаљине своје у крви Јагњетовој.« (Откривење 7,14)

Порука коју отварање седам печата објављује јесте да се свака особа која тврди да верује у Христа суочава са благословима због своје верности или клетвама због неверности. Прва четири печата описују Божје дисциплинске мере којима настоји да пробуди свој народ из духовног мртвила и учини их победницима. Ипак, Божји народ доживљава неправду и тлачење у свету непријатељски расположеном према Јеванђељу. Приликом отварања шестог печата, Бог је спреман да се суочи са онима који су повредили Његов народ.

Седмо поглавље уметнуто је између шестог и седмог печата. Шести печат доводи нас до Другог Христовог доласка. Када се зли суоче са судом, седмо поглавље Откривења одговара на њихово питање о томе ко ће опстати на дан Христовог доласка: они који су запечаћени, 144 000.

Њихове друге одлике наведене су у тексту Откривење 14,1-5. Између шесте и седме трубе, такође, постоји уметнут део (Откривење 10,1-11). Овај део, који отпочиње Другим великим буђењем и рођењем Адвентног покрета, подудара се са истим временским раздобљем из уводног призора у 7. поглављу и усредсређује се на искуство и задатак Божјег народа последњег времена.

ЗАДРЖАВАЊЕ ВЕТРОВА

Прочитајте: Откривење 7,1-3; 2. Петрова 3,9-14. Шта Јован види? Колико дуго анђели треба да задржавају ветрове? Шта ће се догодити када запечаћење буде завршено?

У Старом завету ветрови представљају разорне силе којима Бог извршава судове над злима (Јеремија 23,19.20; Данило 7,2). »Када Божји анђели престану да задржавају страшне олује људских страсти, биће ослобођени сви елементи сукоба.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 614. оригинал) Ове разорне силе заустављене су божанским деловањем, док се одвија запечаћење Божјег народа.

У древним временима, првенствено значење запечаћења било је власништво над нечим. Значење симболичког запечаћења у Новом завету је да »позна Господ своје«. (2. Тимотију 2,19) Бог препознаје свој народ који је запечаћен Светим Духом (Ефесцима 1,13.14; 4,30). На крају времена, печат се ставља на чело Божјег верног народа који држи Његове заповести (Откривење 14,1.12). На њихово чело није стављен видљив знак, већ како Елен Вајт наводи, »утврђивање у истини, и интелектуално и духовно, тако да их (Божји народ) нико не може поколебати«. (*Догађаји последњих дана*, стр. 220. оригинал) Супротно томе, они који пристану уз звер, примају жиг зверин (Откривење 13,16.17).

Верност Божјег запечаћеног народа стављана је на пробу у сваком нараштају. Међутим, испит верности у последњој кризи биће држање Божјих заповести (види: Откривење 12,17; 14,12). Нарочито ће четврта заповест постати испит послушности Богу (Откривење 14,7). Као што је Субота била знак Божјег народа у библијско време (Језекиљ 20,12.20; Јеврејима 4,9.10), тако ће бити знак оданости Богу у последњој кризи.

На крају времена, печат ће деловати и као знак заштите од разорних сила седам последњих зала (види: Језекиљ 9,1-11. као позадину текста Откривење 7,1-3). Према томе, питање постављено у тексту Откривење 6,17. добија коначан одговор: они који ће остати заштићени на дан Божјег гнева су припадници запечаћеног Божјег народа.

Павле нас опомиње да не ожалашћавамо Светог Духа којим смо запечаћени (Ефесцима 4,30). Шта то значи? Како неко жалости Светог Духа? Када одговорите на ово питање, какве одлуке можете доносити које ће вам помоћи да Га не жалостите?

ЗАПЕЧАЋЕН БОЖЈИ НАРОД

Прочитајте: Откривење 7,4-8. Колико има припадника запечаћеног Божјег народа? Какво је значење тог посебног броја?

Објављивање броја оних који су запечаћени обележава завршетак запечаћења. Јован чује да њихов број износи 144 000 из дванаест племена Израилевих. Овде се не мисли на дослован број већ на то шта означава. Број 144 000 састоји се од 12 пута по 12 хиљада. Дванаест је симбол Божјег народа: израилских племена и Цркве изграђене на темељу дванаест апостола (Ефесцима 2,20). Према томе, број 144 000 представља укупност Божјег народа на крају времена, »сав Израил« (Јевреје и незнабошце) који су спремни за Христов повратак и који ће бити узети да не виде смрти (Римљанима 11,26; 1. Коринћанима 15,51-53).

Дванаест племена набројаних у 7. поглављу Откривења очигледно није дословно, јер 12 племена Израилевих, која обухватају и Северно и Јужно царство, данас не постоје. Десет племена из Северног царства било је одведено у заробљеништво у време асирског освајања (2. О царевима 17,6-23), када су се измешали са другим народима. Дакле, 12 племена данас не чини јудаизам.

Такође, преглед 12 племена из 7. поглавља Откривења није налик ни једном из Писма (упоредите: 4. Мојсијева 1,5-15; Језекиљ 48,1-29). Јудино племе је наведено прво (Откривење 7,5) уместо Рувимовог (упоредите: 4. Мојсијева 1,5). Затим, Даново и Јефремово племе, споменути у текстовима 4. Мојсијева 1 и Језекиљ 48, изостављени су са листе у 7. поглављу Откривења, док су Јосифово и Левијево племе обухваћени уместо њих (Откривење 7,7.8). Очигледан разлог изостављања Јефремовог племена, а изгледа и Дановог, са листе из 7. поглавља Откривења, јесте тај што су ова два племена у Старом завету приказана као отпадничка и идолопоклоничка (1. О царевима 12,29.30; Осија 4,17).

Листа племена из Откривења 7 није историјска већ духовна. Изостављање Дановог и Јефремовог племена указује да неверност ова два племена неће имати места међу Божјим запечаћеним народом. Такође, на Цркву у Новом завету се упућује као на 12 племена Израилевих (Јаков 1,1). Дванаест племена у 7. поглављу Откривења представља целокупан Божји народ, и Јевреје и незнабошце, који ће истрајати до краја.

Каква обећања у Библији Бог даје онима који ће живети у време невоље?

ВЕЛИКО МНОШТВО

Прочитајте: Откривење 7,9.10. Какву групу светих Јован види у овом тренутку? Како су описани и одакле долазе? Шта гласно изговарају пред Божјим престолом?

Јован види мноштво које нико не може избројати, »који дођоше од невоље велике, и опраше хаљине своје и убијелише хаљине своје у крви Јагњетовој«. (Откривење 7,14) Односно, они су посебан скуп људи који су, упркос разним невољама кроз које су прошли, остали верни Исусу. Њихова верност симболички је представљена тиме што су покривени хаљинама Његове савршене правде. Реч »невоља« користи се често у Библији да упути на оно што верници доживљавају због своје вере (види: 2. Мојсијева 4,31; Псалми 9,9; Матеј 24,9; Јован 16,33; Римљанима 5,3). Према томе, иако поједини адвентистички тумачи Писма посматрају ову групу као још једну слику 144 000, можемо рећи да се »велико мноштво« односи на све откупљене који су кроз векове страдали због своје вере.

Такође, овде у Јовановом опису »народа многог, којег не може нико избројити«, уочавамо, као што видимо у целој Библији, узвишену тему спасења благодаћу. Једино што откупљенима даје право на спасење, вечни живот, ново Небо и нову Земљу јесте Христова правда, која им се даје благодаћу.

»Најближи престолу су они који су некада били ревносни у раду за сотону и који су, као главња истргнута из огња, у дубокој и ватреној оданости следили свога Спаситеља. Ту су и они који су усред лажи и неверства усавршили свој хришћански карактер, они који су поштовали Божји закон, када га је хришћански свет проглашавао неважећим, и милиони оних који су током свих времена претрпели мученичку смрт због своје вере. Иза њих је 'народ многи, којег не може нико избројити, од свакога колена и језика, народа и племена, стајаше пред престолом, обучен у хаљине беле, и палме у рукама њиховим'. (Откривење 7,9) Њихова борба је завршена, њихова победа сигурна. Они су своју трку завршили и добили награду. Палмове гранчице у њиховим рукама представљају симбол њихове победе, а бела одећа, знак савршене Христове праведности, сада је постала и њихова.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 665. оригинал)

Да, ми смо покривени Христовом праведношћу, која је дар по вери. Међутим, како можемо одржати ту веру, и остати верни, усред искушења и невоља? Или, што је још важније, како одржавамо ту веру и верност у временима лагодности и напретка? (Види: 5. Мојсијева 8,11-17)

ОНИ КОЈИ ИДУ ЗА ЈАГЊЕТОМ

Прочитајте: Откривење 14,1-5. Које су три главне особине 144 000 светих? Како су ове одлике повезане са описом светих последњег времена из текста Откривење 14,12?

Текст Откривење 14,4.5. представља опис 144 000 који се сврставају у Божиј народ последњег времена који »држе заповијести Божије и вјеру Исусову«. (Откривење 14,12) Иако су доживели пунину сотоминог гнева у последњој кризи, остали су чврсти захваљујући својој блиској заједници са Исусом.

У светлости текста Откривење 17,5, у ком смислу се 144 000 није опоганило са женама? Како је чистота њиховог карактера повезана са чињеницом да су откупљени са Земље као »првенци Богу« (Откривење 14,4)?

Неморалност је симбол неверности Богу. Откривење 17,5. говори о блудници последњег времена, Вавилону, и њеним кћерима, са којима ће сви људи овога света чинити блуд (види: Откривење 18,3). Међутим, 144 000 остаће верне Христу и одупреће се опогањујућем односу са Вавилоном и отпалим црквама. Према томе, 144 000 »иду за Јагњетом куда год Оно пође« (Откривење 14,4).

Група од 144 000 је даље описана као она која је »купљена од људи« као »првенци Богу и Јагњету«. (Откривење 14,4) У старом Израиљу, првине су биле најбољи родови жетве приношени Богу (4. Мојсијева 18,12). Реч »првина« може да се односи на спасен народ као онај који се разликује од људи у свету (Јаков 1,18), али у Откривењу је јасно речено да су 144 000 посебна група, јер ће бити узети да не виде смрти (1. Коринћанима 15,50-52). Дакле, они су првина веће жетве спасених кроз све векове (види: Откривење 14,14-16).

На које начине можемо, чак и несвесно, доћи у опасност да чинимо духовни блуд? Зашто обмањујемо себе ако сматрамо да нисмо у таквој опасности?

СПАСЕЊЕ У НАШЕМ БОГУ И ЈАГЊЕТУ

Прочитајте следеће текстове: Откривење 14,5; 2. Петрова 3,14; Јуда 24,25. Откривење описује Божји народ последњег времена као »без мане«. Како се може постићи такво стање?

Последња карактеристика 144 000 је да се »у њиховијем устима не нађе пријевара, јер су без мане пред пријестолом Божијим«. (Откривење 14,5) Док се људи овога света опредељују да верују у сотонине лажи, припадници Божјег народа последњег времена примиће љубав истине да би се спасли (2. Солуњанима 2,10.11).

Израз »без мане« (грчки *amōtos*, »непорочан«) односи се на верност 144 000 Христу. У Библији, Божји народ назива се светим (3. Мојсијева 19,2; 1. Петрова 2,9). Аврам (1. Мојсијева 17,1) и Јов (Јов 1,1) били су поштени и прави. Хришћани су позвани да буду свети и без мане пред Богом (Ефесцима 5,27; Филибљанима 2,15).

Прочитајте: Римљанима 3,19-23. Зашто увек морамо имати ову важну истину на уму?

У завршним данима историје овога света, 144 000 одражаваће Христов карактер. Њихово спасење одразиће оно што је Христос учинио за њих, а не њихова светост или дела (види: Ефесцима 2,8-10). Они су опрали своје хаљине и убелили их у Јагњетовој крви (Откривење 7,14), и као такви, нађени су »чисти и прави« пред Богом (2. Петрова 3,14).

»Треба да будемо оплемењени, очишћени од сваке световности, док не почнемо да одражавамо обличје свог Спаситеља, и не постанемо 'судеоници божанске природе'...

Када се заврши животна борба, када се оружје положи пред Исусове ноге, када Божји свети буду прослављени, само тада ћемо сигурно моћи да тврдимо да смо спасени, и без греха.» (Елен Вајт, *Selected Messages*, 3. свеска, стр. 355)

Како можемо живети животом посвећености активном припремању за вечност, а ипак не упасти у замку перфекционизма и фанатичне светости?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Истоветност са 144 000 је питање о коме се жустро расправља. Оно што се чини очигледним у Откривењу јесте да су 144 000 последњи нараштај Божјег народа у завршним данима овоземаљске историје. Знамо да ће проћи кроз време невоље, да ће бити заштићени од седам последњих зала (види: Псалми 91,7-16; Откривење 7,15-17) и да ће њихова верност бити на проби као ниједног нараштаја у прошлости.

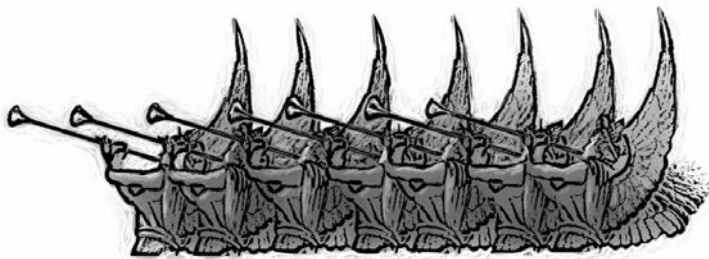
Ко ће тачно бити у тој групи није нам откривено. Њихов идентитет је једна од тајни које је Бог задржао за Себе (5. Мојсијева 29,29). Само ће будућност открити ко ће бити део те групе спасених светих. У вези са том тајном, дата нам је опомена:

»Христос каже да ће у Цркви бити оних који ће износити приче и претпоставке, када Бог да узвишене истине које уздижу и оплемењују и које увек треба да чувамо у ризници свога ума. Када људи усвоје различите теорије, када су радознали да сазнају нешто што није неопходно да знају, Бог их не води. Његов план није да народ износи нешто што мора да претпоставља, што није речено у Речи. Његова воља није да улазе у сукобе око питања која им духовно неће помоћи, као што су: Ко чини 144 000? Они које Бог изабере ће за кратко време то несумњиво сазнати.« (Елен Вајт, *Selected Messages*, 1. свеска, стр. 174)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Размислите о следећем савету: »Трудимо се свим силама које нам је Бог дао да будемо међу 144 000.« (Елен Вајт, *The SDA Bible Commentary*, 7. свеска, стр. 970). Како можете применити ове речи у пракси? Како то настојање утиче на ваше свакодневне одлуке?
2. Важна одлика 144 000 светих последњег времена је певање нове песме. То је песма коју нико други не може да пева осим 144 000 јер је то песма искуства – искуства кога ниједна група људи у историји није доживела (Откривење 14,3.4; Откривење 15,2.3). Када размишљате о свом животу, како ваш садашњи духовни ход одражава песму новог искуства са Богом? Или ваш живот одражава стара искуства Божјег деловања у вашем животу, без садашње посвећености? Какве промене можете учинити управо сада како бисте поново посветили свој живот Њему?
2. Каква је разлика између знања о Христу и истинског познавања Христа? Ако вас неко упита: »Какав је Христос«, шта бисте одговорили и зашто?

БИТИ ПОШТЕН ПРЕМА БОГУ

Текстови за проучавање у токе седмице: Откривење 8,1-13; 4. Мојсијева 10,8-10; Језекиљ 10,2; Откривење 10,1-11; Данило 12,6.7; Откривење 11,1-13; 3. Мојсијева 16.

Текст за памћење: »Него у дане гласа седмога анђела, кад затруби, онда ће се свршити тајна Божија, као што јави својјем слугама пророцима.« (Откривење 10,7)

У призору петог печата видели смо да плач Божјег потлаченог народа одражава плач верних из свих векова. Ови верни приказани су као душе под олтаром, које вапе Богу за правдом и осветом, говорећи: »Докле, Господару?« (Откривење 6,10) Глас са Неба им говори да чекају, јер се ближи дан када ће Бог судити онима који су им учинили нажао. Текст Откривење 6,15-17. приказује Исуса како се враћа на Земљу и доноси суд онима који су чинили зло Његовим верним следбеницима.

Призор петог печата представља искуство Божјег напаћеног народа кроз историју, од времена Авеља до тренутка када ће Бог коначно изрећи суд и осветити »крв слугу својјих«. (Откривење 19,2) Божји народ који страда мора остати чврст и веровати да Бог чује молитве свог народа.

Виђење о седам труба показује да је током историје Бог већ деловао у корист свог потлаченог народа и судио онима који су му учинили зло. Сврха седам труба јесте да увери Божји народ да Небо није равнодушно према њиховој патњи.

Осмо поглавље Откривења започиње сликом седам анђела који стоје пред Богом спремни да затрубе трубама. Пре него што су затрубили, уметнут је још један приказ. Његова сврха је да објасни теолошко значење труба.

Прочитајте текст Откривење 8,3-4. заједно са следећим описом свакодневне службе у Храму у Јерусалиму: јеврејски коментар Библије објашњава да је приликом вечерње жртве јагње стављано на олтар на коме се палила жртва, а да је крв проливана у подножје олтара. Одређени свештеник уносио је златну кадионицу у Храм и приносио тамјан на златном олтару у Светињи. Када би свештеник изашао, бацао је кадионицу на под, проузрокујући велику буку. У том тренутку, седам свештеника би затрубило у трубе, означавајући крај службе у Храму за тај дан.

Можемо запазити да је језик вечерње службе употребљен у тексту Откривење 8,3-5. Значајно је то што анђео прима тамјан на »олтару златном пред престолом«. (Откривење 8,3) Пошто тамјан представља молитве Божјег народа (Откривење 5,8), то значи да Бог сада одговара на њихове молитве.

Из текста Откривење 8,3-5. сазнајемо важне појединости у вези са трубама у Откривењу:

а) Седам труба су Божји судови над побуњеним људским родом и одговор на молитве потлаченог народа.

б) Трубе се јављају после смрти Исуса као Јагњета и трају даље кроз историју до Другог доласка (види: Откривење 11,15-18).

Прочитајте: Откривење 8,5; Језекиљ 10,2. Како Језекиљево виђење огња изливеног на отпаднички Јерусалим објашњава природу труба у Откривењу?

Анђео пуни кадионицу огњем са олтара и баца је на Земљу. Значајно је то што огањ потиче управо са оног олтара на коме су принете молитве светих. Чињеница да огањ потиче управо са тог олтара показује да судови седам труба погађају становнике Земље као одговор на молитве Божјег народа и да ће Бог деловати у њихову корист у одређено време. Бацање кадионице, такође, може да буде опомена да Христово посредовање неће трајати заувек. Време пробе ће се окончати (види: Откривење 22,11.12).

Приказујући Божје деловање у корист Његовог народа, Откривење користи слику труба из Старог завета. Трубе су биле важан део свакодневног живота старог Израиља (види: 4. Мојсијева 10,8-10; 2. Дневника 13,14.15). Њихов звук подсећао је народ на службу у Храму; у трубе се такође дувало у биткама, приликом жетве и у време празника.

Трубљење било је повезано са молитвом. У току службе у Храму или у време празника, трубе »су подсећале« Бога на Његов завет са народом. Оне су, такође, подсећале људе да се спреме за »дан Господњи« (Јоило 2,1). Звук трубе је у време битке давао важна упутства и упозорења, и позивао Бога да спасе свој народ. Ова слика представља позадину за извештај о трубама у Откривењу.

Прочитајте: Откривење 8,13; Откривење 9,4.20.21. Ко је предмет суда седам труба?

Догађаји покренути трубама у Откривењу означавају Божје деловање у историји као одговор на молитве свога народа. Док се печати првенствено односе на оне који се изјашњавају да су припадници Божјег народа, трубе најављују судове против становника Земље (Откривење 8,13). Оне истовремено представљају опомене онима који живе на Земљи са циљем да их поведу на покајање док није прекасно.

Седам труба обухватају догађаје од Јовановог времена до завршетка овоземаљске историје (Откривење 11,15-18). У њих се труби док се на Небу одвија посредовање (Откривење 8,3-6), и док се Јеванђеље проповеда на Земљи (Откривење 10,8-11,14). Судови труба су делимични; они утичу само на трећину дела стварања. Седма труба најављује да је дошло време да Бог преузме своју праведну владавину. Седам труба односи се отприлике на иста раздобља седам цркава и седам печата:

а) Прве две трубе најављују судове над народима који су разапели Христа и прогонили Рану цркву: побуњеничким Јерусалимом и Римским царством.

б) Трећа и четврта труба приказују небески суд над отпадништвом Хришћанске цркве у Средњем веку.

в) Пета и шеста труба описују зараћене стране у религијском свету у току касног Средњег века и раздобља после реформације. Ова раздобља карактеристична су по све већој демонској активности која ће коначно увући свет у Армагедонску битку.

Историја је без сумње крвава и пуна бола и туге. Како нам ова жалосна стварност може помоћи да схватимо колико је узвишено оно што нам је обећано у Исусу?

Шеста труба доводи нас у време краја. Шта је Божји народ позван да учини у то време? Пре него што се огласи седма труба, уметнут је један део, који објашњава задатак и искуство Божјег народа на крају времена.

Прочитајте: Откривење 10,1-4. Шта се догађа у овом тексту?

»Моћни анђеол који је давао упутства Јовану био је нико други до Исус Христос.« (Елен Вајт, *The SDA Bible Commentary*, 7. свеска, стр. 971). Он поставља своја стопала на море и земљу, што означава Његову свеопшту владавину и да оно што ће објавити има значај за цео свет. Он говори громким гласом, као лав када риче. Лавља рика симболички представља Божји глас (види: Осија 11,10; Откривење 5,5).

Јовану није дозвољено да забележи шта су громови рекли. Постоје појединости везане за будућност које нам Бог није открио преко Јована.

Прочитајте: Откривење 10,5-7. Упоредите овај текст са стиховима Данило 12,6.7. Које речи су им заједничке?

Када анђеол изговара да »времена већ неће бити« (Откривење 10,6), грчка реч *hronos* указује да он мисли на временско раздобље. Ово нас упућује на текст Данило 12,6.7. у коме анђеол изјављује да ће прогонство светих трајати за време, времена и пола времена, или 1260 година (538-1798), када је Црква била прогоњена од стране папства (упоредите: Данило 7,25). Будући да пророчки »дан« у Књизи пророка Данила и Откривењу симболички представља једну годину (4. Мојсијева 14,34; Језекиљ 4,6), 360 »дана« износи 360 година, а три и по времена (или »године«) износи 1260 »дана« или година. За неко време након овог пророчког раздобља, наступиће крај.

Изјава да времена више неће бити односи се на временска пророчанства из Књиге пророка Данила, нарочито на 2300 пророчких дана из текста Данило 8,14 (457. г.п.н.е.-1844). После овог времена, више неће бити пророчких раздобља. Елен Вајт каже: »Ово време, које анђеол објављује уз свечану заклетву, јесте... пророчко време, које треба да претходи доласку нашег Господа. То значи да људи неће примити другу поруку са јасним временским одредницама. После овог времена, између 1842. и 1844. године, више неће постојати јасно зацртано пророчко време. Најдуже рачунање досеже до јесени 1844.« (*The SDA Bible Commentary*, 7. свеска, стр. 971).

Шта ова изјава Елен Вајт говори о томе зашто морамо да избегавамо свако будуће одређивање датума?

ЈЕДЕЊЕ КЊИГЕ

Прочитајте: Откривење 10,8-11. Једење у Библији означава примање поруке од Бога која треба да се објави људима (види: Језекиљ 2,8-3,11; Јеремија 15,16). Када се прима, порука представља радосну вест; али када се објављује, понекад уноси горчину, јер јој се многи одупиру и одбацују је.

Јованово горко-слатко искуство у једењу књижице (Књиге пророка Данила) повезано је са отпечаћењем Данилових пророчанстава за последње време. Јован овде приказује Цркву Остатка која је примила налог да објављује вечно Јеванђеље (види: Откривење 14,6.7) на завршетку Даниловог временског пророчанства (Данило 7,25) или 1260 дана/година.

Контекст наговештава да Јованово виђење указује на још једно горко-слатко искуство на завршетку пророчког раздобља од 2300 година. Када су, на темељу Данилових пророчанстава, Милерити сматрали да ће се Христос врагити 1844. године, порука им је била слатка. Међутим, када се Христос није појавио како су очекивали, искусили су горко разочарење и почели да истражују Писмо да би стекли јасније разумевање.

Налог упућен Јовану да опет пророкује свету упућује на адвентистичке хришћане који светкују Суботу, подигнуте да објављују вест о Другом доласку повезану са пророчанствима из Књиге пророка Данила и Откривења.

Прочитајте: Откривење 11,1.2. Шта је Јовану наложено да учини?

У овом тексту настављен је приказ из 10. поглавља Откривења. Јовану је било наложено да измери Божју цркву, олтар и оне који се клањају у њој. Идеја мерења у Библији сликовито се односи на суд (види: Матеј 7,2). Црква коју треба измерити је на Небу, где Исус врши службу за нас. Спомињање цркве, олтара и оних који се клањају указује на Дан помирења (види: 3. Мојсијева 16,16-19). Овај дан је био дан »мерења« пошто је Бог судио гресима свога народа. Према томе, Откривење 11,1. односи се на суд који ће се одиграти пре Другог доласка. Овај суд искључиво се тиче Божјег народа – оних који се клањају у цркви.

Текст Откривење 11,1. показује да порука небеског Светилишта лежи у средишту коначног објављивања Јеванђеља, које обухвата оправдање Божјег карактера. Као таква, у потпуности приказује еванђеоску поруку у вези са Христовим помирителским делом и Његовом праведношћу као јединим средством спасења за људска бића.

Имајући на уму какву је средишњу улогу имала крв у обреду на Дан помирења (види: 3. Мојсијева 16), како увек пред собом можемо имати мисао да је суд добра вест? Зашто је ова истина толико важна?

ДВА СВЕДОКА

Прочитајте: Откривење 11,3-6. На које начине два сведока приказују Зоровавеља и Исуса у њиховој царској и свештеничкој улози? Види: Захарија 4,2.3.11-14.

Појам два сведока потиче из јеврејског правног система, који захтева присуство најмање два сведока да би се утврдила истина (Јован 8,17). Два сведока представљају Библију – Стари и Нови завет. Они се не могу раздвојити. Божји народ је позван да објављује целу библијску поруку свету – »вољу Божију« (Цела 20,27).

Сведоци су приказани како проричу у кострети у време пророчког раздобља од 1260 дана/година (538-1798). Кострет је одећа жалости (1. Мојсијева 37,34); упућује на тешко време када су библијске истине биле сакривене и потиснуте људским обичајима.

Својим речима опишите шта се догодило двама сведоцима на крају пророчких 1260 дана/година? Откривење 11,7-13.

Звер која убија два сведока излази из самог сотониног пребивалишта. Ово убијање сведока у историјском смислу односи се на напад атеизма на Библију и укидање религије, што је повезано са догађајима из Француске револуције. Антирелигијски систем успостављен у Француској поседовао је моралну деградацију Содома, атеистичку охолост Египта, и побуњенички дух Јерусалима. Оно што се догодило Исусу у Јерусалиму сада се догађа Библији због овог антирелигијског система.

Васкрсење сведока указује на велико пробуђење интересовања за Библију након Француске револуције, што је довело до настанка Другог адвентног покрета и обнављања библијске истине, оснивања библијских друштава и ширења Библије у целом свету.

Управо пред крај, свет ће бити сведок коначног свеопштог објављивања Библије (Откривење 18,1-4). Ова последња порука изазваће противљење оснажено демонским силама, које ће чинити чуда у намери да обману свет и увуку оне који се клањају звери у коначну битку против Божјих верних сведока (види: Откривење 16,13-16; Откривење 14,12).

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Седма труба (Откривење 11,15-18) означава завршетак овоземаљске историје. Дошло је време да Бог открије своју силу и власт. Ова побуњеничка планета, која је хиљадама година била у власти сотоне, враћа се под Божју управу и владавину. Након смрти на крсту и вазнесења на Небо, Христос је проглашен законитим владаром Земље (Откривење 12,10.11). Сотона наставља да пустоши све што може, знајући да има мало времена (Откривење 12,12). Седма труба објављује да су непријатељске силе побеђене и да је овај свет коначно под Христовом праведном владавином.

Седма труба у кратким цртама износи садржај остатка књиге: 1) *Народи (незнабоици) се разгневише*: Откривење 12-14. описује сотону који је испуњен гневом (Откривење 12,17), који са своја два савезника – звери из мора и звери из земље – припрема народе света за борбу против Божјег народа. 2) *Дође гнев Твој*: Бог одговара на гнев народа са седам последњих зала, на које се упућује као на Божји гнев (види: Откривење 15,1). 3) *Вријеме мртвима да се суди* описано је у тексту Откривење 20,11-15. 4) *Да се да плата слугама Божјим* приказано је у 21. и 22. поглављу Откривења. 5) *Да се погубе они који Земљу погубише*: Откривење 19,2. тврди да се Вавилону последњег времена суди, јер је уништио Земљу. Уништење сотоне, његових војски и два савезника је последњи чин драме велике борбе (Откривење 19,11-20,15).

ЗА РАЗГОВОР:

1. Понекад проповедање Јеванђеља може бити горко искуство (Откривење 10,10); наше речи су одбачене, исмејане, и ми лично можемо бити одбачени и исмејани. Понекад проповедање изазива и противљење. Којих библијских личности можете да се сетите које су се суочиле са таквим искушењима, и шта можемо научити из њиховог искуства?
2. Размишљајте о следећој изјави: „Стално изнова примам опомене у вези са одређивањем датума. Божјем народу никада више неће бити дата порука која се темељи на времену. Није наше да знамо тачно време изливања Светог Духа или Христовог доласка.” (Елен Вајт, *Selected Messages*, 1. свеска, стр, 188) Какве проблеме запажете у вези са исцртавањем превише детаљних пророчких табела о последњим догађајима после 1844? Како се можемо заштити од замки које то доноси?

СОТОНА, ПОРАЖЕНИ НЕПРИЈАТЕЉ

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 12; 1. Мојсијева 3,15; Исаија 14,12-15; Данило 7,23-25; 2. Солуњанима 2,8-12; Откривење 13,13.14; Откривење 19,20.

Текст за памћење: »И они га побиједише крвљу Јагњетовом и ријечју свједочанства својега, и не марише за живот свој до саме смрти.« (Откривење 12,11)

Текст од 12. до 14. поглавља у Откривењу припрема нас за део књиге који говори о последњем времену. Док први део Откривења описује духовне борбе Цркве у непријатељском свету у хришћанској ери, други део се усредсређује на догађаје који воде до Другог Христовог доласка и Божјег царства.

Сврха 12. поглавља јесте да прикаже велику слику која се крије иза коначне кризе светске историје. Показује нам развој велике борбе између Христа и сотоне кроз историју.

У књизи Откривења сотона је закleti непријатељ Бога и Његовог народа. Његово постојање је стварно и он стоји иза свега зла и побуне у универзуму. Он зна да је његова последња прилика да постигне успех у борби против Бога пред Други долазак да победи у Армагедонској борби. Према томе, он све своје снаге улаже у припремање за тај догађај.

Циљ 12. поглавља Откривења јесте да увери Божји народ да сотона неће успети. Такође, оно представља опомену да је сотона одлучан у намери да поведе рат против Божје Цркве остатка последњег времена и да једину наду и силу за победу могу наћи у Христу.

ЖЕНА И АЖДАЈА

Прочитајте: Откривење 12,1-4. У Јовановом виђењу показала су се два велика знака. Први је грудна жена са Дететом, а други је аждаја. Ко је ова жена, и шта ови стихови уче?

Жена у Библији симбол је Божјег народа (2. Коринћанима 11,2): честита жена представља одане вернике, а блудница отпале хришћане. Жена у 12. поглављу Откривења прво симболизује Израил, коме се Месија јавио (Откривење 12,1-5), а у тексту од 13. до 17. стиха праву Цркву која рађа Остатак.

Ова жена обучена је у сунце, а месец стоји под њеним ногама. Сунце у Библији је слава Христовог карактера и Његова праведност (Малахија 4,2). Он је »светлост свету« (Јован 8,12), и Његов народ треба да одсјајује светлошћу Божјег карактера пуног љубави (Матеј 5,14-16). Месец, као »мање видело« (1. Мојсијева 1,16), указује на старозаветна обећања која наговештавају Христово дело у еванђеоској ери.

Следећи симболички знак који је Јован запазио у виђењу била је велика црвена аждаја. Она је касније поистовећена са ђаволом и сотоном, старом змијом (Откривење 12,9). У тексту је речено да је својим репом одвукла трећину звезда са неба на Земљу. Симболички, реп је оруђе преваре (Исаија 9,14.15; Откривење 9,10). Након што је пао са свог узвишеног положаја на Небу (Исаија 14,12-15), сотона је преварио трећину анђела. Ови пали анђели су демони који помажу ђаволу у супротстављању Богу и Његовом делу спасења (види: 1. Тимотију 4,1). У Откривењу је аждаја описана сликом да има »седам глава и десет рогова«, и користи се као симбол сотониних оруђа у свету – незнабожачког Рима (Откривење 12,4) и спиритизма (Откривење 16,13). »За аждаху се каже да представља сотону (Откривење 12,9), који је покренуо Ирода да покуша да убије Исуса. Међутим, најважнији сотонин представник у вођењу рата против Христа и Његовог народа током првих столећа хришћанске ере била је Римска империја, у којој је многобоштво било религија претежног дела становништва. Зато аждаха, иако је првенствено представљала сотону, у ширем смислу представља и симбол паганског Рима.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 438. оригинал)

Прочитајте: Откривење 12,9. Сотона је назван »старом змијом«. Каква повезаност постоји између текста 1. Мојсијева 3,15. и аждајиног покушаја да уништи женино потомство »кад се роди« ? (Откривење 12,4)

Сотона је од самог почетка чекао рођење Месије – Детета да би га усмртио. Када се Месија коначно родио, сотона је употребио пагански Рим (такође, представљен аждајом, Откривење 12,4) у покушају да Га уништи (види: Матеј 2,13-16). Међутим, Дете »би узето к Богу и престолу Његову«. (Откривење 12,5)

СОТОНА ЗБАЧЕН НА ЗЕМЉУ

Прочитајте текст Откривење 12,7-9. у коме се говори о рату на Небу. Каква је била природа тог рата који се завршио протеривањем сотоне са Неба?

Сотона је био збачен са Неба на почетку велике борбе, када се побунио против Божје владавине. Желео је да приграби небески престо и изједначи се са »Вишњим«. (Исаија 14,12-15) Отворено се побунио против Бога, али је био поражен и изгнан на Земљу. Међутим, преваривши Адама и Еву, сотона је преузео Адамову власт над овим светом (Лука 4,6). Као самозвани владар овога света (Јован 12,31), тражио је право да присуствује небеском савету као представник Земље (Јов 1,6-12). Међутим, од пораза на крсту, кретање сотоне и његових палих анђела ограничено је на Земљу као тамницу, док не приме своју казну (2. Петрова 2,4; Јуда 1,6).

Исус је својом смрћу откупио оно што је било изгубљено, а сотонын прави карактер је откривен пред универзумом. »Сотона је увидео да је његова лаж разобличена. Његова владавина је откривена безгрешним анђелима и свемиру. Открио је себе као убицу. Проливиши крв Божјег Сина, изгубио је сваку наклоност небеских бића. Одсада је његово деловање ограничено.« (Елен Вајт, *Чезња векова*, стр. 761. оригинал) Пред целим универзумом, владавина над Земљом била је пребачена са сотоне на Исуса, који је био проглашен законитим владаром над Земљом (Ефесцима 1,20-22; Филибљанима 2,9-11).

Исус је прорекао овај догађај следећим речима: »Сад је суд овоме свијету; сад ће бити истјеран кнез овога свијета напоље.« (Јован 12,31)

Са овом осудом сотоне »поста спасеније и сила и царство Бога нашега и област Христа Његова«. (Откривење 12,10) Сотона још увек има ограничену силу да повреди Божји народ на Земљи, али схвата да »времена мало има« (Откривење 12,12). Међутим, иако је његово време заиста »кратко«, он чини све што може да изазове бол, патњу и пропаст овде на Земљи.

Чему нас текст Откривење 12,11. учи о томе како да се одбранимо од ђавола? (Види: Ефесцима 6,10-18)

Прочитајте: Откривење 12,13.14. Након што је збачен са Неба, сотона наставља свој напад на Цркву у току пророчких 1260 дана/година. Како је Бог био укључен у живот Цркве у том раздобљу?

»Збацивање сотоне као опадача браће на Небу извршено је захваљујући узвишеном Христовом делу, предавању свог живота. Упркос сотонином непрестаном непријатељству, план откупљења је остварен... Сотона, знајући да ће му царство које је приграбио на крају бити одузето, одлучио је да не штеди средства у намери да уништи што је више могуће створења која је Бог створио према свом обличју. Он мрзи човека зато што је Христос према њему показао самилост и љубав која прашта. Зато се он сада припрема да учини сваку могућу превару да би човек био изгубљен; он је наставио своје деловање са више енергије због свог безнадежног стања.« (Елен Вајт, *The Spirit of Prophecy*, 3. свеска, стр. 194.195)

Сотона без сумње наставља своје деловање на Земљи изливајући свој гнев на предмет велике Христове љубави на Земљи – Цркву. Међутим, Црква ужива божанску заштиту у усамљеним, пустим местима на Земљи у току пророчког раздобља од 1260 дана/година.

Време прогонства од стране сотоне спомиње се два пута у 12. поглављу Откривења, када се говори о 1260 дана/година (Откривење 12,6) и »времену, временима и пола времена. (Откривење 12,14) Оба временска раздобља односе се на трајање прогонства од стране малог рога споменутог у тексту Данило 7,23-25. У Библији, пророчки дани симболизују године. Време у историји које одговара овом пророчком раздобљу је период између 538. и 1798. године, када је Римокатоличка црква, као црквено-државна сила, владала Западним светом до 1798, када је Наполеонов генерал Бертије, макар привремено, зауставио римску тлачитељску силу.

У току овог дугог раздобља прогонства, аждаја из својих уста испушта воду као реку да би уништила жену. Воде представљају људе и народе (Откривење 17,15). Рим је војске и народе послао против Божјег верног народа током тог периода. Пред крај овог пророчког раздобља, пријатељска земља гута воде и спасава жену, пружајући јој сигурну заштиту. Ова слика указује на уточиште које је Америка пружила својом верском слободом (Откривење 12,16).

Размислите колико је прогонство трајало: 1260 година. Шта нам ова чињеница говори о томе колико смо ограничени у разумевању зашто нечему, као што је Христов повратак, треба толико много времена, макар са наше тачке гледишта?

РАТ ПРОТИВ ОСТАТКА

Прочитајте: Откривење 12,17. Против кога сотона на крају времена ступа у рат?

Реч остатак описује оне који остају верни Богу, док већина одлази у отпадништво (1. О царевима 19,18; Откривење 2,24). Док велики број људи у свету на крају времена стаје на сотонину страну, група људи које је Бог подигао после 1798. остаће верна Христу упркос сотонином великом гневу.

Које су две особине Остатка забележене у тексту Откривење 12,17? Како неко може бити сигуран да припада Божјем остатку последњег времена?

Остатак последњег времена држи Божје заповести. Тринаесто поглавље Откривења показује да ће прва плоча Декалога бити у средишту сукоба последњег времена. Кључни чинилац прве четири заповести јесте клањање. Главно питање у коначној кризи јесте коме се треба клањати. Док ће људи у свету изабрати да се клањају икони звериној, Остатак ће се клањати Богу Створитељу (Откривење 14,7). Четврта заповест о Суботи, јасно указује на Бога као нашег Створитеља, што је један од разлога зашто ће Субота одиграти пресудну улогу у коначној кризи на крају времена.

Такође, друга одлика Остатка последњег времена је да »имају сведочанство Исуса Христа«, што је према тексту Откривење 19,10. »дух пророштва«. Упоређивањем овог стиха са текстом Откривење 22,9, видимо да су Јованова »браћа« која имају сведочанство Исусово, пророци. Према томе, »сведочанство Исусово« односи се на Исуса који сведочи о истини преко својих пророка, као што је чинио преко Јована (Откривење 1,2). Откривење показује да ће Божји народ на крају времена имати »дух пророштва« у својој средини, да их води кроз тешка времена, пошто ће сотона учинити сваки напор да их превари и уништи. Нама је, као адвентистичким хришћанима, дат тај дар пророчког увида у служби и списима Елен Вајт.

Шта сматрате једним од најневероватнијих увида датих кроз »дух пророштва«? Какве обавезе нам тај дар доноси, и као појединцима и као Цркви?

СОТОНИНА СТРАТЕГИЈА НА КРАЈУ ВРЕМЕНА

Откривење 12,17. означава промену у сотониној стратегији, док покушава да придобије људе овога света и превари Христове верне следбенике. У току читаве хришћанске историје он се супротстављао Божјем делу спасења, првенствено помоћу вештих компромиса унутар Цркве и помоћу присиле и прогонства изван ње. Историја показује да се овој стратегији, иако успешној много векова, успротивила реформација и постепено поновно откривање библијских истина од стране Божјег народа. Међутим, пошто сотона схвата да време истиче, он појачава своје напоре и »отиде да се побије« са Божјим остатком последњег времена (Откривење 12,17). Његови напади на Остатак обухватиће велику превару. Духови ђаволски чиниће чуда и вршиће спиритичка дела. (Откривење 16,14) Ова промена у сотониној стратегији одговара преласку са усредсређености на историју на усредсређеност на последње време (Матеј 24,24).

Значајно је запазити да се реч *вара* често јавља у тексту од 12. до 20. поглавља Откривења у описивању сотониног деловања на крају времена. Речју *вара* почиње (Откривење 12,9) и завршава се (Откривење 20,7-10) опис сотониних активности на крају времена.

Прочитајте следеће текстове: 2. Солуњанима 2,8-12; Откривење 13,13.14; Откривење 19,20. Каква је природа сотонине обмане на крају времена?

Текст из Откривења од 12. до 20. поглавља приказује сотону који настоји да придобије светске савезнике. Он користи верско-политичку силу, али и политичке силе, да изврши свој посао: пагански Рим, представљен аждајом (Откривење 12,4.5); затим силу симболички представљену као звер из мора (Откривење 12,6.15; Откривење 13,1-8); и коначно, силу симболички представљену као звер из земље (Откривење 13,11). У остатку књиге, чланови овог сотонског троструког савеза – паганизам/спиритизам – аждаја; Римокатоличка црква – звер из мора; и отпали протестантизам – звер налик јагњету или звер из земље – нераздвојиво су уједињени у супротстављању Божјем деловању у свету. Они удруженим снагама настоје да преваре људе, да би их одвратили од Бога и довели на страну сотоне у бици »за онај велики Дан Бога Сведржитеља«. (Откривење 16,13.14) Ови лажни системи биће заједно уништени приликом Другог доласка (Откривење 9,20), док ће аждаја, ђаво који делује преко ових земаљских сила (Откривење 12,9), бити уништена на истеку хиљаду година (Откривење 20,10). Откривење показује да ће превара последњег времена бити толико велика да ће већина људи изабрати пут уништења (Матеј 7,13).

Два пута се у Откривењу упућује позив за мудрошћу и духовном проницљивошћу да се уочи обмањивачки карактер сотониних активности на крају времена и да би им се могло одупрети (Откривење 13,18; Откривење 17,9). О каквој мудрости је овде реч? Како према тексту Јаков 1,5. можемо стећи ту мудрост?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У књизи Елен Вајт *Велика борба* прочитајте поглавље »Сотонине замке«, стр. 518-530. оригинал.

Сврха 12. поглавља Откривења првенствено је да каже Божјем народу да су догађаји последњих дана део Велике борбе између Христа и сотоне и његових демонских сила. Књига упозорава Божји народ са чим се сада суочава и са ким треба да се суочи на много озбиљнији начин у будућности – са искусним и гневним непријатељем. Павле нас упозорава на сотонино деловање у последње време »са сваком силом, и знацима и лажнијем чудесима, и са сваком пријеваром неправде међу онима који гину, јер љубави истине не примише, да би се спасли«. (2. Солуњанима 2,9.10)

Откривење нас подстиче да озбиљно схватимо будућност и да своје ослањање на Бога учинимо највишом вредношћу. Са друге стране, Откривење нас уверава да сотона, иако снажан и искусан непријатељ, није довољно снажан да победи Христа (види: Откривење 12,8). Божји народ може да пронађе наду само у Ономе који је у прошлости победоносно поразио сотону и његове демонске силе. Он је обећао да ће бити са својим верним следбеницима »у све дане до свршетка вијека« (Матеј 28,20).

За разговор:

1. Као адвентистички хришћани сматрамо да испуњавамо особине Остатка последњег времена. Каква предност! Такође, каква одговорност! (Види: Лука 12,48) Међутим, зашто морамо бити пажљиви да не помислимо да нам ова улога може гарантовати лично спасење?
2. »Превише говоримо о сотониној сили. Истина је да је сотона моћно биће; али захваљујем Богу на силном Спаситељу, који је збацио злога са Неба. Ми разговарамо о свом непријатељу, молимо се у вези са њим, размишљамо о њему; и он бива све већи у нашој машти. Зашто не бисмо говорили о Исусу? Зашто не бисмо размишљали о Његовој сили и љубави? Сотона се радује када увеличавамо његову снагу. Држите се Исуса, размишљајте о Њему, и гледајући у Њега, мењаћете се у Његово обличје.« (Елен Вајт, *Advent Review and Sabbath Herald*, 19. март 1889) На који начин хришћани увећавају сотонину силу? Са друге стране, какве опасности леже у порицању не само сотонине силе, већ и његовог постојања?

СОТОНА И ЊЕГОВИ САВЕЗНИЦИ

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 13; Откривење 17,8; Данило 7,24; 2. Солуњанима 2,2-12; Откривење 12,14-16; 1. О царевима 18,38.

Текст за памћење: »И разгњеви се змија на жену, и отиде да се побије са осталијем потомством њезинијем, које држи заповијести Божије и има свједочанство Исуса Христа.« (Откривење 12,17)

Дванаесто поглавље Откривења описује сотонин напад на Божји верни народ – укључујући и прогонство од стране паганског Рима и касније папског Рима у току 1260 дана/година (538-1798; види: Откривење 12,6.13.14; одељак од уторка у 7. лекцији). Тринаесто поглавље подробније описује сотонине нападе у току хришћанске историје, у којима су му помогла два савезника, оба приказана као звери. Под сотонином управом, аждаја и ове две звери ујединиће се на крају времена противећи се Божјем откупитељском делу и настојећи да придобију оданост света.

Реч опомене овде је неопходна. Лакше је тумачити пророчанства која су се већ испунила у прошлости. Међутим, када је реч о пророчанствима која тек треба да се остваре, попут оних из одељка од уторка, морамо бити опрезнији. Бог нам показује шта ће се догодити на крају времена да не бисмо били изненађени, али Он нам не открива сваку појединост коју бисмо желели да знамо.

Не смемо да заборавимо да иако ова пророчанства говоре шта ће се догодити на крају, не кажу тачно када и како ће се последњи догађаји одиграти. Морамо, према томе, бити пажљиви да не нагађамо изван онога што пророчанства говоре. Не заборавимо да пророчанства из Откривења имају практичну сврху: да нас поуче како да живимо данас и како да се припремимо за будућност.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 13,1-4.8; Откривење 17,8. Какве особине и животна раздобља ове звери запажате?

Јован посматра како страшна звер излази из мора. Док звер представља политичку силу, опис звери из мора указује на политичку силу којој је религија владајућа одлика. Море симболички представља густо насељену Европску област из које се звер из мора уздиже на власт после пада Римског царства (види: Откривење 17,15).

Јован описује звер док израња из воде. Она има седам глава и десет рогова, као и аждаја у тексту из Откривење 12,3.4. приказујући тиме блиску повезаност са незнабожачким Римом. На главама звери налазе се хулна имена, а на роговима царске круне. Главе звери су царства која сотона користи у прогонству Божјег народа током историје (види: Откривење 17,9-11). Хулна имена указују на божанске титуле које звер присваја. Десет рогова, који упућују на текст Данило 7,24. представљају народе који су поникли из Римског царства након његове пропасти. Све ове особине звери из мора указују на папство које је израсло из Римске империје.

Звер из мора личи на леопарда који има стопала као медвед, а уста као лав. Као таква, звер поседује особине четири звери (симбола светских царстава) из текста Данило 7,2-7: Вавилона, Медо-Персије, Грчке и Рима. Међутим, Јован их наводи обрнутим редоследом, што са његове тачке гледишта из првог века показује да је звер из мора повезана са четвртном звери из 7. поглавља Књиге пророка Данила, Римским царством.

Аждаја (паганско Римско царство оснажено сотонином силом) дала је звери своју силу, престо и велику власт. Као што је Отац дао свој престо и власт Христу (Откривење 2,27), тако и сотона поставља звер као свог савладара и представника на Земљи.

Према тексту Откривење 13,5-7. звер ће вршити прогонство кроз хришћанску историју у трајању од 42 »месеца«. Као што смо видели, прогонство чисте жене трајало је за »време, времена и пола времена«; односно три и по »времена« или пророчке »године« (Откривење 12,13.14; упоредите: Данило 7,25). Четрдесет и два пророчка »месеца« једнака су броју који се добије када се 30 дана помножи са 42 и износи 1260 дана/година (Откривење 12,6). Према томе, »време, времена и пола времена«, 42 »месеца« и 1260 »дана« односе се на исти временски период од 1260 година. Ова фаза завршава се када једна од глава звери бива смртно рањена, доводећи до привремене смрти звери. Када се рана зацелила, звер се вратила у живот. Ово изазива дивљење света и он се клања и аждаји и звери.

У тексту Откривење 13,5. наведено је колико ће тачно прогонство трајати, као што смо споменули у одељку од недеље. Четрдесет и два месеца у току којих ће звер деловати исто је временско раздобље као 1260 дана/година прогонства жене/Цркве из текста Откривење 12,6.14. (Пророчки дан представља годину [4. Мојсијева 14,34; Језекиљ 4,6] Види: одељак од уторка у 7. лекцији). Година 538. обележава почетак овог пророчког раздобља, када је Римска црква, са папом на челу, успоставила црквено-државну силу која је владала западним светом у току средњег века. Догађаји у Француској револуцији нанели су смртну рану звери 1798. године, доводећи на тај начин црквену глачитељску власт и државну религију привременом крају.

Упоредите Откривење 13,5-8. са текстовима Данило 7,24.25. и 2. Сољуњанима 2,2-12. На који начин деловање звери из мора одражава описе малог рога и човека безакоња?

О делима звери из мора у току пророчких 1260 дана/година говори се као о хуљењу. Хула у Новом завету може да значи нечију тежњу да се изједначи са Богом (Јован 10,33; Матеј 26,63-65) и присвоји Његову власт (Марко 2,7). Хуле звери из мора усмерене су »на Бога, да хули на име Његово, и на кућу Његову, и на оне који живе на Небу«. (Откривење 13,6) Место на коме Бог пребива је Светилиште на Небу, у коме Христос служи у корист нашег спасења. Звер из мора пориче Христов посреднички рад покушавајући да га замени свештенством које тврди да пружа спасење и опроштење греха. Присвајање ове власти која припада само Богу је суштина хуле.

Тринаесто поглавље Откривења указује на време највећег отпадноштва у хришћанству када је римски католицизам са папом на челу присвојио Божји положај и Његова искључива права. Они који су одбили покорност Риму, доживели су прогонство и смрт. Иако се данас такве изјаве сматрају грубим, чак и фанатичним, садашњост не може избрисати прошлост, ма колико поједини људи то желели.

Како можемо остати верни пророчанству о црквеној историји, а ипак, у исто време, бити љубазни и опрезни, када износимо ове истине другима?

ЗВЕР КОЈА ИЗЛАЗИ ИЗ ЗЕМЉЕ

Прва половина 13. поглавља Откривења описује активну римокатоличку силу у току пророчког раздобља од 1260 дана/година. У време Француске револуције, ова верско-политичка сила задобила је смртну рану. Међутим, смртна рана је на крају била излечена, захваљујући чему се овај систем вратио у живот. Друга половина поглавља описује како ће се заправо догодити излечење зверине смртне ране.

Прочитајте: Откривење 13,11. Какве особине има друга звер? У светлости текста Откривење 12,14-16, у чему је значај чињенице да се ова звер јавља из земље?

Јован посматра још једну звер. За разлику од прве, друга звер излази из земље. Она представља светску силу и има утицај исте важности као и прва. Међутим, супротном звери из мора, која је изгледала застрашујуће, звер из земље изгледа безопасно, макар, у почетку. Има »два рога као у јагњета« (Откривење 13,11), које је симбол Христа. Према томе, ова сила последњег времена има појаву налик Христу.

Ова сила уздиже се у области која је штитила жену, симбол Божје праве цркве, од реке коју је аждаја испустила за њом на крају пророчких 1260 дана/година (Откривење 12,14-16). Ова звер из земље је очигледно нови учесник на попришту догађаја, која се уздигла као светска сила након што је звер из мора задобила смртну рану у време Француске револуције, што значи да је звер из земље искључиво учесник последњих догађаја.

»Која је држава у Новом свету 1798. године почела да стиче моћ, да пружа доказе о својој будућој величини и снази и привлачи пажњу целог света? Примена овог симбола је несумњива. Једна држава, и само једна једина, испуњава најаве овог пророчанства, које несумњиво указује на Сједињене Америчке Државе.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 440. оригинал)

Текст Откривење 13,11. показује, међутим, да ће Америка, углавном протестантска земља, на крају почети да говори попут аждаје, попут самог ђавола, имајући утицај широм света сличан оном који је имало Римско царство. Ова сила последњег времена учиниће да се читав свет поклати првој звери, која је задобила смртну рану. Другим речима, Сједињене Државе, које су у једном тренутку пружиле заштиту и сигурно уточиште Цркви, у другом ће извршити прогонство у догађајима последњег времена.

Када су Сједињене Државе први пут препознате као друга звер из 13. поглавља Откривења, ни приближно нису имале силу и утицај какав данас имају. Како ова чињеница помаже да се потврди да су Сједињене Државе сила описана у овом пророчанству?

ИКОНА ЗВЕРИНА

Прочитајте: Откривење 13,12.13. Како текстови из 1. О царевима 18,38. и Дела 2,3. помажу да схватимо природу обмањујућих дела звери која је налик јагњету – од којих је највеће спуштање огња са неба?

Чинећи чуда, звер налик јагњету увериће многе да су њене речи истините упркос томе што нису у потпуном складу са Писмом. »Посредством спиритизма догађаће се натприродна збивања, болесници ће оздрављати, и бити чињена многа непобитна чуда.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 588. оригинал) Ова чуда помажу звери која је као јагње да убеди становнике Земље да начине икону звери из мора која је задобила смртну рану.

Исцељење смртне ране звери из мора односи се на обнављање римског папства као верско-политичке силе. Звер налик јагњету, такође, ће почети да говори као аждаја и вршиће силу звери из мора, показујући да ће постати нетрпељива као народи представљени овим симболима.

»Таква дела биће у изразитој супротности с начелима ове владавине, с природом њених слободних установа, с непосредним и свечаним заветима Декларације о независности и Устава... Међутим, недоследност оваквог поступања не би била ништа већа од оне која је приказана симболом. Ради се о звери с роговима као у јагњета – која изгледа непорочна, нежна и безопасна, иако говори као аждаја.

’Говорећи онима што живе на Земљи да начине икону звери која имаше рану смртну и оста жива.’ Овде је јасно описан облик државне власти у којој законодавна власт стоји у рукама народа, што је најизразитији доказ да су Сједињене Државе стварно држава наведена у пророчанству.

Међутим, шта је ’икона зверина’? Како се она може начинити? Икону треба да начини дворого звер, и она представља звер. Она се зато и назива икона зверина. Да бисмо открили како изгледа икона и како треба да настане, морамо проучити карактеристике саме звери – папства.

Када се прва Црква покварила одступајући од једноставности Јеванђеља и прихватајући незнабожачке обреде и обичаје, изгубила је Божју силу и Божји Дух; да би задобила контролу над савешћу људи потражила је подршку световне власти. Последица је било папство, Црква која је усмеравала моћ државе и служила се њоме да би унапредила своје интересе, посебно приликом кажњавања ’јеретика’...

Када водеће Цркве у Сједињеним државама, уједињене око догми које су им заједничке, почну да утичу на државу да наметне њихове декрете и подржи њихове установе, онда ће протестантска Америка створити икону или копију римске хијерархије, а изрицање грађанских казни онима који другачије верују биће неизбежна последица...

’Икона зверина’ представља онај облик отпалог протестантизма који ће се развити, када протестантске Цркве буду затражиле помоћ грађанских власти да наметну своје догме.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 442-445. оригинал)

ЖИГ ЗВЕРИН

Тринаесто поглавље Откривења наговештава да ће звер налик јагњету имати водећу улогу у коначној кризи. Ова светска сила успоставиће глобални систем у покушају да контролише веровања људи.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 13,16.17; 5. Мојсијева 6,4-8. Како је стављање жига на десну руку или на чело повезано са Божјим заповестима?

Људи из свих друштвених сталежа биће приморани да приме жиг звери на десну руку или чело. Као што печат на челу указује на оне које Бог сматра својима (Откривење 7,3.4; Откривење 14,1), тако жиг звери упућује на оне који се клањају звери.

Жиг звери није видљиви знак. Његово стављање на десну руку или чело представља фалсификат упутства које је Мојсије дао Израилцима да вежу Божји закон као знак на своју руку или чело (5. Мојсијева 6,8). Десна рука односи се на понашање, а чело на ум или умну савесност. Појединци ће изабрати да приме жиг звери да би избегли претњу смрћу, док ће други и умно и духовно у потпуности бити посвећени овом отпалом ситему богослужења.

Средишње питање у коначној кризи биће обожавање и послушност Богу у виду држања Његових заповести (Откривење 14,12). Заповест о Суботи нарочито ће бити испит верности и послушности Богу. Као што је Субота особит знак послушности Божјег верног народа (Језекиљ 20,12.20), тако је жиг звери знак оданости звери.

Жиг звери укључује замену Божјих заповести људском заповести. Највећи доказ ове чињенице је људски установљена институција недеље (види: Данило 7,25) као дан за богослужење уместо седмог дана Суботе, дана који је наш Створитељ одредио у Писму.

Покушај да се знак Божјег ауторитета замени другим даном јесте покушај да се присвоји Божја улога и сила. »Жиг звери је папски дан од одмора... Кад изађе наредба која ће наметати лажни дан од одмора и кад гласна вика Трећег анђела упозори људе да се не поклоне звери и њеној икони.... тада ће они који остану у преступу примити жиг звери.« (Елен Вајт, *Евангелизам*, стр. 234.235. оригинал)

У тексту Откривење 13,18. забележено је: »Овдје је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звијери, јер је број човјеков и број њезин шест стотина и шездесет и шест.« Ко је овај човек? Павле га назива »човеком безакоња« (2. Солуњанима 2,3). Овакав назив указује на папску силу симболички представљену као звер из мора, чија хулна имена на главама упућују на њен покушај да присвоји божанску титулу, наводно заузимајући место Божјег Сина на Земљи.

Субота ће према Откривењу бити знак послушности на крају историје. Међутим, не смео заборавити да уколико неко светкује недељу *сада*, то не значи да има жиг звери. Држање недеље постаће »жиг звери« само када људи, и поред обмана које се ту крију, и јасног разумевања питања у вези са избором дана за богослужење, одлуче за или против Бога. Међутим, то време тек треба да дође.

»Нико још није примио жиг звери. Време пробе још није наступило. Искрених хришћана има у свакој Цркви, не изузимајући Римокатоличку. Нико неће бити осуђен док не прими светлост и не увиди обавезе из четврте заповести. Али кад изађе наредба која ће наметати лажни дан од одмора и кад гласна вика Трећег анђела упозори људе да се не поклоне звери и њеној икони, тада ће бити повучена јасна линија између лажи и истине. Тада ће они који остану у преступу примити жиг звери.« (Елен Вајт, *Евангелизам*, стр. 234.235. оригинал)

Запамтимо да светковање недеље данас не чини било кога изгубљеним као што ни светковање Суботе не чини спасеним. Међутим, ближи се време када ће »жиг звери« постати главно питање и када ће бирање дана за богослужење постати испит верности. Откривење позива Божји народ да узме Библију и да срчаним и истраживачким духом проучава пророчку реч, и учини сваки напор да Јеванђељем досегне оне који данас још не познају Христа.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Док посматрате данашње прилике у свету, каква кретања запажете у области религије и политике које воде ка испуњењу пророчанства из 13. поглавља Откривења?
2. Док чекамо крај, какав став треба да имамо према хришћанима из других верских заједница? Размислите о следећем савету: »Наши пастири треба да настоје да се приближе пасторима других верских заједница. Молите се за ове људе за које Христос посредује и молите се са њима. Свечана одговорност је њихова. Као Христови гласници треба да покажемо дубоко, искрено интересовање за ове пастире стада.« (Елен Вајт, *Testimonies for the Church*, б. свеска, стр. 78)

Како у ставу према хришћанима из других верских заједница можемо избећи испољавање надмоћног става или нехришћански дух? Како терба да покажемо поштовање према њима и њиховој вери без угрожавања својих веровања?

БОЖЈЕ ВЕЧНО ЈЕВАНЂЕЉЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 14,6-12; Матеј 24,14; Проповедник 12,13.14; 2. Мојсијева 20,2-11; Исаија 21,9; Исаија 34,8-10.

Текст за памћење: »Овдје је грпљење светијех, који држе заповијести Божије и вјеру Исусову.« (Откривење 14,12)

Откривење показује да ће сотонина превара у последње време бити толико успешна да ће свет изабрати да се клања звери и прими њен жиг. Ипак, према тексту из књиге Откривење 14,1-5. Бог ће имати свој Остатак, оне који ће чврсто стајати уз Њега када већина света неће.

Људи ће на крају морати да одлуче, не да ли да служе или не (сви увек некоме служе), већ коме да служе. Они који се буду клањали звери примиће жиг на својој десној руци или на челу, што симболички представља њихову одлуку да служе овом отпалом систему својим делима и/или умом.

Свет ће истовремено сведочити великом објављивању Јеванђеља, каквог није било од дана Педесетнице. Пре него што Божји судови буду изливени на побуњенички људски род, Бог ће послати своје поруке опомене »сваком племену и језику и кољену и народу« (Откривење 14,6). Бог не жели да ико погине, већ да сви буду спасени, што је разлог због кога је Христос умро за цело човечанство. Питање је ко ће прихватити тај дар, а ко не.

Бог пред сам крај шаље своје поруке опомене, симболички представљене у виду три анђела који лете небом и објављују вест. Грчка реч за анђела (*angelos*) значи »гласник«. Одређене појединости из Откривења указују да три анђела представљају Божји народ коме је поверено да поруку последњег времена објави свету.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 14,6; Матеј 24,14. За Прву анђеоску вест речено је да је »вечно Јеванђеље«. (Откривење 14,6) Шта нам то говори о садржају и сврси прве анђеоске вести? Зашто је ова вест у средишту свега у шта верујемо?

Прва порука за последње време тиче се објављивања Јеванђеља у оквиру часа Божјег суда који је дошао на свет. Јеванђеље је Радосна вест о Богу, који спасава људска бића на основу вере у Исуса Христа и онога што је Он учинио за њих. Оно је »вечно« зато што се Бог никада не мења. Његов план је постављен чак и пре него што смо постојали (2. Тимотију 1,9; Титу 1,2). Прва анђеоска вест обухвата и спасење и суд. То је радосна вест за оне који Богу одају славу и клањају Му се као Створитељу, али је, такође, и опомена о суду упућена онима који одбацују Створитеља и знак правог богослужења који је дао – седми дан Суботу.

Три анђела приказана су како објављују вест »великим гласом« (Откривење 14,7,9). Ове поруке су хитне и важне; сви морају да их чују, јер се тичу њихове вечне судбине. Као такве, морају се објавити сваком племену, језику и народу. Ово објављивање нарочито је значајно јер ће на крају времена звер употребити власт над »свакијем кољеном и народом и језиком и племеном«. (Откривење 13,7) На сотонине преваре раширене у целом свету на крају времена биће одговорено објављивањем Јеванђеља широм света.

Божји народ проповеда Троструку анђеоску вест и тиме се супротставља сотони и његовим савезницима на крају времена – аждаји, симболу паганизма/спиритизма; звери из мора, сили која представља Римокатоличку цркву; звери налик јагњету, или лажном пророку, представнику отпалог протестантизма у Сједињеним Државама (Откривење 13). Сотона користи ове силе последњег времена у време шестог печата (Откривење 16,13,14). Према томе, свету су представљене две супротне вести, од којих свака има циљ да придобије оданост људи на Земљи.

Као адвентистички хришћани позвани смо да досегнемо свет истинама за последње време садржаним у Трострукој анђеоској вести. Шта чините да помогнете да се управо то оствари? Шта бисте још могли учинити?

ПРВА АНЂЕОСКА ВЕСТ: ПРВИ ДЕО

Прочитајте следеће текстове: Откривење 14,7; Проповедник 12,13.14. Шта значи »бојати се Бога«? Како се појам бојања Бога односи на Јеванђеље, и како је Јеванђеље повезано са Божјим заповестима? (Види: Римљанима 7,7-13) Каква повезаност постоји између бојања и прослављања Бога?

Позив »бојте се Бога и подајте Му славу« (Откривење 14,7) упућује се у контексту »вечног Јеванђеља«. Сазнање шта је Христос учинио за наше спасење има за исход наш позитиван одговор.

Бојање Бога и одавање славе Њему у Библији тесно су повезани (Псалми 22,23; Откривење 15,4). Заједно, означавају исправну заједницу са Богом (Јов 1,8) и послушност Њему.

Бојати се Бога не значи плашити Га се, већ схватити Га озбиљно и дозволити Му да буде присутан у нашем животу. Божји народ последњег времена је народ који се боји Бога (види: Откривење 11,18; 19,5). Бог жели да Га Његов народ воли (5. Мојсијева 11,13; Матеј 22,37), да Му буде послушан (5. Мојсијева 5,29; Проповедник 12,13) и да одражава Његов карактер (1. Мојсијева 22,12)

Важно је да Му Његов народ ода славу зато што »дође час суда Његова«. (Откривење 14,7) Суд о коме се говори јесте предадвентни истражни суд, који ће деловати пре Другог доласка. Сврха овог суда је да открије да ли искрено служимо Богу – избор који наша дела чине очигледним (2. Коринћанима 5,10). Када се овај суд заврши, судбина сваке особе је одлучена (Откривење 22,11), и Исус ће доћи да донесе награду свакоме према његовим делима (Откривење 22,12).

Суд у 14. поглављу Откривења је део Јеванђеља. За оне који су у доброј заједници са Богом, суд је Радосна вест; он значи оправдање, спасење, слободу и вечни живот. Међутим, он је лоша вест за непослушне, уколико се не покају и не окрену Богу прихватањем ове поруке последњег времена о часу суда. Бог не жели да ико погине, већ да сви дођу у покајање (2. Петрова 3,9).

Како би изгледало да сами стојите на суду? Каква пресуда би била донета на основу вашег живота? Шта ваш одговор говори о потреби за Јеванђељем и зашто је тако тесно повезан са Првом анђеоском вешћу?

Према Откривењу главна питања у последњој кризи овоземаљске историје биће богослужење и послушност Богу, која се открива држањем Његових заповести (Откривење 14,12). Људи овога света поделиће се у две групе: оне који се боје Бога и служе Му, и они који се боје звери и клањају јој се.

Размотрите прве четири заповести Декалога (2. Мојсијева 20,2-11). Прочитајте затим 13. поглавље Откривења. Како захтев звери да јој се клањају (Откривење 13,7.8), подизање иконе звери да јој се поклоне (Откривење 13,14.15), хула на Бога и Његово име (Откривење 13,5.6) и примање жига звери (Откривење 13,16.17) указују на сото-нин напад у последњој кризи на прве четири заповести Декалога?

Средишњи појам прве четири заповести Декалога јесте богослужење (клањање). Откривење указује да ће ове заповести у последњој кризи постати мерило верности Богу. Коначан сукоб између Христа и сотоне јасно ће се тицати богослужења и прве четири заповести.

Кључно питање у коначној кризи наглашава се у другој опомени Прве анђеоске вести. Позив да се поклонимо »Ономе који је створио небо и земљу и море и изворе водене« (Откривење 14,7) скоро је тачан навод четврте заповести из Декалога (2. Мојсијева 20,11). Ова чињеница показује да је позив да се поклонимо Богу Створитељу позив на светковање Суботе.

Одмор и богослужење у Суботу, седмог дана, посебан је знак наше заједнице са Богом (2. Мојсијева 31,13; Језекиљ 20,12). Према томе, прва анђеоска вест представља позив да се поклонимо Створитељу.

»Док ће светковање лажног дана одмора у складу са земаљским законима, а супротно четвртој заповести, представљати заклетву верности сили која се противи Богу, светковање библијског дана одмора, у знак послушности Божјем закону, биће доказ верности Створитељу. Тако ће једна група, прихватајући знак покорности земаљским силама, примити жиг звери, док ће друга, бирајући знак верности божанском ауторитету, примити Божји печат.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 605. оригинал)

Како је повезано наше гледиште о стварању и спасењу? Зашто је важно одмарати се у Суботу као што је Бог то учинио?

Друга анђеоска вест објављује пад, или отпадништво, Вавилона и приказује га као лажни верски систем. У тексту Откривење 17,5. »за Вавилон је речено да је 'мати блудницама'. Њеним 'кћерима' свакако су симболички назване Цркве које су прихватиле њену науку и традицију, које су следиле њен пример и биле спремне да жртвују истину и Божју наклоност да би склопиле незаконити савез са светом«. (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 382.383. оригинал)

Прочитајте следеће текстове: Откривење 14,8; Откривење 18,2; Исаија 21,9. Двоструко понављање речи »паде« указује на растуће отпадништво Вавилона и означава сигурност његовог потпуног моралног слома. Зашто је Вавилон описан тако као да је већ пао, када је његов пад такође описан као будући догађај?

Вавилон последњег времена из Откривења је савез лажних верских система који обухватају римокатолицизам и отпали протестантизам. Они ће се ставити у службу сотони против Божјег народа (види: Откривење 13,11-18; Откривење 16,13; Откривење 17,5). Овај отпали верски савез испољиће охолост древног Вавилона уздижући себе изнад Бога и тежећи да заузме Његово место у овом свету. Вест другог анђела упозорава Божји народ да ће се овај недоследни систем све више удаљавати од истине због одбијања светлости адвентне поруке. Тек када »у целом хришћанству буде успостављено потпуно јединство Црква са светом, тек тада ће пад Вавилона бити потпун«. (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 390. оригинал)

Прочитајте поново Откривење 14,8; Откривење 17,2; Откривење 18,3. Шта Вавилон чини да свет пије вино његовог блуда? Шта представља ово вино?

У 17. поглављу Откривења Вавилон последњег времена приказан је као блудница која чини да људи на Земљи пију са њом вино блуда (види: Откривење 17,2).

Вино Вавилона односи се на лажна учења и лажно јеванђеље које нуди овај отпали верски систем. Данас, док многе протестантске Цркве, као испуњење библијског пророчанства, брзо бришу разлике које су их некада раздвајале од Римокатоличке цркве и окрећу се од библијске истине поквареном утицају вавилонског вина међу онима који изјављују да су Христово тело: теистичкој еволуцији, којој се разумљиво супротставља упућивање на стварање у Првој анђеоској вести; теолошким традицијама које замењују начело *sola Scriptura*; измењеној етици која напушта библијске дефиниције пола, брака, итд. Опијени људи не могу јасно да размишљају. Пошто људи постају духовно опијени вавилонским вином, Вавилон ће их завести да се клањају звери из мора и приме жиг звери, знак њене власти спроведене од стране звери налик јагњету.

Како текст Откривење 14,12. описује Божји верни народ?

Супротно судбини Божјег верног народа, Откривење 14,9.10. упозорава на судбину оних који се суочавају са Божјим гневом. Изливање Божјег гнева у Старом завету описује се симболички као пијење чаше вина (Јеремија 25,15.16). Строгост суда над онима који се клањају звери изражена је као пијење вина Божјег гнева које је »непомешано« (Откривење 14,10) уточено у чашу. Људи су у стара времена често разблаживали вино водом да би ублажили његово опијајуће дејство. Непомешано, неразблажено вино представља изливање Божјег гнева у својој пуној снази и без милости .

Прочитајте: Откривење 14,10.11; Откривење 20,10-15. Како текстови: Исаија 34,8-10. и Јуда 7. чине јаснијом изјаву: »И дим мучења њихова излазиће ва вијек вијека?«

Изјава о мучењу ватром и сумпором односи се на потпуно уништење. Огањ и сумпор су симболи суда (1. Мојсијева 19,24; Исаија 34,8-10). Дим уништења који се уздиже је позната библијска слика. Исаија је пророковао о будућем уништењу Едома ватром и сумпором: он ће постати разгорела смола; »неће се гасити ни ноћу ни дању, довијека ће се дизати дим њезин«. (Исаија 34,10) Јуда је описао судбину Содома и Гомора као подношење осуде »вечног огња«. (Јуда 7. стих) Ови текстови не говоре о непрекидном огњу, јер ниједан од ових градова данас не гори. Последице су вечне, не само огањ. »Вечни огањ« у Откривењу односи се на уништење; огањ ће трајати довољно дуго да разарање буде потпуно, да више ништа не остане да гори.

Иако можемо бити захвални за велику истину да паклени огањ не мучи изгубљене кроз сву вечност, казна је, ипак, довољно тешка. Шта нам то говори о светом задатку који нам је дат да упозоримо друге на то што се ближи?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У књизи Елен Вајт *Велика борба* прочитајте поглавље »Последња опомена«, стр. 603-612. оригинал.

Откривење показује да је на крају времена Божјем народу дат налог да објављује Јеванђеље последњег времена свету. Рад пред нама делује застрашујуће, скоро немогуће. Међутим, имамо обећање о Божјој сили.

»Велико дело проповедања Јеванђеља неће се завршити мањим показивањем Божје силе од оне која је обележила његов почетак... Вест ће бити објављивана не толико снагом доказа, колико снагом дубоког осведочења Божјим Духом. Докази су већ били представљени. Семе је већ било посејано, а сада треба да проклија и донесе род.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 611.612. оригинал)

Завршетак објављивања Божје последње вести довешће до велике поделе људи у свету у две групе: они који воле Бога и послушни су Му и они који следе и слушају звер. Ова подела приказана је у виду две жетве: скупљања пшенице у житнице (Откривење 14,14-16) и стављања грозђа у кацу (откривење 14,17-20). Ова коначна подела је тема 17. и 18. поглавља Откривења.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Размислите о следећој мисли: ко осим адвентистичких хришћана проповеда Троструку анђеоску вест? Шта би ова чињеница требало да нам каже о томе колико је наш рад важан и колико га озбиљно морамо схватити?
2. Шта мислите зашто је суд непопуларан појам међу хришћанима? Какву важност појам предадвентног суда има за данашње хришћане? Како бисте могли помоћи верницима да боље схвате право значење предадвентног суда?

СЕДАМ ПОСЛЕДЊИХ ЗАЛА

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 15,1; Откривење 7,1-3; Откривење 14,9.10; Откривење 16,1-12; Откривење 17,1; Данило 5; Откривење 16,16; 2. Солуњанима 2,9-12.

Текст за памћење: **»Ко се неће побојати Тебе, Господе, и прославити име Твоје? Јер си Ти Једини свет; јер ће сви незнабошци доћи и поклонити се пред Тобом; јер се Твоји судови јавише.«** (Откривење 15,4)

Текст Откривење 11,18. укратко излаже догађаје на Земљи пред коначну Армагедонску битку: **»Незнабошци се прогњевише.«** Овакве прилике на Земљи одговарају Исусовом опису последњих дана (Лука 21,25) и праћене су Божјим гневом, који представља Његов суд над непокајанима у облику седам последњих зала (Откривење 15,1).

Петнаесто поглавље Откривења започиње сликом седам анђела који носе седам чаша испуњених овим божанским гневом. Међутим, пре изливања гнева, добијамо летимичан увид у будућност Божјег верног народа (Откривење 15,1-4). Приказани су као они који **»побиједише звијер и икону њезину, и жиг њезин, и број имена њезина«** (Откривење 15,2), док стоје на нечему налик стакленом мору и певају песму Мојсијевој и Јагњетовој. Сви ови призори подсећају на Јевреје који стоје на обали Црвеног мора и славе Божју победу над Египћанима (2. Мојсијева 15).

Ови победоносни свети исти су они на које се упућује као на 144 000 у тексту Откривење 14,1-5. Пошто су одбили да приме жиг звери, заштићени су од седам последњих зала. Приликом Другог доласка, њихова смртна тела претварају се и облаче у бесмртност (1. Коринћанима 15,51-54), и они се придружују васкрслим светима, када Исус дође у сили и слави (1. Солуњанима 4,17).

ЗНАЧЕЊЕ СЕДАМ ПОСЛЕДЊИХ ЗАЛА

Људи су се већ определили или за Бога или за Вавилон. Међутим, пре него што Христос дође, ослобађају се разорни ветрови сотониног гнева који су били задржавани (Откривење 7,1-3), након чега следи седам последњих зала.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 15,1; 2. Мојсијева 7-10. На који начин су египатска зла, која се сматрају позадином седам последњих зала, поучна кад је реч о њиховој сврси и значењу?

Седам последњих зала називају се »последњим« јер ће наступити на самом крају овоземаљске историје. Супротно њима, зла седам труба покривају раздобље које обухвата читаво хришћанско доба и ограниченог су деловања. Она се извршавају док се Јеванђеље још увек проповеда (Откривење 10,8-11,14) и док се врши посредовање (Откривење 8,2-5). Помешана су са милошћу, и њихов циљ је да непријатеље Божјег народа доведе на покајање.

Са друге стране, седам последњих зала изливају се пред сам Други долазак. Она се изливају на оне чије је срце, попут фараоновог, отврдуло према Божјој откупљујућој љубави и који не желе да се покају (види: Откривење 16,11). Божански гнев је Божји праведни суд над одлукама које су људи донели (види: Римљанима 1,26-28), а изгубљени сада жању последице свог избора.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 15,5-8; 2. Мојсијева 40,34.35; 1. О царевима 8,10.11. Шта изјава да »нико не могаше доћи у цркву« (Откривење 15,8) говори о времену дешавања седам последњих зала?

Израз »нико не могаше доћи у цркву« (Откривење 15,8) упућује на крај пробе (Откривење 22,11). Када се Христова посредничка служба на Небу заврши, врата прилике да се неко покаје заувек се затварају. Према томе, последња зла никога неће довести у покајање, већ ће само разоткрити тврда срца оних који су изабрали да стану на страну Вавилона, подстичући их да још више мрзе Бога.

Погледајте данашњи свет који ће постајати само још гори. Шта чињеница да су зла толико дуго одлагана говори о Божјој милости и стрпљењу?

ИЗЛИВАЊЕ СЕДАМ ЗАЛА

Престанком Христовог посредовања у небеском Светилишту, судбина сваког појединца биће заувек одлучена. Дошло је време да они који су одбацили Јеванђеље искусе Божји гнев у свој пунини.

Седам последњих зала одражавају зла изливена на Египат (2. Мојсијева 7-11). Као што су египатска зла погодила Египћане, док су Израиљци били поштеђени, тако ће и Божји народ бити заштићен у време невоље (Псалми 91,3-10; види: *Велика борба*, стр. 629.630. оригинал) Зла изливена на Египат открила су тврдо фараоново срце и показала Египћанима неспособност њихових богова да их заштите. Слично томе, последње зло ће све више отврднути срца оних који се клањају звери из мора и открити немоћ Вавилона да их заштити од божанског гнева.

Прочитајте: Откривење 16,1-11. Шта се догађа у овом тексту и како је овај догађај приказан?

Прва четири зла »нису свеопшта, јер би становници Земље били потпуно истребљени«. (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 628. оригинал) Прво наноси болне и страшне ране искључиво онима који се клањају звери. Друго и треће зло утичу на мора, реке и водене изворе, претварајући их у крв. Без воде за пиће, побуњено човечанство не може преживети. Четврто зло делује на Сунце тако да његова топлота пече људе и изазива неподношљив бол.

Неиздржљив бол који зла наносе не омекшава срца неправедног људског рода, и они не мењају свој побуњенички став. Нити се ико од њих каје. Уместо тога, они проклињу и хуле против Бога, који допушта ова зла.

У тексту Откривење 16,10.11. (види: 2. Мојсијева 10,21-23), запажамо да пето зло погађа престо звери. Управо јој је сотона поверио престо (Откривење 13,2). Сада чак ни седиште сотонине власти не може издржати силу ових зала. Док људи доживљавају патњу и бол, схватају да је Вавилон немоћан да их заштити. Међутим, свој ум усмерили су против Бога, и чак ни страха зала не мења њихова срца.

Како можемо одржати толико блиску заједницу са Богом да довољно упознамо Његову љубав и да Му, уколико нас несрећа погоди, верујемо чак и усред патње?

ИСУШИВАЊЕ РЕКЕ ЕУФРАТ

Прочитајте следеће текстове: Откривење 16,12; Откривење 17,1; Откривење 15. Шта представља симбол реке Еуфрат? Шта значи исушивање Еуфрата у оквиру седам последњих зала?

Еуфрат је у Старом завету био кључна потпора израиљским непријатељима, Асирији и Вавилону. Река је текла кроз Вавилон и била је важна за град, јер је хранила усеве и снабдевала становнике водом. Вавилон не би опстао без Еуфрата.

Текст Откривење 17,1. описује Вавилон последњег времена како седи на многим водама, указујући можда тиме на Еуфрат (види: Јеремија 51,13). Откривење 17,15. објашњава да воде на којима седи Вавилон последњег времена представљају људе који га подржавају; светске грађанске, световне и политичке силе које се крију иза система. Међутим, ове силе ће на крају ускратити своју подршку.

Призор шестог зла одражава освајање древног Вавилона од стране персијског цара Кира (види: Данило 5). Према речима античког историчара Херодота, у ноћи када су цар Валтазар и његови званичници присуствовали гозби, Персијанци су променили ток реке Еуфрат и ушли у Вавилон речним коритом, изненада освајајући град.

Симболичко исушивање Еуфрата у тексту Откривење 16,12. доводи до пропасти Вавилона у последње време. Пошто Еуфрат у Откривењу представља светске, грађанске и политичке силе које пружају подршку Вавилону, исушивање Еуфрата симболички представља повлачење њихове подршке и њихов каснији напад на Вавилон, изазивајући на тај начин његов пад.

Док људи овога света сведоче о великим променама у природи (види: Откривење 16,3-9), окрећу се Вавилону тражећи заштиту. Међутим, када пето зло погађа седиште вавилонске власти (Откривење 16,10.11), увиђају да је узалудно да на том месту траже помоћ. Сматрајући да су преварени, окрећу се против Вавилона, проузрокујући његов пад (види: Откривење 17,16). Ипак, као што смо видели, њихова срца остају тврда према Богу и Његовом народу. Као такви, постају плодно тло за последњу превару којом ће сотона навести свет да се уједини против Божјег народа у намери да га уклони са лица Земље.

На које начине сте увидели колико је опасно да своје поверење положите на људе и људске институције?

СОТОНИНА ПОСЛЕДЊА ВЕЛИКА ПРЕВАРА

Из текста Откривење 16,12. сазнајемо да је сврха исушивања Еуфрата да се припреми пут »царевима од истока«. У Старом завету, »цареви од истока« били су Кир и његова војска који су дошли са севера, а затим пришли Вавилону са истока (Исаија 41,25). Њихово освајање Вавилона омогућило је повратак Божјег народа у родну земљу (Исаија 44,27.28). На исти начин, симболично исушивање Еуфрата припрема пут доласку царева са истока да пруже избављење Божјем народу последњег времена.

Цареви са истока у тексту Откривење 16,12. су Христос и Његова војска од небеских анђела. Приликом Његовог другог доласка, Исус ће се појавити са својом анђеоском војском, »обученом у свилу бијелу и чисту« (Откривење 19,14), одећу безгрешних анђела (Откривење 15,6). У пратњи небеске војске, Христос ће, према тексту Откривење 17,14, победити сотонске силе које тлаче Његов народ (упоредите: Матеј 24,30.31). Последњи сукоб против Божјег народа пред Други долазак познат је као Армагедонска битка.

Прочитајте: Откривење 16,13.14. Каква је улога три нечиста духа у припреми за Армагедонску битку? На који начин они представљају сотонину имитацију Троструке анђеоске вести из 14. поглавља Откривења (види: 1. Тимотију 4,1)?

У последњим доађајима који воде до завршетка пробе, свако људско биће одлучиће на којој ће страни стајати у Армагедонској бици. Као увод у ову духовну борбу, Јован види три демонска духа налик жабама. У сотонин последњи покушај да изврши превару укључени су демонски духови.

Аждаја (паганизам и спиритизам), звер из мора (римокатолицизам) и лажни пророк (отпали протестантизам) уједињавају се под сотонином управом (види: Откривење 13,11.12). Сотона оспособљава звер налик на јагње да чини чудесне знаке (види: Откривење 13,13-17), који обухватају спиритистичка дела. Ови знаци део су сотониног варљивог плана за последње време да увери свет да следи њега, а не правог Бога.

Заслепљени својом мржњом према Богу и Његовој истини, вође овога света спремно прихватају сотонине неистине, које су обавијене пријатном верском формом (2. Солуњанима 2,9-12). Коначно, уједињиће се у последњој бици која ће довести до краја овога света.

ОКУПЉАЊЕ ЗА АРМАГЕДОНСКУ БИТКУ

Колико ће успешна бити сотонина превара у последње време приликом окупљања људи овога света за Армагедонску битку? Откривење 16,16.

Преварна демонска чуда постићи ће успех широм света. Одбацујући библијска учења, људи ће поверовати у лаж праћену варљивим чудима (види: 2. Солуњанима 2,9-12). Они ће се ујединити у намери, симболично представљеној њиховим окупљањем на »месту«, које се на јеврејском назива *Армагедон*, што значи »планина Мегидо«. Мегидо није била планина, већ утврђени град, смештен у долини Језраел у подножју венца планине Кармил, и важно стратешко место.

Језраелска долина била је позната по многим одлучујућим биткама у израиљској историји (види: Судије 5,19; Судије 6,33; 2. О царевима 9,27; 2. О царевима 23,29.30). У Откривењу се користи ова историјска позадина да би се описао коначни сукоб, познат као Армагедон, између Христа и сила зла. Људи овога света приказани су као уједињена војска под вођством сотонског савеза.

»Планина Мегидо« очигледно упућује на планину Кармил која се уздиже изнад долине у којој се налазио древни град Мегидо. Планина Кармил била је место једног од највећих сукоба у израиљској историји између Божјег правог пророка Илије и лажних Валових пророка (1. О царевима 18). Ово суочавање дало је одговор на питање: »Ко је прави Бог?« Огањ који је сишао са неба био је показатељ да је Господ једини прави Бог и Једини коме треба служити. Пошто се духовно питање Армагедонске битке – да ли ћемо бити послушни Богу или човеку – одлучује пре изливања зала, они који стану на страну аждаје, звери и лажног пророка (Откривење 16,13), биће онда потпуно под управом ђавола (као што је Јуда био пре Христовог распећа [Лука 22,3]). Изабравши губитничку страну, наћи ће се међу онима који ће вапити да их планине сакрију (Откривење 6,16; прочитајте такође: 2. Солуњанима 1,7.8).

Међутим, пре изливања зала у тексту Откривење 13,13.14. приказана је звер из земље како спушта огањ са неба у намери да превари свет и наведе га да помисли да је сотонина кривотворина, која ће обухватити лажна пробуђења вођена другим духом, Божје дело.

Армагедом није војна битка између народа која ће се водити негде на Блиском истоку, већ свеопшти духовни сукоб у коме се Христос одлучно супротставља силама таме (види: 2. Коринћанима 10,4). Исход ће бити сличан оном на планини Кармил, али светских размера – Бог ће извојевати победу над силама таме.

Људи су много година у политичким и војним немирима на Блиском истоку тражили знаке краја и Армагедона. Упркос многим предвиђањима и одређивању датума, Армагедон, како га они замишљају, није дошао. Како се можемо заштити од сличних грешака у вези са тумачењем ових локалних догађаја као испуњења библијског пророчанства?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»Нико осим оних који су ојачали свој ум библијским истинама, неће опстати у последњем великом сукобу. Свака душа биће стављена на пробу – да ли ће више слушати Бога или људе?... Апостол Павле изјављује, говорећи о последњим данима: 'Јер ће доћи вријеме кад здраве науке неће слушати, него ће по својијем жељама накупити себи учитеље као што их уши сврбе.' (2. Тимотију 4,3) Такво време је наступило. Многи људи не желе да чују библијску истину, због тога што се супротставља жељама њиховог грешног, световношћу заузетог срца, па им сотона шаље преваре за којима чезну.

Међутим, Бог ће на Земљи ипак имати свој народ који ће уздизати Библију и само Библију као мерило сваке науке и основу свих реформи. Мишљење учених људи, научни закључци, разна вјерују или одлуке црквених сабора, исто тако многобројни и неусаглашени као и Цркве које их заступају, нити глас већине – ни једно од тога ни све заједно, не може бити доказ за или против било које тачке веровања. Пре него што прихватимо било коју науку или правило, морамо као његову потврдну, захтевати оно јасно 'Тако рече Господ!'

Сотона ће се представити као Христос и то ће бити завршно дело у великој драми обмане. Црква као испуњење својих нада дуго изјављује да очекује Спаситељев долазак. Сада ће велики варалица учинити да све изгледа као да је Христос заиста дошао. Сотона ће се у различитим крајевима на Земљи показивати међу људима као величанствено биће блиставог сјаја, по изгледу слично Божјем Сину кога Јован описује у Откривењу (Откривење 1,13-15). Слава која га окружује надмашиваће све што су очи смртника до тада виделе. Победоносни поклици одјекиваће ваздухом: 'Христос је дошао! Христос је дошао!' Људи ће падаги ничице пред њим, исказујући му тако своје обожавање... Нежним речима, пуним саучешћа, објашњаваће људима неке узвишене небеске истине које је и Спаситељ објашњавао; лечиће болести међу људима, а онда и даље се представљајући као Христос, тврдити да је променио дан одмора са Суботе на недељу, и заповедиће свима да светкују дан који је он благословио. Изјавиће да они који упорно светкују седми дан, обешћашћују његово име одбијајући да слушају његове анђеле које им је слао да их обасјају истином. Биће то силна, скоро ненадмашна обмана.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 593-595.624. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Прочитајте Исусов савет из текста Откривење 16,15, који је уметнут у опис припреме за Армагедонску битку. Запазите сличне речи у Христовом ранијем обраћању Лаодикијској цркви (Откривење 3,18). Како ово указује на значај који порука Лаодикијској цркви има за Божји народ који живи у време припреме за коначну битку? На који начин се ова порука односи на вас лично?
2. Беле хаљине у Откривењу симболички представљају Христову праведност (Откривење 3,4,5; Откривење 19,7-9). Само они који се обуку у хаљине Христове правде моћи ће да остану постојани у коначној кризи. Како можемо убелити и очистити своје хаљине у Јагњетовој крви (Откривење 7,14)?

СУД НАД ВАВИЛОНОМ

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 17; Јеремија 51,13; 2. Мојсијева 28,36-38; Откривење 13,1-8; Откривење 13,18; Откривење 16,2-12.

Текст за памћење: »И чух глас други с Неба који говори: **Изиђите из ње, народе Мој, да се не помијешате у гријехе њезине, и да вам не науде зла њезина. Јер гријеси њезини допријеше тја до Неба, и Бог се опомену неправде њезине.**« (Откривење 18,4,5)

Шесто зло изазива симболичко пресушивање Еуфрата, када разочарани људи из света ускрате општу подршку Вавилону последњег времена. Као што смо видели у поуци од прошле седмице, слому његове силе претходиће раширено деловање демона који ће кривотворити Божје дело (Откривење 16,13.14). Демонска активност је успешна у уједињењу злих у припреми за Армагедонску битку против Божјег верног Остатка.

На почетку коначне битке, јавља се снажан земљотрес као део седмог зла. Земљотрес уништава јединство Вавилона и дели га на три дела (Откривење 16,18.19). Вавилон последњег времена приказан је као град, означавајући краткорочни савез политичких и верских сила света који ће се супротставити Божјем народу. Ово јединство биће растурено, изазивајући тако распад Вавилона последњег времена.

Морамо имати на уму да текст Откривење 16,19. само објављује политички слом Вавилона последњег времена. Седамнаесто и осамнаесто поглавље говоре нам како ће се овај слом заправо догодити. Пре описа пропасти Вавилона и разлога за његов пад (Откривење 17,12-18,24), у седамнаестом поглављу Откривења приказан је овај отпали верски систем последњег времена, овог пута у лику блуднице која јаше на црвеној звери која заједно са својим кћерима наводи свет против Бога (Откривење 17,1-11).

Прочитајте: Откривење 17,1. Текст: Јеремија 51,13. показује да су »многе воде« на којима седи Вавилон река Еуфрат. Шта према тексту Откривење 17,15. симболички представљају многе воде?

Жена у Библији је симбол Божјег народа. У Откривењу Божја права Црква описана је као чиста жена (Откривење 12,1; 22,17). Блудница према томе представља лажну, отпалу Цркву. У тексту Откривење 17,5. ова блудница поистовећена је са Вавилоном великим. Као што је опстанак древног Вавилона зависио од реке Еуфрат, тако ће се Вавилон последњег времена ослонити на подршку мноштва да оствари своје планове.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 17,2; Откривење 14,8; Откривење 18,2.3. Које две групе људи су наведене као оне које су блудничиле са Вавилоном последњег времена који их је преварио?

Прву групу чине цареви земаљски, односно владајуће политичке силе. Ступили су у прељубнички однос са блудницом Вавилоном. Језик везан за прељубу у Старом завету често се користи да опише како је отпали Израил отишао од Бога и окренуо се лажним религијама (Исаија 1,21; Јеремија 3,1-10). Прељубнички однос између царева земаљских и блуднице симболизује блудан савез између Вавилона последњег времена и владајућих политичких сила – савез Цркве и државе.

Друга група која блудничи са блудницом Вавилоном су становници Земље, мноштво којим се влада. Они су у духовном смислу напојени вином вавилонског блуда. Супротно владајућим политичким силама, народ је опијен вавилонским лажним учењима и обичајима, погрешно сматрајући да их он може заштитити. Када су људи пијани, не размишљају разборито и лако се њима управља (види: Исаија 28,7). Вавилон ће цео свет, осим верног Остатка, одвести на погрешан пут.

На самом крају, као и данас, као што је увек био случај, мноштво има погрешно схватање. Шта нам то говори о опасности да следимо општеприхваћено мишљење, ма колико било омиљено?

БЛУДНИЦА ЈАШЕ НА ЦРВЕНОЈ ЗВЕРИ

Прочитајте: Откривење 17,3. Један од седам анђела који су носили седам чаша пуних седам последњих зала показује Јовану суд над блудницом која седи на многим водама. Јован је види како јаше на црвеној звери. На које начине симболи воде и звери прикладно описују оне који подржавају Вавилон?

Када је Јован у виђењу одведен у пустињу, угледао је жену на црвеној звери. Док блудница представља верску јединку, звер симболички представља политичку силу. Слика како религија јаше на световним и политичким силама указује на две одвојене јединке, што није био случај у прошлости, када су религија и политика били спојени. Међутим, пророчанство показује да ће се ова два тела сјединити на крају времена. Идеја јахања на звери означава превласт; пошто ће онај који јаше на звери, верски систем последњег времена, владати световним и политичким силама.

Које особине блуднице указују на аждају, звер из мора и звер која излази из земље из 12. и 13. поглавља Откривења?

Блудница је одевена у порфиру и скерлет, накићена златом, драгим камењем и бисерима. Блуднице у древним временима имале су обичај да се овако украшавају да би поспешиле моћ свога завођења (Јеремија 4,30). Као боја крви, скерлет одговара тлачитељском карактеру овог верског система.

Хаљина на блудници подражава одећу првосвештеника у Старом завету, која је имала на себи порфиру, скерлет и злато (2. Мојсијева 28,5-6). Хулни натпис на блудничином челу замењује свештенички натпис »Светиња Господу« на капи првосвештеника (2. Мојсијева 28,36-38). Чаша у њеној руци подсећа нас на судове из Светилишта из којих су Валтасар, вавилонски цар, и његови гости пили вино (Данило 5,2-4). Чаша у блудничиној руци користи изглед истине да прикрије вино – обмане сотониног верског система последњег времена – прева-ри свет и одврати га од Бога.

Блудница Вавилон даље је описана као жена пијана од крви светих и мученика Исусових који су умрли због свог сведочења о Христу. Ова кривница за убиство повезује Вавилон последњег времена са средњовековним отпалим хришћанством, које је било вођено од стране папства и одговорно за смрт милиона хришћана који су остали верни Јеванђељу.

Опис блуднице Вавилона одражава слику Језавеље у Тијатирској цркви (види: Откривење 2,20-23). Како сличности између ове две жене објашњавају карактер Вавилона последњег времена?

ПРЕПОЗНАВАЊЕ ЦРВЕНЕ ЗВЕРИ

У тексту Откривење 17,3. црвена звер описана је изразима сличним оним којим је описана звер из мора из 13. поглавља Откривења, која је објавила рат Божјем народу и надвладала га (Откривење 13,5-7). Управо је то раније време прогонства утицало да жена побегне у пустињу у току 1260 дана/година, од 538. до 1798. године (Откривење 12,13.14). Иако живе у доба екуменизма, протестанти би добро учинили уколико не забораве страшно прогонство из прошлости јер, према пророчанству, слични догађаји, само још гори, поново ће се десити.

Прочитајте: Откривење 17,8. Упоредите речи из овог стиха са текстом Откривење 13,8. Како текст Откривење 13,3. чини јаснијим три облика живота и деловања звери?

Црвена звер је препозната као она која је била, и није, и која ће изаћи из бездана и отићи у пропаст. Овај тројни израз је пре свега имитација божанског имена Јахве – »који јест, и који бјеше, и који ће доћи«(Откривење 1,4; види: Откривење 4,8). Он, такође, даље упућује на три фазе живота кроз које је звер прошла:

Звер »је била«. Постојала је у прошлости. Њене претходне активности трајале су у пророчком раздобљу од 42 месеца или 1260 дана/година (види: Откривење 13,5; 9. лекција, одељак од недеље).

»Није«. Задобијањем смртне ране 1798. године (види: Откривење 13,3), звер је ступила у фазу када више није постојала, макар као прогонилац. Нестала је за одређено време са светске сцене; ипак, успела је да преживи.

Коначно, исцељењем смртне ране, звер ће се повратити у живот у пуном сотонском гневу.

У 17. поглављу Откривења описана је звер из текста Откривење 13,1-8. у време исцељења њене смртне ране. На тој звери седи блудница Вавилон. Поново ће се остварити кратак савез религије и политике, какав је постојао у време Средњег века, и поново ће наступити прогонство.

»Када се подигне противљење, када се лицемерна верска ревност и нетрпељивост распале, када прогонства почну да се понављају, млади и лицемерни почеће да се колебају и одбацују своју веру, али прави хришћанин остаће чврст као стена, његова вера постаће још јача, његова нада још блиставија него у данима благостања.» (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 602. оригинал) Какву опомену треба да извучемо из ових речи о томе какво наше хришћанско искуство треба сада да постане, чак и пре него што се последњи догађаји почну збивати?

СЕДАМ ГЛАВА ЗВЕРИ

Прочитајте следеће текстове: Откривење 17,9-11; Откривење 13,18. Оно што је неопходно за разумевање седам глава јесте мудрост. О каквој мудрости је реч? Како човек стиче ову мудрост коју Бог даје (Јаков 1,5)?

Анђео објашњава да су седам глава седам планина. Поједини преводиоци сматрају да ових седам планина указује на седам брда на којима је смештен град Рим, и зато они грчку реч *oroi* («планине») преводe као «брда». Седам царева је овим планинама симболички представљено. Такође, треба напоменути да се ови цареви јављају појединачно, а не истовремено.

Ове планине не представљају поједине цареве, јер се Откривење не бави појединцима, већ системима. Планине у Библији често симболизују светске силе или царства (Јеремија 51,25; Језекиљ 35,2.3). У библијском пророчанству »цареви« представљају царства (види: Данило 2,37-39; Данило 7,17). Према томе, седам планина симболички представља седам великих узастопних царстава која кроз историју владају светом, преко којих се сотона супротставља Богу и тлачи Божји народ.

Из Јованове временска тачке гледишта, ових пет царстава је пало, једно и даље постоји, а једно још није дошло. Иако се ни о једном гледишту нису сложили сви адвентистички тумачи, многи сматрају да су пет палих царстава велика царства која су владала у Старом завету и тлачила Божји народ: Египат, Асирија, Вавилон, Медо-Персија и Грчка. Царство које »јесте« било је Римско царство Јовановог времена.

Седмо царство које »још није дошло« јесте звер из 13. поглавља Откривења – оживело папство, које је владало Божјим народом и тлачило га – које је требало да дође после Јовановог времена и пада паганског Римског царства. Историја је снажно посведочила о истинитости овог пророчанства, забележеног много векова пре него што су се догађаји одиграли.

Јовану је даље речено да је црвена звер осма светска сила, иако је једна од седам глава (светских сила). Која од седам? Пошто главе следе једна за другом, осма мора бити седма глава која је задобила смртну рану. У време ове осме светске силе јавља се црвена звер, носећи блудницу Вавилон и унапређујући њене циљеве. Данас живимо у време зацељивања смртне ране. Осма глава појавиће се на сцени пред сам крај и доживеће пропаст.

СУД НАД ВАВИЛОНОМ

Прочитајте: Откривење 17,12-15; Окривење 16,12-16. Шта сазнајемо из текстова о »десет царева«?

Различита тумачења нуде се у вези са идентитетом десет царева. Међутим, у Откривењу није речено ко су. Све што можемо рећи на основу текста јесте да представљају краткорочни политички савез који се јавља управо пред крај времена и подржава блудницу. Њихов број означава да ће светске силе пружити потпуну и чврсту оданост звери.

У тексту Откривење 17,13.14. укратко је поновљен извештај о Армагедонској бици – споменутој прво у тексту Откривење 16,12-16. Настао чињењем чуда демонских сила у спрези са аждајом, звери из мора и лажним пророком, светски политички савез објавиће рат Јагњету. Другим речима, Армагедонска битка није војна битка на Блиском истоку, већ коначан сукоб Другог доласка у коме се сотона и његов савез боре против Христа и Његове анђеоске војске.

Прочитајте: Откривење 17,16-18. Шта се на основу онога што видимо у тексту Откривење 16,2-12. крије иза промене става царева према Вавилону? Ко се крије иза онога што се догађа Вавилону?

Десет рогова, који су силе наследнице подељених народа Европе, испуњени мржњом, изненада се окрећу против блуднице Вавилона (испољавање папства у последње време), пустошећи је и разоткривајући; они ће симболично појести њено месо и спалити је огњем. Пишући шта ће се догодити блудници Вавилону, Јован користи језик сличан ономе што је Бог рекао да ће се догодити прељубничком Јерусалиму (Јеремија 4,30). Спаљивање огњем била је казна одређена за свештеникову кћер која је чинила блуд (3. Мојсијева 21,9). Преварене политичке силе разочарале су се због немоћи Вавилона да их заштити од зала. Осећају се обманутима, постају његови непријатељи и нападају га. Овај отпали верски систем последњег времена доживљава пунину божанског суда заједно са онима који су изабрали да се поистовете са њим.

Многа питања о догађајима последњег времена остају без одговора и, према томе, чине нам се збуњујућим. Какво посебно обећање је дато у тексту Откривење 17,14. и шта то обећање треба да значи за нас?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Пре пропасти Вавилона, глас са неба позива Божји народ који се још увек налази у Вавилону: »Изиђите из ње, народе Мој.« (Откривење 18,4) Има много оних који се клањају Богу, а још увек су у Вавилону из различитих разлога. Бог користи своју Цркву последњег времена да позове ове људе да изађу из тог отпалог верског система и да не учествују у његовим гресима. Они морају изаћи из њега да би избегли његову судбину. Бог не жели да ико погине (2. Петрова 3,9). Текст Откривење 19,1-10. показује да ће многи богобојазни људи у Вавилону одговорити на тај позив. Размислите, онда, о огромној одговорности која почива на нама као Божјој Цркви Остатка. Шта би то требало да нам каже о потреби да Божја истина буде у нашем срцу и да се Свети Дух излије у нашем животу?

ЗА РАЗГОВОР:

1. Као што текст Откривење 18,4. показује, у Вавилону има много богобојазних људи које Бог назива »Мој народ«. Размислите о следећој изјави: »Та вест мора да се објави; али иако се она мора објавити, ми морамо да се чувамо да не нападамо, не вређамо и не осуђујемо оне који немају видело које ми имамо. Не удаљујмо се са нашег пута да бисмо грубо нападали католике. Међу католицима има много оних који су веома савесни хришћани, који ходе у светлости која их објасва и Бог ће радити за њих. Они који су имали велике предности и прилике у већој су опасности да искористе своје физичке, умне и моралне снаге... у већој су опасности и под већом осудом пред Богом него они који су у заблуди у погледу појединих тачака истине, али се труде да живе на добро другима. Не осуђујте друге, нити их критикујте.« (Елен Вајт, *Евангелизам*, стр. 575. оригинал) Шта ова мисао говори о томе како да се опходимо према другима?
2. У 17. поглављу Откривења приказана је блудница како седи на црвеној звери. Док жена у 12. поглављу симболички представља Божју верну цркву, она из 17. поглавља односи се на отпалу цркву која одвраћа људе од Бога. Какве сличности и разлике према вашем мишљењу постоје између њих? Шта је још важније, шта можемо научити из овог поређења?
3. Текст за ову седмицу приказује веома жалосно стање верског и политичког света у току последњих догађаја пре Христовог победоносног повратка. Шта нам то говори о томе зашто је толико важно да управо сада останемо верни, истинити и чисти према поруци коју нам је Бог дао? Прочитајте текст Откривење 16,15. у коме је упућен позив на верност усред свеопштег отпада. Како сада можемо применити ово упозорење на себе?

»ЕВО СВЕ НОВО ТВОРИМ...«

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 19,6-9; Јован 14,1-3; Откривење 19,11-16; Откривење 20,1-3; Јеремија 4,23-26; Откривење 20,4-15; Откривење 21,2-8.

Текст за памћење: »И рече Онај што сеђаше на пријестолу: Ево све ново творим. И рече ми: Напиши, јер су ове ријечи истините и вјерне.« (Откривење 21,5)

Уништење Вавилона последњег времена није добра вест за оне који су сарађивали са овим отпалим верским системом. Међутим, за Божји народ то је добра вест (Откривење 19,1-7), јер је Вавилон био одговоран за навођење световних политичких сила да га прогони и мучи (Откривење 18,24). Уништење овог великог непријатеља значи ослобођење и спасење за Божји верни народ.

Са уништењем Вавилона, молитва Божјег народа, у призору петог печата, коначно је услышена. Њихов вапај: »Докле, Господару« (Откривење 6,10) представља вапај Божјег потлаченог и напаћеног народа од времена Авеља до тренутка када ће их Бог коначно осветити (Псалми 79,5; Авакум 1,2; Данило 12,6.7). Књига Откривења уверава Божји народ да ће зло, тлачење и патња доћи своме крају.

Сада је време да Христос уведе своје вечно царство. Преостала поглавља Откривења описују, не само уништење Вавилона последњег времена, већ и уништење сотоне и свакога зла. Стичемо увид, такође, о успостављању Божјег вечног царства.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 19,6-9; Јован 14,1-3. Како свадбена вечера на одговарајући начин приказује дуго чекану заједницу између Христа и Његовог народа?

Христос је пре две хиљаде година напустио свој небески дом да би позвао своје следбенике на свадбену гозбу (Матеј 22), која ће се одржати после Његовог венчања са невестом. »Свети град, Нови Јерусалим... назван је 'невестом, Јагњетовом женом'.. У Откривењу је истакнуто да су припадници Божјег народа гости на свадбеној свечаности. Ако су *гости*, онда не могу бити представљени и као *невеста*...

У краткој причи записаној у Јеванђељу по Матеју у 22. поглављу, употребљена је иста слика свадбе, а предадвентни суд јасно је стављен у време пре свадбе. Пре свадбе цар долази да види госте, да установи да ли су сви одевени у свадбено рухо, у неокаљану одећу карактера опраног и убељеног у крви Јагњетовој. (Матеј 22,11; Откривење 7,14; Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 426-428. оригинал) Након плаћања мираза својим животом, на Голготи, Женик се вратио у дом свога Оца да »припреми место« за свој народ, свадбене званице (види: Јован 14,2.3). Они остају на Земљи припремајући се за Његов повратак. На крају историје света, Он ће се вратити и повести их Очевог дому.

У тексту Откривење 19,8. наводи се да је Христос дао чисту и белу свилу невести. Ово показује да свадбене званице које уђу у град не траже никакве заслуге за своја дела. Према томе, »свила чиста и бела« представља »правду светих«, дела која су проистекла као резултат њихове заједнице са Христом, који живи у њима. Према томе, ове хаљине симболички представљају Његову праведност и то да Његов народ »држи заповести Божје и веру Исусову«. (Откривење 14,12) Док је био на Земљи, Исус је у причи о свадби испричао да је један од гостију желео да носи своју одећу уместо свадбене одеће коју је цар нудио, и био је удаљен са свадбе (Матеј 22,1-14).

Текст Откривење 3,18. показује да су одећа Христове праведности, вера и очна маст, деловање Светог Духа, највеће потребе Божјег народа који живи у време краја. Исусова понуда Лаодикејцима да »купе« од Њега ове дарове указује да Он тражи нешто заузврат за оно што Он нуди њима. Ми одустајемо од самодовољности и поверења у себе у замену за живот верности и послушности Христу, као и за поверење у Њега као нашу једину наду спасења.

Ми се не спасавамо својим делима, али каква »праведна дела« чинимо која приказују каквим животом живимо?

Прочитајте: Откривење 19,11-16. Како се зове јахач на белом коњу, и шта значи да оштар мач излази из Његових уста? Шта нам то говори о томе како да на крају будемо на победничкој страни?

Овде запажамо опис Христовог другог доласка, испуњење обећања за којим чезну верници у свим вековима. Попут Исуса, Његов народ темељи своју веру на Божјој речи. Текст Откривење 19,11-16. представља врхунац многих Исусових победа: Исус је поразио сотону на Небу; поразио је сотону у пустињи; поразио га је на крсту; и поразиће га када се врати.

»Ускоро се на истоку појављује мали црни облак, упола мањи од човекове шаке. То је облак који окружује Спаситеља и који издалека изгледа као да је окружен тамом. Припадници Божјег народа знају да је то знак Сина човечијега. У свечаној тишини посматрају како се приближава Земљи, како постаје све светлији и све славнији, док се коначно не претвори у велики бели облак, чија је основа као огањ који прождире, док изнад њега лебди дуга завета. Исус долази као моћни Победник. Сада више није 'Човек бола', који треба да испије горку чашу срамоте и мука, већ долази као Победник на Небу и Земљи, да суди и живима и мртвима. Долази као 'Веран и истинит' који 'суди по правди и војује'. 'И војске небеске иђаху за Њиме!' (Откривење 19,11.14) Свети анђели песмама небеских мелодија као непрегледно, небројено мноштво, прате Га на том путу. Небески свод изгледа као да је испуњен блиставим бићима 'десет тисућа пута десет тисућа, и тисућа тисућа'. Ниједно људско перо није у стању да опише овај приказ; ниједан смртни ум није способан да схвати његову величанственост.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 640-641. оригинал)

Павле у 2. Солуњанима 1,8-10. пружа још један приказ Христове коначне победе приликом Другог доласка, када су све световне и верске силе, које су се удружиле против Њега, уништене, и Његов народ ослобођен за сву вечност.

У деветнаестом поглављу Откривења описане су две вечере, једна у 9. стиху, друга у 17. и 18. На једној вечери служите се храном, на другој бивате поједени. Тешко је замислити јачи контраст између онога што се доводи у питање у великој борби за свако људско биће. Чему нас ова слика учи о томе колико озбиљно треба да схватимо своју веру и мисију на коју нас наша вера позива?

ХИЉАДУГОДИШЊИЦА

Прочитајте следеће текстове: Откривење 20,1-3; Јеремија 4,23-26. Какво је стање на Земљи у току хиљадугодишњице? На који начин је сотона везан оковима?

Хиљадугодишњица (или миленијум) почиње са Другим Христовим доласком. У то време, сотона и његови пали анђели су свезани. Везивање сотоне је симболичко, јер духовна бића не могу бити физички свезана. Сотона је свезан околностима. Зла су све опустошила и усмртила све зле становнике Земље, доводећи је у хаотично стање које подсећа на Земљу пре стварања (1. Мојсијева 1,2). У таквом стању, Земља представља сотонину тамницу у раздобљу од хиљаду година. Пошто нема људских бића да их куша и мучи, све што сотона и његови демонски помоћници могу да учине јесте да размишљају о последицама своје побуне против Бога.

Прочитајте: Откривење 20,4-15. Где су свети у време трајања хиљадугодишњице?

Откривење показује да ће Божји народ провести миленијум на месту које Христос припрема за њих на Небу. Јован их види као седе на престолима као цареви и свештеници, и суде свету. Исус је обећао ученицима да ће сести »на дванаест пријестола и судити над дванаест кољена Израљевијех«. (Матеј 19,28) Павле је изјавио да ће свети судити свету (1. Коринћанима 6,2,3).

Овај суд тиче се исправности Божјих дела. Током историје сотона је подгрејавао сумње у вези са Божјим карактером и Његовим поступањем према бићима која је створио. У време хиљадугодишњице, Бог дозвољава откупљенима приступ историјским извештајима да би пронашли одговоре на сва питања која се тичу исправности Његових одлука у вези са онима који су изгубљени, као и питања везаних за Његово вођство у њиховом животу. На завршетку миленијума, сва питања у вези са Божјом правдом заувек су решена. Припадници Божјег народа у могућности су да сагледају да су сотонине оптужбе биле неосноване. Сада су спремни да посведоче примени Божје правде на коначном суду над злима.

Ко међу нама нема питања, тешких питања, која до сада чини се као да немају одговор? Шта говори о Божјем карактеру чињеница да ће Он једнога дана дати све одговоре?

»НОВО НЕБО И НОВА ЗЕМЉА«

После потпуног уништења греха, Земља ће бити преображена у дом откупљених. Како ће изгледати?

У тексту Откривење 21,1. Јован је видео »ново небо и нову Земљу«. У Библији се спомињу три неба: небески свод, звездани свемир и место на коме пребива Бог (види: 2. Коринћанима 12,2). Текст Откривење 21,1. односи се на земаљску атмосферу. Искварени Земља и небо не могу поднети Божје присуство (Откривење 20,11). Реч *нова* на грчком језику (*kainos*) односи се на нешто ново по квалитету, не по пореклу и времену. Ова планета биће очишћена ватром и враћена у првобитно стање (2. Петрова 3,10-13).

Нарочито је занимљиво да прво што Јован запажа на новој Земљи јесте да нема мора. Чињеница да Јован спомиње реч *море* са одређеним чланом показује да је вероватно имао на уму море које га је окружавало на острву Патмос, и које је постало симбол раздвајања и патње. За њега је одсуство мора на новој Земљи значило одсуство бола изазваног раздвајањем од њему драгих особа.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 21,2-8; Откривење 7,15-17. Какве сличности постоје у опису нове Земље и Едемског врта у 2. поглављу 1. Мојсијевој?

Живот на обновљеној Земљи у коме нема патње и смрти потврђен је Божјим присуством међу Његовим народом. Ово присуство остварено је у Новом Јерусалиму и »скинији Божијој« (Откривење 21,3), где ће Бог пребивати међу својим народом. Божје присуство чини живот истинским рајем на обновљеној Земљи.

Божје присуство јамчи слободу од патње: неће више бити суза, смрти, туге, плача или бола, који су последице греха. Уништењем греха »прво прође«. (Откривење 21,4)

Ову мисао исказале су Марија и Марта приликом смрти свога брата Лазара: »Господе, да си Ти био овдје не би мој брат умро.« (Јован 11,21.23) Сестре су знале да смрт не може постојати у Христовом присуству. На исти начин, трајно Божје присуство на новој Земљи осигураће слободу од бола и патње које сада доживљавамо у животу. Ово је узвишена нада која нам је обећана у Христу, нада запечаћена у Његовој крви.

Зашто је ово обећање о новом животу у новом свету у средишту свега у шта верујемо? Какво би добро наша вера била без ње?

Јован сада описује престоницу нове Земље, Нови Јерусалим. Иако је стварно место настањено стварним људима, Нови Јерусалим и живот у њему превазилази сваки овоземаљски опис (види: 1. Коринћанима 2,9).

Прочитајте: Откривење 21,9-21. Које су спољашње одлике Новог Јерусалима?

О Новом Јерусалиму се говори као о невести, Јагњетовој жени. Нови Јерусалим је место које Христос припрема за свој народ (Јован 14,1-3).

Град је окружен високим зидом са дванаест капија – по три капије на свакој од четири стране, омогућавајући улаз из сваког правца. Тиме се указује на универзални карактер града. У Новом Јерусалиму свако има неограничен приступ Богу.

Град је даље описан као савршена коцка; 12 000 потркалишта, или стадија (око 2200 километара), у дужину, ширину и висину. Коцка се састоји од 12 ивица. Према томе, укупан износ стадија за цео град износи 144 000, што одражава 144 000 оних који су приликом Другог Христовог доласка пренесени да не виде смрти. У Старозаветном храму, Светиња над Светињама имала је облик савршене коцке (1. О царевима 6,20). Нови Јерусалим, дакле, представља средиште обожавања Бога.

Прочитајте: Откривење 21,21-22,5. Које унутрашње одлике града вас подсећају на Едемски врт? Шта значи обећање да у граду неће више бити проклетиње (Откривење 22,3)?

Најистакнутија карактеристика Новог Јерусалима јесте река воде живота која тече од Божјег престола (види: 1. Мојсијева 2,10). За разлику од реке у Вавилону, на чијој је обали седео Божји народ у заточеништву чезнући за Јерусалимом (Псалми 137), на обали реке живота у Новом Јерусалиму Божји народ из свих векова, који је дуго лутао, пронашао је свој дом.

Са обе стране реке налази се Дрво живота на коме расте лишће »за исцељивање народима«. (Откривење 22,2) Ово исцељење не односи се на болест, јер на новој Земљи неће бити болести, већ на излечење рана изазваних невољама које су у току историје растављале људе. Откупљени из свих векова и из свих народа сада припадају једној Божјој породици.

Прочитајте следећа поглавља у књигама Елен Вајт: »Без свадбеног руха«, *Поуке великог Учитеља*, стр. 307-319. оригинал; »Велика борба је завршена«, *Велика борба*, стр. 662-678. оригинал.

Књига Откривења завршава се оним што је представљено на почетку: Другим Христовим доласком у сили и слави и успостављањем Божјег вечног царства. Христов повратак, када ће се коначно сусрести са својом невестом, представља врхунац књиге.

Међутим, писац књиге не жели да стави ове догађаје у нестваран оквир. Да Исус долази је прва чињеница. Друга чињеница је да ми још увек чекамо Његов повратак. Док чекамо, морамо јасно разумети поруке из Откривења, а то разумевање можемо стећи сталним читањем књиге док не дође крај свему. Поруке из књиге Откривења непрестано нас подсећају да док чекамо не гледамо ствари овога света, већ да усмеримо свој поглед према Небу и Њему који је наша једина Нада. Христос из Откривења је одговор за све људске наде и чежње усред нејасноћа и несигурности у животу. Он држи будућност овога света и нашу будућност у својим рукама.

Књига нас, такође, подсећа да нам је пре него што дође крај поверен задатак да целом свету објављујемо вест о Његовом скором повратку. Док чекамо Његов повратак не треба да будемо пасивни, већ активни. И Дух и невеста позивају: »Дођи!« (Откривење 22,17) Морамо се придружити том позиву. То је Радосна вест, и као таква мора се објавити људима овога света.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Размишљајте о хиљадугодишњици и суду над умрлима неправедним који ће се одржати после хиљаду година. Спасени ће у раздобљу од хиљаду година моћи да добију одговоре на своја питања. Тек тада Бог ће одредити коначну казну за изгубљене. Шта ова истина открива о Богу?
2. У Откривењу 1,3. дато је обећање о благословима онима који слушају, читају, извршавају и држе речи пророштва из Откривења. Сада када завршавамо проучавање ове књиге, шта сте открили – шта треба да послушате и држите?

ЈАНУАР

НАШ СВЕМОЋНИ СПАСИТЕЉ

Победници у Христу

1. У Јеврејима 11,16. Гледајмо ка небу
2. С Римљанима 6,22.23. Потреба за реформом
3. Ч 1. Јованова 5,4. Победници у Христу
4. П 2. Тимотију 2,19. У потрази за истином
5. С Јован 15,26. Свети Дух се слаже с Речју

Христос, моћни исцелитељ

6. Н Ефесцима 4,31.32. Светлост на супрот тами
7. П Матеј 6,20.21. У шта да улажемо?
8. У Јован 15,5. Молитва и пракса морају се сјединити
9. С Исаија 57,15. Бог се сагиње да би чуо
10. Ч 2. Коринћанима 4,16. Имајте увек пред собом божански образац
11. П Откривење 22,17. Избор је на нама
12. С Матеј 11,28. Христос, моћни исцелитељ

Противите се ђаволу

13. Н Колошанима 1,10. Када истина постане трајно начело
14. П 2. Коринћанима 2,14. Мирис Христовог карактера у вама
15. У 1. Тимотију 6,10. Посвећени новац
16. С Ефесцима 3,16. Резултати унутрашњег обновљења
17. Ч Јован 15,17. Волите као што Христос воли
18. П Јаков 4,7. Противите се ђаволу
19. С Ефесцима 3,14.15. Породица као симбол

Наш свемоћни Спаситељ

20. Н Исаија 41,10. Помоћ једино у Христу
21. П Матеј 13,47. Живот који траје
22. У Римљанима 8,17. Ја сам Божје дете
23. С Данило 12,3. Поуздани ослонац
24. Ч Псалам 100,2-4. Ведрина, а не суморност
25. П Откривење 17,14. Наш свемоћни Спаситељ
26. С Матеј 10,16. Мудри као змије, безазлени као голубови

Наш трпељиви Бог

27. Н 2. Мојсијева 34,6.7. Наш трпељиви Бог
28. П Јован 10,28. Божја сила која одржава
29. У Матеј 18,21.22. Праштај неограничено
30. С Матеј 6,34. Снага за данас
31. Ч Марко 8,36.37. Бесмртно наслеђе

ФЕБРУАР

ОБУЦИТЕ ХРИСТОВ ОКЛОП

Божји планови су савршени

1. П Јеврејима 11,9.10. Божји планови су савршени
2. С Матеј 5,48. Живите у хармонији с небом

Христос је наша једина нада

3. Н Матеј 26,39. Не моја воља него Твоја
4. П 2. Коринћанима 6,2. Данас је дан спасења
5. У 1. Коринћанима 15,33.34. Време је за буђење!
6. С Јован 16,7.8. Свети Дух, верни Водич
7. Ч Јован 5,39. Библија - Божја Реч упућена теби
8. П Јеврејима 4,13. Христос је наша једина нада
9. С Псалам 119,130. Бирајте сваког дана

Вера и дела

10. Н 1. Коринћанима 16,13. Покажи се као човек
11. П Исаија 58,6. Јармови
12. У Матеј 19,14. Христов живот је дотицао људе
13. С Приче 11,30. Радници потребни за жетву
14. Ч Галатима 6,1. Реформа у срцу
15. П Јован 15,27. Вера и дела
16. С Псалам 50,23. Говорите о Божјој доброти

Истинско хришћанство

17. Н 1. Коринћанима 3,9. Жива веза са живим Богом
18. П 2. Коринћанима 4,17. Вредност једне душе
19. У Ефесцима 2,8. Примање Његове праведности
20. С Плач Јеремијин 3,33. Искушења ће доћи
21. Ч 1. Коринћанима 13,1. Истинско хришћанство
22. П Јеврејима 5,8.9. Христос је живео животом понизне послушности
23. С Јеврејима 1,14. Друштво анђела

Обуците Христов оклоп

24. Н Филибљанима 1,27. Стој чврсто у вери
25. П Ефесцима 4,13. Божје мерило је савршено
26. У Матеј 5,16. Обуците Христов оклоп
27. С Јаков 1,6. Вера расте вежбањем
28. Ч 2. Коринћанима 5,7. Живи по вери, а не по гледању

МАРТ

ХРИСТОВО ДРАГОЦЕНО БЛАГО

Голгота – круна Божјег рада

1. П Матеј 23,8. Ко је цар?
2. С Јеврејима 4,2. Сједините веру са слушањем

Васкрсење за нови живот

3. Н 2. Мојсијева 31,13. Бог тражи раднике
4. П Матеј 13,30. Нека расту заједно
5. У Филибљанима 3,9.10. Сила васкрсења у садашњем тренутку
6. С Јован 5,36. Радите јер долази ноћ
7. Ч Лука 6,12. Молитва – тајна поседовања силе
8. П 1. Коринћанима 4,1.2. Нека вам Бог буде најбољи у свему
9. С Ефесцима 6,12. План битке је откривен

Драгоцени бисер

10. Н Филибљанима 2,5-7. Ово нека се мисли међу вама
11. П 2. О царевима 6,17. Служба анђела
12. У 2. Коринћанима 5,19. Божје дело – наша одговорност
13. С 2. Тимотију 3,16.17. Претраживање Писма
14. Ч 2. Дневника 16,9. Бог – заштитник правде и милости
15. П Исаија 58,1. Време за акцију
16. С Титу 2,11. Божја благодат даје силу за победу

Христово драгоцено благо

17. Н Јеврејима 4,15. Можемо да победимо као Христос
18. П Марко 13,34. Захтев за радницима
19. У Галатима 6,9.10. Никад немојте прекршити своје завете
20. С 1. Тимотију 6,9. Прекор због љубоморе и похлепе
21. Ч Приче 22,6. Религија у дому
22. П Михеј 6,8. Гледати с небеском проницљивошћу
23. С 5. Мојсијева 29,29. Бог који открива тајне

Сетва и жетва

24. Н Филибљанима 3,20.21. Обдарени вишом природом
25. П Лука 12,28. Христос је узимао поуке из природе
26. У Откривење 3,18.19. Наше хришћанско искуство мора да заживи
27. С Дела 1,8. Налог је упућен нама
28. Ч 2. Мојсијева 31,16.17. Бог је са својим народом
29. П Филибљанима 3,13.14. Стално напредовање
30. С Ефесцима 2,7. Наше учење сада и у вечности

Христолика љубав спаја срце са срцем

31. Н Ефесцима 4,12. Христолика љубав спаја срце са срцем

ЧИТАЊЕ БИБЛИЈЕ РЕДОМ

Јануар		Фебруар		Март	
1. 1. Мојс.	1-3	1. 3. Мојс.	11-13	1. И. Навин	5-9
2. «	4-6	2. «	14-16	2. «	10-13
3. «	7-9				
4. «	10-12	3. «	17-19	3. «	14-17
5. «	13-15	4. «	20-23	4. «	18-21
		5. «	24-27	5. «	22-24
6. «	16-19	6. 4. Мојс.	1-3	6. О Суд.	1-3
7. «	20-23	7. «	4-6	7. «	4-6
8. «	24-26	8. «	7-9	8. «	7-9
9. «	27-30	9. «	10-13	9. «	10-12
10. «	31-33				
11. «	34-36	10. «	14-16	10. «	13-15
12. «	37-39	11. «	17-19	11. «	16-18
		12. «	20-22	12. «	19-21
13. «	40-42	13. «	23-26	13. О Рути	1-2
14. «	43-46	14. «	27-29	14. «	3-4
15. «	47-50	15. «	30-32	15.1. Сам.	1-3
16. 2. Мојс.	1-3	16. «	33-36	16. «	4-6
17. «	4-6				
18. «	7-9	17. 5. Мојс.	1-3	17. «	7-9
19. «	10-12	18. «	4-6	18. «	10-12
20. «	13-15	19. «	7-9	19. «	13-17
		20. «	10-13	20. «	18-20
21. «	16-18	21. «	14-16	21. «	21-23
22. «	19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23. «	22-26	23. «	20-22	23. «	27-31
24. «	27-29				
25. «	30-31	24. «	23-25	24. 2. Сам.	1-3
26. «	32-34	25. «	26-28	25. «	4-6
		26. «	29-31	26. «	7-11
27. «	35-37	27. «	32-34	27. «	12-14
28. «	38-40	28. И. Навин	1-4	28. «	15-17
29. 3. Мојс.	1-4			29. «	18-20
30. «	5-7			30. «	21-24
31. «	8-10				
				31. 1. О Цар.	1-3

ВЕЧЕРЊЕ БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јануар

1. Псалам 1.
2. Псалам 2.
3. Псалам 3.
4. Псалам 4.
5. Псалам 5.
6. Псалам 6.
7. Псалам 7.
8. Псалам 8.
9. Псалам 9.
10. Псалам 10.
11. Псалам 11.
12. Псалам 12.
13. Псалам 13.
14. Псалам 14.
15. Псалам 15.
16. Псалам 16.
17. Псалам 17.
18. Псалам 18,1-15.
19. Псалам 18,16-30.
20. Псалам 18,31-50.
21. Псалам 19.
22. Псалам 20.
23. Псалам 21.
24. Псалам 22,1-15.
25. Псалам 22,16-31.
26. Псалам 23.
27. Псалам 24.
28. Псалам 25.
29. Псалам 26.
30. Псалам 27.
31. Псалам 28.

Фебруар

1. Псалам 29.
2. Псалам 30.
3. Псалам 31,1-14.
4. Псалам 31,15-24.
5. Псалам 32.
6. Псалам 33.
7. Псалам 34.
8. Псалам 35,1-14.
9. Псалам 35,15-28.
10. Псалам 36.
11. Псалам 37,1-19.
12. Псалам 37,20-40.
13. Псалам 38.
14. Псалам 39.
15. Псалам 40.
16. Псалам 41.
17. Псалам 42.
18. Псалам 43.
19. Псалам 44,1-12.
20. Псалам 44,13-26.
21. Псалам 45.
22. Псалам 46.
23. Псалам 47.
24. Псалам 48.
25. Псалам 49.
26. Псалам 50.
27. Псалам 51.
28. Псалам 52.

Март

1. Псалам 53.
2. Псалам 54.
3. Псалам 55.
4. Псалам 56.
5. Псалам 57.
6. Псалам 58.
7. Псалам 59.
8. Псалам 60.
9. Псалам 61.
10. Псалам 62.
11. Псалам 63.
12. Псалам 64.
13. Псалам 65.
14. Псалам 66.
15. Псалам 67.
16. Псалам 68.
17. Псалам 69,1-16.
18. Псалам 69,17-36.
19. Псалам 70.
20. Псалам 71,1-14.
21. Псалам 71,15-24.
22. Псалам 72.
23. Псалам 73,1-15.
24. Псалам 73,16-28.
25. Псалам 74.
26. Псалам 75.
27. Псалам 76.
28. Псалам 77.
29. Псалам 78,1-14.
30. Псалам 78,15-28.
31. Псалам 78,29-42.

Предлажемо верницима да ове текстове читају у току вечерњег богослужења у својој породици.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У ЈАНУАРУ 2019. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	4.	11.	18.	25.
Кладово, Неготин	16,04	16,11	16,20	16,29
Вршац , Бор, Зајечар	16,06	16,13	16,22	16,31
Кикинда , Српска Црња, Алибунар, Пожаревац, Књажевац , Пирот	16,08	16,15	16,24	16,33
Суботица , Сента, Бечеј, Зрењанин , Панчево, Ковин, Смедерево, Смедеревска Паланка, Јагодина, Параћин, Ниш , Лесковац	16,10	16,17	16,26	16,35
Бачка Топола, Кула, Врбас, Нови Сад , Београд , Аранђеловац, Крагујевац , Крушевац, Врање, Радовиш, Струмица	16,12	16,19	16,28	16,37
Сомбор , Бачка Паланка, Сремска Митровица, Рума, Шабац, Чачак , Краљево, Приштина, Куманово, Кавадарци, Ђевђелија	16,14	16,21	16,30	16,39
Бели Манастир, Осијек , Даљ, Вуковар, Винковци, Шид, Богатић, Бијељина , Ужице, Нови Пазар, Косовска Митровица, Скопље , Велес, Прилеп	16,16	16,23	16,32	16,41
Лозница, Пећ , Баковица, Призрен, Тетово, Битољ	16,18	16,25	16,34	16,43
Вировитица, Подр. Слатина, Славонска Пожега, Сл. Брод, Тузла, Пљевља, Колашин , Беране, Дебар, Охрид	16,20	16,27	16,36	16,45
Мурска Собота, Ормож, Чаковец, Вараждин, Копривница, Бјеловар, Дарувар, Бос. Градишка, Нова Градишка, Дервента, Добој, Сарајево , Фоча	16,22	16,29	16,38	16,47
Марибор , Птуј, Крапина, Бања Лука , Зеница, Подгорица , Улцињ	16,24	16,31	16,40	16,49
Дравоград, Словењ Градец, Рогашка Слатина, Џеље, Загреб , Сисак, Приједор , Јајце, Мостар, Билећа, Требиње, Зеленика , Бар	16,26	16,33	16,42	16,51
Межица, Зидани Мост, Ливно, Карловац, Метковић, Дубровник	16,28	16,35	16,44	16,53
Крањ, Љубљана , Слунј, Книин , Бихаћ, Дрвар, Пељешац, Мљет	16,30	16,37	16,46	16,55
Крањска Гора, Јесенице, Постојна, Госпић, Шибеник, Сплит, Брач, Хвар, Корчула	16,32	16,39	16,48	16,57
Горица, Ријека, Крк, Црес, Раб, Паг, Задар, Вис, Биоград на мору	16,34	16,41	16,50	16,59
Копер, Ровињ, Лошинь, Дуги оток	16,36	16,43	16,52	17,01

Подаци из ове табеле изведени су по зимском рачунању времена.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У ФЕБРУАРУ 2019. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	1.	8.	15.	22.
Кладово, Неготин	16,39	16,48	16,58	17,07
Бор, Зајечар, Књажевац , Пирот	16,41	16,50	17,00	17,09
Вршац, Ниш , Лесковац, Радовиш, Струмица	16,43	16,52	17,02	17,11
Кикинда, Српска Црња, Алибунар, Ковин, Смедерево , Пожаревац, Смедеревска Паланка, Јагодина, Параћин, Крушевац , Врање, Кавадарци, Бевђелија	16,45	16,54	17,04	17,13
Сента, Бечеј, Зрењанин , Панчево, Београд , Аранђеловац, Крагујевац, Краљево, Приштина, Куманово, Скопље , Велес, Прилеп	16,47	16,56	17,06	17,15
Суботица, Бачка Топола, Кула, Врбас, Нови Сад , Рума, Чачак, Нови Пазар, Косовска Митровица, Тетово, Битољ	16,49	16,58	17,08	17,17
Сомбор , Даљ, Вуковар, Шид , Бачка Паланка, Сремска Митровица, Богатић, Шабац, Ваљево, Пећ, Ужице, Призрен, Ђаковица, Дебар, Охрид	16,51	17,00	17,10	17,19
Бели Манастир, Осијек , Винковци, Бијељина, Колашин, Лозница, Пљевља, Беране	16,53	17,02	17,12	17,21
Тузла, Подгорица	16,55	17,04	17,14	17,23
Вировитица, Подравска Слатина, Добој, Славонска Пожега, Славонски Брод, Бар, Дервента, Сарајево , Фоча, Улцињ	16,57	17,06	17,16	17,25
Копривница, Бјеловар, Босанска Градишка , Дарувар, Нова Градишка, Зеница, Билећа, Требиње, Зеленика	16,59	17,08	17,18	17,27
Мурска Собота, Ормож, Чаковец, Вараждин, Приједор, Бања Лука , Јајце, Мостар, Метковић, Дубровник	17,01	17,10	17,20	17,29
Марибор , Птуј, Цеље, Крапина, Загреб , Сисак, Ливно, Пељешац, Мљет	17,03	17,12	17,22	17,31
Дравоград, Словењ Градец, Рогашка Слатина, Зидани Мост, Карловац, Слуњ, Бихаћ, Дрвар, Книн , Сплит, Брач, Хвар, Корчула	17,05	17,14	17,24	17,33
Межица, Љубљана , Госпић, Шибеник, Вис	17,07	17,16	17,26	17,35
Јесенице, Крањ, Постојна, Ријека, Цриквеница, Крк, Раб, Паг, Задар, Биоград на мору, Дуги Оток	17,09	17,18	17,28	17,37
Крањска Гора, Горица, Црес, Лошињ	17,11	17,20	17,30	17,39
Копер, Ровињ, Пула	17,13	17,22	17,32	17,41

Подаци из ове табеле изведени су по зимском рачунању времена.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У МАРТУ 2019. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ				
	1.	8.	15.	22.	29
Кладово, Неготин , Пирот, Струмица	17,16	17,25	17,34	17,42	17,51
Бор, Зајечар, Књажевац , Радовиш, Кавадарци, Ђевђелија	17,18	17,27	17,36	17,44	17,53
Ниш , Лесковац, Врање, Куманово, Велес	17,20	17,29	17,38	17,46	17,55
Вршац, Пожаревац, Јагодина, Параћин, Крушевац , Приштина, Скопље , Прилеп, Битољ	17,22	17,31	17,40	17,48	17,57
Кикинда , Српска Црња, Алибунар, Панчево, Ковин, Смедерево , Смедеревска Паланка, Аранђеловац, Крагујевац , Краљево, Косовска Митровица, Призрен, Тетово, Охрид	17,24	17,33	17,42	17,50	17,59
Сента, Бечеј, Зрењанин, Београд , Чачак, Нови Пазар, Пећ, Ђаковица, Дебар	17,26	17,35	17,44	17,52	18,01
Суботица, Бачка Топола, Кула, Врбас, Нови Сад , Рума, Сремска Митровица, Шабац, Ваљево, Ужице, Беране	17,28	17,37	17,46	17,54	18,03
Сомбор, Бачка Паланка, Даљ, Вуковар, Шид, Богатић, Бијељина, Лозница, Пљевља, Колашин , Подгорица , Улцињ	17,30	17,39	17,48	17,56	18,05
Бели Манастир, Осијек , Винковци, Тузла, Фоча, Бар, Мурска Собота, Чаковец, Копривница, Дарувар, Славонска Пожега	17,32	17,41	17,50	17,58	18,07
Славонски Брод, Дервента, Добој, Сарајево , Билећа, Требиње, Зеленика	17,34	17,43	17,52	18,00	18,09
Вировитица, Подравска Слатина, Славонска Пожега, Зеница, Мостар, Дубровник	17,36	17,45	17,54	18,02	18,11
Бјеловар, Дарувар, Босанска Градишка , Нова Градишка, Бања Лука , Јајце, Метковић, Пељешац, Мљет, Копривница	17,38	17,47	17,56	18,04	18,13
Мурска Собота, Чаковец, Вараждин, Сисак, Приједор, Ливно, Брач, Хвар, Корчула	17,40	17,49	17,58	18,06	18,15
Марибор , Птуј, Ормож, Крапина, Загреб , Дрвар, Книн , Сплит, Вис	17,42	17,51	18,00	18,08	18,17
Словењ Градец, Рогашка Слатина, Цеље, Карловац, Слуњ, Бихаћ	17,44	17,53	18,02	18,10	18,19
Дравоград, Межица, Зидани Мост, Госпић, Паг, Задар, Дуги Оток, Биоград на Мору	17,46	17,55	18,04	18,12	18,21
Крањ, Љубљана , Постојна, Ријека, Цриквеница, Крк, Раб, Црес, Лошињ	17,48	17,57	18,06	18,14	18,23
Крањска Гора, Јесенице	17,50	17,59	18,08	18,16	18,25
Горица, Копер, Ровињ, Пула	17,52	18,01	18,10	18,18	18,27

АКЦИЈА

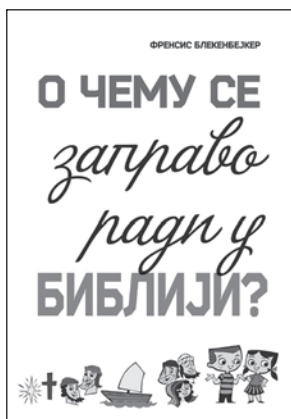
ДЕЧЈЕ КЊИГЕ И ИГРЕ НА ПОПУСТУ ДО КРАЈА МАРТА

280
динара

Шона Вихмајстер и Соња Крум
ЗДРАВО ДЕТЕ ОД ГЛАВЕ ДО ПЕТЕ

Књиге можете поручити на телефон: 011/2458-054
или на tippreporod@gmail.com

330
динара

Френсис Блекенбејкер
О ЧЕМУ СЕ ЗАПРАВО РАДИ У БИБЛИЈИ

АКЦИЈА

ДЕЧЈЕ КЊИГЕ И ИГРЕ НА ПОПУСТУ ДО КРАЈА МАРТА

ХАЈДИ
Јохана Шпири

250
динара

ПРИЧЕ ЗА ЛАКУ НОЋ
Артур Стенли Максвел

180
динара

МАЛИ ЈУНАК
и друге приче

450
динара

Књиге можете поручити на телефон: 011/2458-054
или на tippreporod@gmail.com

АКЦИЈА

ДЕЧЈЕ КЊИГЕ И ИГРЕ НА ПОПУСТУ ДО КРАЈА МАРТА

ЧУДА И ЗАМКЕ

400
динара

БИБЛИЈСКИ
ВРЕМЕПЛОВ

200
динара

БИБЛИЈСКИ КВИЗ
за целу породицу

350
динара

Књиге можете поручити на телефон: 011/2458-054
или на tippreporod@gmail.com

АКЦИЈА

ДЕЧЈЕ КЊИГЕ И ИГРЕ НА ПОПУСТУ ДО КРАЈА МАРТА

Цери Д. Томас
ДЕТЕКТИВ ЗАК

200
динара

Књиге можете поручити на телефон: 011/2458-054
или на tippreporod@gmail.com

Библијски стрип
РАТ НА СПЕКТРУМУ

20
динара